CER SENIN

Revista Forţelor Aeriene Române
Nr. 3 (186) ◆ iulie-septembrie 2026
www.roaf.ro

BIAS 2026

PRIMII 10 ANI DE F-16 ÎN ROMÂNIA

29 septembrie 2016 – o zi în care viitorul a început să prindă contur

PER ASPERA AD ASTRA

REVISTĂ EDITATĂ DE STATUL MAJOR AL FORȚELOR AERIENE

CONSILIUL EDITORIAL AL REVISTEI
CER SENIN

Președinte:
General-locotenent
LEONARD-GABRIEL BARABOI

Membri:
General-maior
AUREL-CEZAR STĂNCIULESCU
General de flotilă aeriană
CIPRIAN MARIN
Comandor
CRISTIAN PĂTRAȘCU
Comandor
VIOREL-RELU MACOVEI
Plutonier adjutant
IONUȚ ENACHE

MEMBRI ONORIFICI

Dumitru AMARIEI
Petre BÂNĂ
Nicolae RADU

REDACȚIA

Membri redacției:
Maistru militar clasa a IV-a
Alexandru NIȚU
e-mail: anitu@roaf.ro

Documentare și corectură:
LEANA TUDORAN
e-mail: ltudoran@roaf.ro

Fotoreporter:
ADRIAN SULTĂNOIU
e-mail: asultanoiu@roaf.ro

Grafică & DTP:
DIANA ȘUICĂ, ADRIAN SULTĂNOIU
e-mail: msuica@roaf.ro

Coperta I: 10 ani de F-16 Fighton Falcon în România, Foto: Bogdan Pantilimon
Coperta III: F-16 Fighton Falcon, Foto: Adrian Sultănoiu
Coperta IV: F-16 Fighton Falcon, Foto: Alex Nițu

SUMAR

10 ANI DE F-16 ÎN FORȚELE AERIENE ROMÂNE: 3 -15
ZIUA AVIAȚIEI ROMÂNE ȘI A FORȚELOR AERIENE 16-19
110 ANI DE APĂRARE ANTIAERIANĂ 20-21
REPORTAJ 22-23
AGENDA 24-27
EXERCIȚII 28-32
ANIVERSARE 33-35
ÎN SLUJBA SEMENILOR 36-37
LEADERSHIP 38-39
OPINIA SPECIALISTULUI 40-41
BIAS 2026 42-47
TINERI ÎN AFIRMARE 48-49
ALMA MATER 50-59
COMPETIȚII 60-62
SOLIDARITATE 63
OMAGIU 64-65
RADIOLOCAȚIA: OCHIUL STRATEGIC AL APĂRĂRII 66

PAGINILE 20-21

PAGINILE 42-47

PAGINILE 3-15

COPYRIGHT:
Este autorizată orice reproducere, cu condiția specificării sursei.

NORME DE COLABORARE:
Cititorii pot trimite pe adresa redacției texte și fotografii care se încadrează în tematica revistei.
Manuscrisele nu se înapoiază.
Răspunderea juridică pentru conținutul articolelor aparține în exclusivitate autorilor, conform art. 304 și 326 CP.

Corectura:
Centrul Tehnic-Editorial al Armatei

STATUL MAJOR AL FORȚELOR AERIENE
Șoseaua București-Ploiești, km 10,5, sector 1, București
E-mail: cersenin@roaf.ro
ISSN 3061 - 3523 ISSN - L 1582-6317
B 916.10; C 3146.18

Tipărită la
Centrul Tehnic - Editorial al Armatei

Responsabilitatea privind tehnoredactarea revine în totalitate redacției

Prezenta ediție s-a încheiat la data de: 30.09.2026

La 10 ani de F-16 în Forţele Aeriene Române:

„De la voi, un început; prin voi, o certitudine”

Au trecut zece ani de când primele aeronave F-16 Fighting Falcon au ajuns în România. Privit de la distanța timpului, acel moment poate părea începutul unei povești despre un avion. Pentru voi, cei care ați fost parte din ea, a fost începutul unei povești despre oameni, despre o echipă care a avut curajul să învețe, să se adapteze și să construiască împreună.

Înainte ca primele F-16 să aterizeze la Borcea, primii piloți, ingineri și tehnicieni români își pregăteau în Portugalia trecerea către noua aeronavă, alături de instructorii și specialiștii Forțelor Aeriene Portugheze. Acolo au fost puse bazele noului mod de operare, de la conversia piloților și pregătirea personalului tehnic până la însușirea procedurilor și a standardelor specifice F-16. Revenirea în țară a însemnat apoi transferul acestei experiențe către propriile structuri, dezvoltarea infrastructurii, a mentenanței sau a sistemului logistic și, treptat, formarea unor noi generații de piloți și specialiști. A fost începutul unui proces care avea să schimbe nu doar ceea ce Forțele Aeriene Române puteau face în aer, ci și felul în care oamenii se pregăteau, lucrau și priveau misiunea.

Nu a fost un drum simplu. Au fost infrastructuri care trebuiau dezvoltate, proceduri care trebuiau adaptate, sisteme logistice care trebuiau construite și, poate cel mai important, oameni care trebuiau formați. Au fost momente în care soluțiile nu erau întotdeauna la îndemână și perioade în care răbdarea și perseverența au fost la fel de importante ca pregătirea profesională. Fiecare etapă a lăsat însă în urmă experiență, încredere și lecții care v-au făcut mai buni.

F-16 nu a fost doar un nou avion în start. A devenit o platformă multirol care a schimbat felul în care am privit zborul, pregătirea și întreaga activitate din jurul unei misiuni. Odată cu ea a venit și o schimbare de mentalitate: mai multă rigoare, mai multă responsabilitate individuală, o legătură mai strânsă între pregătire și misiune și o înțelegere diferită a lucrului în echipă. A trebuit să învățăm nu doar să operăm o aeronavă modernă, ci să gândim și să lucrăm în jurul ei într-un alt mod.

În acești zece ani, F-16 a devenit parte din viața operațională a Forțelor Aeriene Române. A zburat în exerciții internaționale alături de aeronavele aliaților și a dus tricolorul în misiuni NATO de Poliție Aeriană, inclusiv în statele baltice. Acolo, departe de casă, ați avut ocazia să arătați ceea ce ați învățat aici: că profesionalismul, disciplina și încrederea într-o echipă nu cunosc granițe. Fiecare exercițiu, fiecare misiune și fiecare detașare au adăugat câte ceva experienței noastre și au consolidat încrederea dintre noi și aliații noștri.

În jurul F-16 s-a construit, în acești ani, mult mai mult decât o flotă de aeronave. S-au construit experiență, infrastructură, mentenanță, instruire și parteneriate. European F-16 Training Centre de la Fetești este una dintre cele mai frumoase expresii ale acestui parcurs: un loc în care experiența acumulată în România este dusă mai departe și împărtășită cu aliați și parteneri.

Poate că una dintre cele mai importante lecții ale acestor zece ani este tocmai aceasta: F-16 nu a schimbat doar ceea ce aveam la dispoziție în aer, ci și modul în care am lucrat la sol și în zbor. Performanța nu aparține unei singure categorii de personal. Ea se construiește împreună, prin respect pentru munca celuilalt, prin disciplină, prin încredere și prin convingerea că fiecare detaliu contează. Un avion multirol poate îndeplini o gamă largă de misiuni, dar adevărata lui forță se regăsește în echipa care îl pregătește, îl întreține, îl pilotează și îl sprijină.

În acești zece ani, generații diferite de militari au trecut prin aceeași școală a F-16. Unii ați fost acolo de la început și ați construit capabilitatea de la zero. Alții ați venit pe parcurs și ați preluat ștafeta. Cei mai tineri abia acum își încep propriul drum. Între toate aceste generații există însă ceva care nu se schimbă: sentimentul că faceți parte din aceeași echipă și că, atunci când începe o misiune, fiecare depinde de cel de lângă el.

Această continuitate este una dintre cele mai importante reușite ale primului deceniu F-16 Fighting Falcon. Ceea ce a fost învățat nu a rămas în cabine, în hangare sau în manuale. A fost transmis mai departe. Iar o parte din ceea ce ați primit de la cei care au început acest drum va merge mai departe către cei care vor zbura și vor lucra pe aeronavele care vor veni după noi.

F-16 este o etapă esențială în parcursul Forțelor Aeriene Române, între era MiG-21 și viitoarea generație de aviație de luptă, reprezentată de F-35. Dar, indiferent de aeronava pe care o vom exploata în anii care vin, ceea ce ați construit în jurul F-16 va rămâne cu noi: experiența, disciplina, camaraderia și încrederea pe care ați învățat să o aveți unii în ceilalți.

De aceea, la zece ani de la acel prim zbor către România, vreau să vă mulțumesc tuturor.

Celui care a pregătit avionul înainte de decolare. Celui care a verificat încă o dată un sistem. Celui care a lucrat în hangar, în linia de zbor, în turn sau în sala de planificare. Celui care a instruit, celui care a învățat, celui care a plecat în misiune și celui care a rămas acasă pentru ca misiunea să poată fi îndeplinită.

Vă mulțumesc pentru fiecare zi în care ați făcut ceea ce trebuia făcut, cu seriozitate, cu răbdare și cu încredere în colegul de lângă voi. Vă mulțumesc pentru felul în care ați avut grijă de aeronave, dar, mai ales, unii de ceilalți.

Și, poate, după zece ani, merită să ne întoarcem la un vechi crez al aviatorilor și al meu personal: „Cine crede în zbor e stăpân peste zare”.

Voi ați crezut în zbor, ați crezut în voi! Ați crezut în echipa voastră și ați avut încredere în ceea ce puteți construi împreună, iar astăzi sunteți stăpâni peste zare.

Primele șase aeronave au deschis drumul acum zece ani. Voi i-ați dat aripi.

Să privim cu încredere înainte.

Cer senin!

Șeful Statului Major al Forțelor Aeriene
General-locotenent Leonard-Gabriel Baraboi

PRIMII 10 ANI DE F-16 ÎN ROMÂNIA

– 29 septembrie 2016 –
o zi în care viitorul a început să prindă contur

La Baza 86 Aeriană Borcea, această dată a fost, zece ani mai târziu, mai mult decât o dată din calendar. A fost ziua în care oamenii care au construit, au trăit și au dus mai departe povestea F-16 în România s-au reunit pentru a privi, retrospectiv, împreună la primul deceniu al unei capabilități care a schimbat felul în care Forțele Aeriene Române se pregătesc, operează și lucrează împreună.

În 2016, primele șase aeronave F-16 Fighting Falcon ajungeau la Borcea și deschideau un nou capitol în istoria aviației militare române. În spatele acelui moment se afla un drum început cu mult înainte, prin pregătirea piloților, inginerilor și tehnicienilor în Portugalia și prin efortul de a transforma experiența dobândită acolo într-o capabilitate românească. Acest drum nu pornea de la zero. Comunitatea F-16 se sprijină pe mai bine de un secol de aviație militară în România, pe memoria pionierilor care au zburat primele aeronave militare, a eroilor din cel de-al Doilea Război Mondial și a generațiilor care, de-a lungul timpului, au exploatat numeroasele tipuri de aeronave aflate în dotarea Forțelor Aeriene Române. Disciplina, profesionalismul și experiența tehnică acumulate de aceste generații au format standardele pe care comunitatea F-16 le-a moștenit și pe care continuă să le ducă mai departe.

În jurul noii platforme s-au construit apoi proceduri, infrastructură, experiență și echipe. Au fost ani de învățare și adaptare, de prime misiuni și noi responsabilități, de exerciții și detașări, dar și ani în care o generație a învățat să transmită ceea ce primise către cei care i-au urmat.

În prezența șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, general-locotenent Gabriel-Leonard Baraboi, alături de cadre militare în activitate, în rezervă sau în retragere, precum și de personal civil din Forțele Aeriene Române, aniversarea a fost atât un moment de rememorare, cât și de continuitate. Pentru cei care au fost acolo de la început, a fost prilejul de a revedea oameni, locuri și momente care au definit primii ani ai noii realități. Cei care s-au alăturat mai târziu programului F-16, s-au întâlnit cu o parte din istoria căreia îi aparțin.

Ceremonia a cuprins oficierea serviciului religios, prezentarea „Deceniul F-16 – Oameni, Misiuni, Performanță", precum și vizionarea unui film aniversar – o călătorie prin imagini și momente care au însoțit acest prim deceniu.

Au fost rememorate începuturile, primele zboruri, primele generații formate pe F-16, s-au împărtășit experiențele prin care o noua platfomă multirol prindea contur.
Dincolo de aeronave, cifre și date, a fost vorba despre oameni.
Despre cei care au plecat primii la pregătire, despre cei care au construit structurile necesare, despre cei care au pregătit fiecare misiune, au lucrat în hangar și în start, au instruit și au învățat de la ceilalți.
Iar aniversarea nu putea avea un final mai potrivit decât acolo unde această poveste își găsește, în fiecare zi, esența: în aer.

Aeronave F-16 ale Bazei 86 Aeriană și Bazei 71 Aeriană au încheiat ziua printr-un exercițiu tactic. Imaginea va fi avut o semnificație simplă: în urmă cu zece ani, câteva aeronave deschiseră drumul; între timp, în jurul lor crescuseră oameni, experiență și o capabilitate care continuă să se dezvolte.

Pentru cei aflați la sol, acel ultim moment al zilei a fost și o privire către ceea ce urmează.

Zece ani de F-16.
Zece ani de oameni.
Zece ani de misiuni.
Zece ani de performanță.

O poveste care a început la 29 septembrie 2016 și care, după un deceniu, continuă să prindă contur.

Sursa: BIRP SMFA, foto: Bogdan Pantilimon

EVOLUȚIE ȘI PERFORMANȚĂ

Programul F-16 a început cu mult timp în urmă. Înainte de anii 2000. Din păcate, el s-a materializat abia în 2013, prin semnarea contractului de vânzare-cumpărare dintre guvernele României, Portugaliei și SUA. Am semnat personal acel contract și am știut că am trecut la o etapă superioară. Am propus șefului SMFA numele piloților care au plecat primii la pregătire. Piloți care s-au întors cu o altă viziune, cu o altă pregătire, cu alte rezultate. Am făcut trecerea de la un sistem de pregătire de tip estic la o pregătire de tip vestic.
Ne-a ajutat foarte mult MiG-ul 21 LanceR, care a fost tranziția la generația a doua. I-am urmărit, atât pe piloți, cât și pe tehnicieni pe parcursul pregătirii și i-am așteptat după doi ani de pregătire să aducă primele avioane, avioane de generația a patra, la Fetești și acum pot spune că sunt mândru că manageriez o echipă de valori naționale.
Primii zece ani de exploatare a acestui avion în România reprezintă un succes. Zece ani cu misiuni dificile, cu executarea Serviciului de Luptă Poliție Aeriană, fără accidente, înseamnă pe scurt: Integritate - Devotament - Tenacitate.
Cred că în ultimul timp am dovedit că se poate. Doborârea dronelor care survolează neautorizat spațiul aerian național reprezintă un garant de securitate pentru cetățenii acestei țări. Sunt sigur că toți conștientizăm că

La data de 15 mai 2023 avioanele MiG-21 au fost scoase din exploatare, după mai bine de 60 de ani în serviciul Forțelor Aeriene Române

acest program este și el o perioadă de tranziție. Ne pregătim pentru F-35.
Parte din piloții și tehnicienii de astăzi vor fi pionierii din programul avionului de generația a cincea. Trebuie să evoluăm și să asigurăm un climat de securitate regională ridicat.
Nu în ultimul rând, aș dori să subliniez faptul că resursa umană este cea mai importantă componentă a unui sistem. Baza aeriană de la Fetești este un sistem bine structurat. Aici au fost întotdeauna oameni care au făcut ca lucrurile să progreseze. De aceea facem tot posibilul să le cinstim memoria înaintașilor noștri. Astfel, a luat naștere Escadrila 53 Aviație Vânătoare.
Să fii comandantul bazei aeriene unde s-a născut F-16 în România este o onoare și, în același timp, o responsabilitate imensă. Mă consider comandantul care face tot posibilul să pregătească următorii lideri. Sunt sigur că voi reuși.

Comandantul Bazei 86 Aeriană,
general de flotilă aeriană
Iulian Paștilea

EXIGENȚA NU SE OPREȘTE

Trecerea de la MiG-21 LanceR la F-16 nu a însemnat doar schimbarea unei aeronave, ci și asumarea unui nou nivel de responsabilitate și de exigență profesională. Cu toate acestea, în opinia mea, cele mai dificile aspecte ale acestei tranziții nu au fost legate de schimbarea modului de pilotaj, de adaptarea modului de gândire sau de integrarea într-un nou sistem de lucru în echipă.
Cea mai importantă și, în același timp, cea mai dificilă provocare a reprezentat și continuă să o reprezinte menținerea permanentă a unui nivel ridicat de pregătire teoretică și practică și aceasta deoarece pentru un pilot de F-16, pregătirea nu poate fi privită ca un obiectiv atins la un moment dat, ci ca un proces continuu, care presupune rigoare, disciplină, responsabilitate și o permanentă preocupare pentru perfecționare.
Exigența este cu atât mai mare cu cât, în orice moment, trebuie să fii pregătit să îndeplinești cu profesionalism și eficiență orice tip de misiune specifică aeronavei multirol F-16, fie că este vorba despre misiuni aer-aer sau aer-sol. Această capacitate trebuie menținută indiferent de condițiile meteorologice, ziua sau noaptea, inclusiv în cele mai dificile și solicitante situații, cu utilizarea deplină și eficientă a tuturor senzorilor, capabilităților și sistemelor de armament disponibile la bord.
În concluzie, adevărata provocare nu este doar aceea de a ști să pilotezi și să operezi o aeronavă modernă, ci de a fi permanent pregătit să îi valorifici întregul potențial operațional, atunci când misiunea o impune.

ZORRO

„REPREZENTĂM ROMÂNIA. ȘI O REPREZENTĂM BINE!”

„Carpathian Vipers”, zece ani de F-16 și o misiune în care fiecare decolare poartă numele României

Un F-16 cu cocarda tricoloră decolează dintr-o bază aliată, într-o misiune NATO departe de granițele țării. Nu zboară doar pilotul. Odată cu el sunt prezenți și specialiștii care au pregătit avionul, și oamenii care îl deservesc la sol. Pentru câteva luni, ei fac parte dintr-o echipă aliată, într-un spațiu aerian care nu le aparține, iar ceea ce au învățat acasă trebuie aplicat aici la nivelul cerut de misiune.

În 2026, la zece ani de când primele F-16 Fighting Falcon au ajuns în România aduse de piloți români, echipa „Carpathian Vipers” a lucrat de la Baza Aeriană Șiauliai, din Lituania.

Misiunea nu era o premieră: era a treia participare românească cu F-16 în ultimii ani și a patra misiune a României în Poliția Aeriană din Țările Baltice, după cea din 2007, executată cu MiG-21 LanceR. Detașamentul a operat cu șase aeronave F-16, iar aproximativ 100 de militari au intrat direct într-un mecanism pe care îl cunoșteau deja. În spatele lor stăteau cei zece ani de instruire, certificare, exerciții și misiuni alături de aliați.

CÂND ALARMA DEVINE REALĂ

În misiunea „Baltica 26”, detașamentul a avut de făcut mai mult decât să țină aeronavele în stare de alertă. Era necesar ca piloții să fie gata de decolare în orice clipă, să intre în zona în care era semnalată o posibilă amenințare, să o identifice și să evalueze situația, toate în strânsă coordonare cu structurile de comandă și cu aviația altor națiuni. În paralel cu misiunile reale, detașamentul a continuat pregătirea în cadrul exercițiilor Ramstein Alloy, Flaming Sword, Spring Storm, Ramstein Flag și BALTOPS.

Pe 19 mai, două F-16 ale Forțelor Aeriene Române au fost ridicate de la Șiauliai la ordinul CAOC Uedem.

De data aceasta nu era un exercițiu.

În spațiul aerian al Estoniei a fost identificată o dronă, iar piloții au parcurs rutina procedurilor: identificarea, aprobarea angajării și limitarea riscurilor.

Una dintre aeronave a angajat ținta și a distrus-o. Totul a decurs fără ezitare, pentru că în spatele acestui moment stăteau ani de pregătire, cunoscuți doar de cei din interiorul mecanismului și care nu ajung niciodată în titlurile din presă.

ROMÂNIA, ÎN FIECARE GEST

Pentru un detașament dislocat, misiunea începe înainte de decolare: în relația cu națiunea gazdă, în coordonarea cu aliații, în fiecare briefing. Militarii știu că sunt priviți ca reprezentanți ai unei țări, nu doar ca persoane.

ACEEAȘI COCARDĂ, ACASĂ

În timp ce „Carpathian Vipers” erau la Șiauliai, alte F-16 au continuat Serviciul de Luptă Poliție Aeriană în România, iar în a doua parte a lunii iulie misiunea a devenit reală și aici. Pe 24 iulie, un F-16 a doborât o dronă intrată în spațiul aerian național, deasupra unei zone nelocuite din apropierea localității Padina, județul Buzău. A doua zi, un alt F-16 a doborât o dronă în Delta Dunării, la circa 10 kilometri vest-nord-vest de Sfântu Gheorghe iar pe 26 iulie a treia dronă a fost distrusă deasupra Mării Negre, în apele teritoriale, la 12 kilometri nord-est de Sulina. Faptul că toate acestea s-au întâmplat în timp ce România avea în desfășurare o misiune de Poliție Aeriană în Țările Baltice confirmă ceea ce s-a construit în zece ani: aceeași comunitate operațională răspunde atât într-un spațiu aerian aliat, departe de casă, cât și deasupra propriului teritoriu.

ZECE ANI CARE SE VĂD ÎN MISIUNE

La sfârșitul lunii iulie, „Carpathian Vipers” au predat misiunea detașamentului italian. Zece ani de F-16 înseamnă zece ani în care oameni diferiți au învățat să lucreze după aceleași standarde și să aibă încredere unii în alții, până când pregătirea s-a putut transforma în reacție, într-un moment în care nu mai există o a doua încercare. Un avion nu reprezintă singur o țară.

O reprezintă, odată cu el, cei care îl pregătesc, îl pilotează, îl întrețin și îi cunosc limitele. În 2026, România a plecat în misiune în Țările Baltice: a stat în alertă, a interceptat, a zburat alături de aliați și a angajat o țintă reală. În aceleași luni, acasă, alte F-16 au apărat spațiul aerian național, sub aceeași cocardă tricoloră și cu aceeași responsabilitate.

Cocarda tricoloră de pe planuri poartă România oriunde ajunge avionul.

O reprezintă întreaga comunitate F-16: cei care au zburat la Șiauliai, cei care apără cerul de acasă și cei care țin în fiecare zi aeronavele în stare de zbor.

Text: Adrian Sultănoiu

„Misiunea de Poliție Aeriană din Țările Baltice nu mai reprezenta o noutate pentru noi. Era a treia misiune aici pentru România în ultimii ani și aveam deja destul de bine conturat cadrul în care ne vom desfășura activitatea și misiunile probabile. Spațiul aerian baltic oferă posibilități foarte bune de antrenament și, desigur, există mereu posibilitatea să interceptăm aeronave ale Federației Ruse în misiunile de Poliție Aeriană.

Pentru noi misiunile în afara țării reprezintă o provocare din mai multe perspective; majoritatea țin de logistică pe partea de sol și proceduri pe partea de zbor. De asemenea, integrarea cu celelalte națiuni aduce un element de noutate la începutul detașării.

Cât privește apărarea spațiului aerian al unui stat aliat, aceasta este clar definită în diverse documente. Este esențial să înțelegem ce anume putem face acolo, care ne este misiunea și care sunt limitele în care trebuie să operăm.

Orice interacțiune a noastră acolo reprezintă România și aceasta obligă la excelență.

Produsul final este executarea misiunii, dar până acolo noi reprezentăm România din momentul în care luăm primul contact cu națiunea gazdă până când decolăm spre casă!

Opiniile se formează la toate interacțiunile, de la conversațiile telefonice pentru diverse coordonări la briefingul pentru zborurile în comun și debriefingul de după misiune.

Cert este că în tot ce facem acolo reprezentăm România.

Și o reprezentăm bine!”.

HANNIBAL

F-16 ȘI FORȚELE AERIENE ROMÂNE

În evoluția și modernizarea unui sistem militar, cel mai adesea caracterizat de conservatorism pe timp de pace, există elemente care, odată implementate, au menirea de a modifica radical capacitatea operațională, dar și mentalitățile oamenilor. Platforma de arme F-16 MLU este un astfel de element, răspunzând necesității de modernizare a Forțelor Aeriene Române, într-un context politic internațional complicat.

Începând cu anii '90, odată cu reorientarea strategică a României către parteneriatul euro-atlantic, F-16 a fost în permanență în imaginația colectivă a planificatorilor militari soluția optimă pentru asigurarea unei capabilități aeriene credibile pe termen mediu și lung, în concordanță cu posibilitățile financiare ale unei țări pornite și ea cu mari dificultăți, pe calea modernizării post-comuniste.
Cele mai optimiste planuri prevedeau înlocuirea flotei de MiG-21 LanceR la orizontul anului 2005, însă primele discuții serioase au început să aibă loc abia în 2007, când, cu sprijinul partenerului american, s-au făcut vizite la fabrica Lockheed Martin din Fort Worth, Texas, iar primii piloți și echipe tehnice au putut să aibă contact cu ceea ce înseamnă această platformă de generația a patra.
La acea vreme planurile prevedeau achiziționarea a 24 de aparate F-16 Blk. 52 care ar fi venit la pachet cu alte 24 de avioane disponibilizate din inventarul activ al USAF. Criza economică și politică de la sfârșitul anilor 2000 a blocat, însă, acest demers.
Forțele Aeriene Române au fost nevoite să extindă pe termen nedeterminat operarea avioanelor MiG-21 LanceR, care, în ciuda limitărilor tehnice evidente pentru acea epocă, au reușit, datorită bazei materiale și experienței operaționale, să fie menținute în serviciu într-un număr suficient pentru a asigura independent misiunea de bază pe timp de pace, anume Serviciul Permanent de Luptă – Poliție Aeriană. Lipsa unei perspective pe termen mediu a dus, din păcate, la diminuarea orelor de zbor alocate piloților, făcând foarte dificilă regenerarea resursei umane.
Indiciile privind criza politico-militară din regiune erau evidente încă din 2008, după Summitul NATO de la București și agresiunea Federației Ruse asupra Georgiei. În urma scurtei experiențe dobândite în timpul conflictului, Rusia a inițiat un program masiv de restructurare și modernizare militară, orientat în principal către asigurarea supremației în zona Mării Negre prin crearea unor zone A2AD, de natură să interfereze cu interesele economice vitale ale României.
Următoarea sursă identificată pentru modernizarea Forțelor Aeriene Române, a fost reprezentată de cele nouă avioane din excedentul Forțelor Aeriene Portugheze pentru achiziția cărora exista și un interes major al Republicii Bulgare încă din 2012. Conjuncturile politice de la București și Sofia, dar mai ales eforturile depuse de echipa de comandă a Statului Major al Forțelor Aeriene și Direcția Generală pentru Armamente de la acea vreme au făcut ca balanța să incline decisiv în favoarea României. În primăvara anului 2013 guvernul României a semnat contractul pentru 12 avioane din Portugalia, în vederea dotării primei escadrile de avioane multirol. Ulterior, începând cu 2017, un nou lot de cinci avioane din aceeași sursă a fost livrat în baza unui contract subsecvent.
Beneficiile acestui contract erau majore: suma modică, comparativ cu alte oferte, acoperea atât achiziția în sine, cât și pachetul inițial de suport logistic și instruire a personalului navigant și tehnic. Un asemenea nivel de calitate nu mai fusese atins până atunci în istoria aviației militare române, dacă privim obiectiv la programele precedente de achiziție de avioane de luptă sau de modernizare a celor aflate în serviciu. Programul debutează imediat: primii piloți și echipe tehnice încep instruirea în 2014, nucleul inițial de personal parcurgând etapele de pregătire într-un ritm extrem de accelerat, astfel încât pe 29 septembrie 2016, primele șase avioane au aterizat în țară la Baza 86 Aeriană Borcea, în dotarea Escadrilei 53 Vânătoare, reactivată după 72 de ani.
Privind retrospectiv, provocările au fost majore, ele vizând fiecare subsistem al Forțelor Aeriene, dar cu un impact și asupra eșaloanelor superioare, fiind primul program major de modernizare a Armatei României după 1990.
Schimbările și modernizarea au vizat absolut toate domeniile funcționale, de la lanțul logistic la domeniul infrastructurii critice, de la reglementările aeronautice naționale la reglementările și procedurile locale, de la criteriile de pregătire ale personalului navigant și tehnic la nevoile de echipare, de la procedurile de mentenanță la necesitatea de a stăpâni la un nivel ridicat limba engleză, de la statele de organizare funcționale ale subunităților la complexitatea sistemului de transmisiuni și comunicații.
Primii zece ani ai F-16 MLU în România au pus bazele transformării Aviației Militare românești într-o structură capabilă și articulată, în măsură să asigure tranziția de la aparatele de generația a treia la o platformă multirol, îndeplinind cu succes misiunile de apărare ale spațiului aerian național și aliat. Este o structură aflată într-o expansiune accelerată prin operaționalizarea și consolidarea Escadrilei 53 Aviație Vânătoare, reactivarea și operaționalizarea altor două escadrile de vânătoare, 48 și 58, la Baza 71 Aeriană Câmpia Turzii, dotate cu 32 de avioane F-16 MLU achiziționate din excedentul Forțelor Aeriene Regale Norvegiene.
Centrul European de Antrenament (EFTC), care operează la Baza 86 Aeriană, asigură nevoile de pregătire ale personalului navigant și tehnic, nu doar pentru necesitățile Forțelor Aeriene Române, ci și pentru cele ale aliaților și partenerilor internaționali ai României, utilizând alte 18 avioane F-16 MLU, anterior aflate în dotarea Forțelor Aeriene Olandeze.
Nu au fost zece ani ușori. Fiecare zi a fost o nouă provocare, resursa umană și materială a fost forțată la maximum, însă aportul adus de avionul F-16 MLU în arhitectura de securitate a României este unul critic, venit într-un moment cum nu se poate mai potrivit.
***
Oamenii și mașinile lor zburătoare au demonstrat că nimic nu este imposibil atunci când standardele și procedurile sunt aplicate întocmai, când siguranța în zbor și la sol prevalează, când disciplina individuală și colectivă sunt evidențiate și puse în practică în hangarele de mentenanță și în linia de avioane. Filozofia de operare și deschiderea pentru cooperare cu partenerii din Alianța Nord-Atlantică permite expunerea și identificarea permanentă a tehnicilor, tacticilor și procedurilor actualizate pentru maximizarea performanțelor umane și tehnice.
Privind către următorii zece ani, Forțele Aeriene Române vor avea trei escadrile operaționale de avioane F-16 MLU care vor asigura și vor susține tranziția către avionul de generația a cincea, de data aceasta în baza unui plan multianual bine pus la punct, care va continua să imprime un ritm accelerat de modernizare și modificare a arhitecturii de securitate a României, în concordanță cu provocările mediului politic și militar internațional.

DODO

ACASĂ, CU BOTUL SPRE SUD

29 septembrie 2016 a început foarte devreme.
Încă era noapte când primele două F-16 cu cocarde românești rulau în BA5 Monte Real – Portugalia, pentru a veni acasă; au urmat încă două formații de câte două.
Pe Monte Real se adunaseră mulți din foștii noștri colegi, veniți cu noaptea în cap, să ne salute. Păreau mândri de ce făcuseră din noi în ultimii doi ani. Unii dintre ei ne-au însoțit ulterior în România.
Am decolat și am mers cu soarele în ochi până târziu la ieșirea din Spania. Senin peste tot, așa că am făcut un pic de geografie; munți și coaste pe care le vedeam doar în filme. Am aterizat pe Aviano, toți 6, am refăcut capacitatea aeronavelor și am plecat mai departe spre Borcea. Mă așteptam să avem probleme tehnice pe drum, așa cum ne obișnuiserăm deja, însă pe 29 septembrie toate cele 6 avioane și-au făcut treaba. O problemă tehnică la un avion ar fi complicat mult lucrurile. După ce am intrat în România, am fost însoțiți o perioadă de alarma de la Câmpia iar apoi de cea de la MK.
La verticala pistei de la Borcea am făcut o formație de 6 pe care acum o vedem în poze. Am aterizat toți în siguranță pe pista 18, am degajat și am oprit motoarele cu botul spre sud. Drapele agățate de cupole, familii, copii, colegi, o masă caldă și un pic de șampanie.
Ajunseserăm acasă.
Atunci am realizat efectiv că am trăit o zi importantă în istoria Forțelor Aeriene Române. F-16-ul pe care-l vedeam în reviste când eram copil ajunsese în România.
În acea zi a ajuns acasă Escadrila 53 Aviație Vânătoare „Warhawks", sau poate un pic mai mult; fibra a ceea ce urma să construiască flota de F-16 a României; nu numai avioane, ci mai ales oameni: o echipă mică, dar o echipă. Azi, după 10 ani, mi-i amintesc și sunt mândru de fiecare dintre ei.
Pe 29 septembrie 2016, la Borcea, a continuat un proiect început cu doi ani înainte. Un proiect într-un mediu și cu obiective cu totul diferite față de cele din Portugalia. Un proiect care, de multe ori, în anii ce au urmat, a avut sincope și a ridicat îndoieli, dar care, în cele din urmă, a devenit realitate. Este realitatea primei escadrile de F-16 funcționale și mai apoi a unei flote de F-16, care azi doboară drone și securizează spațiul aerian al României, pe flancul estic al Alianței Nord-Atlantice.
Azi, 10 ani mai târziu, suntem încă pe acest drum, mai coerent, dar cu provocări mult mai mari și variate.
La mulți ani F-16!

MIKI - primul pilot care
a aterizat cu F-16 românesc
la Baza 86 Aeriană

Am fost în cockpitul primei aeronave F-16 care a ajuns în România, cu tricolorul purtat în cabina a doua. A fost un moment pe care l-am așteptat mult timp, nu doar pentru că un nou tip de aeronavă intra în dotarea Forțelor Aeriene Române, ci pentru că îl vedeam ca pe începutul unei transformări pe care Forțele Aeriene Române o pregăteau de ani buni.
Am știut atunci că nu asistăm doar la sosirea unor avioane, ci la nașterea unei capabilități care avea să schimbe profund modul în care România își apără spațiul aerian.
Zece ani mai târziu, privind la cele trei escadrile operaționale, la Centrul European de Antrenament de la Fetești și la generațiile de piloți, planificatori de misiune sau tehnicieni formate în acest timp, pot spune că decizia de a merge pe acest drum a fost una corectă.
Ceea ce a fost, în 2016, un pas curajos a devenit astăzi o certitudine pentru flancul estic al Alianței. F-16 românesc nu mai este o capabilitate în construcție, ci una pe care aliații se pot baza și reprezintă, în același timp, treapta pe care ne aflăm în pregătirea tranziției către avionul de generația a cincea, F-35.
Mulțumesc tuturor celor care au făcut posibil acest parcurs – de la primul detașament care a plecat la pregătire în Portugalia, până la cei care astăzi duc mai departe această moștenire.
„Cer senin" și în următorii ani!

General-locotenent (r)
Laurian Anastasof, șeful Forțelor
Aeriene Române în anul 2016

Decolarea primei aeronave din Portugalia

Primele 6 avioane la verticala Bazei 86 Aeriană

29.09.2016, ora 15:29 UTC – primul avion F-16 românesc, cu numărul de înmatriculare 1610 a pus roțile pe pista Bazei 86 Aeriană Borcea

DIN ZBORUL LOR, ÎNCEPUTUL MEU

Pentru mine, F-16 nu înseamnă doar un avion pe care am visat să îl pilotez. Înseamnă o responsabilitate pe care abia acum încep să o descopăr. Sunt la începutul drumului pe această platformă și poate tocmai de aceea privesc cu și mai mult respect la cei care au construit, în urmă cu zece ani, ceea ce noi primim astăzi.
Când intri într-un cockpit de F-16, nu te gândești doar la performanțele aeronavei. Te gândești la oamenii care au învățat înaintea ta, la orele de pregătire, la instructori, la colegii din escadrilă și la toți cei care fac posibil ca avionul să ajungă în siguranță în aer. Înțelegi că nu pornești de la zero. Primești o experiență construită de alții și ai datoria să o duci mai departe.
Fiecare zbor este încă o ocazie de a învăța. Fiecare misiune, fiecare ședință de pregătire și fiecare discuție cu un coleg cu mai multă experiență adaugă ceva la ceea ce voi deveni ca pilot. F-16 îți cere să fii atent, disciplinat și curios. Îți cere să înțelegi ceea ce faci, nu doar să execuți. Și îți amintește permanent că în spatele fiecărui zbor se află o echipă întreagă.
Poate că încă nu am acumulat experiența celor care au început povestea F-16 în România. Dar am privilegiul de a continua ceea ce au început ei. Iar acest lucru mă motivează. Știu că, într-o zi, va veni rândul meu să transmit mai departe ceea ce am învățat.
Primii pași ca pilot de F-16 înseamnă încredere, muncă și dorința de a deveni, în fiecare zi, un pilot mai bun. Și, chiar dacă sunt la început, știu deja un lucru: zborul acesta nu îmi aparține doar mie. Îl primesc de la cei care au fost înaintea mea și am responsabilitatea să îl duc mai departe.

ELSA

INSTRUCTORUL DE DINCOLO DE MANUAL

Procedurile și tehnicile sunt descrise în manualele de întrebuințare în luptă la un nivel accesibil oricărui pilot cu pregătire minimală; provocarea nu este „citirea" lor, ci transformarea acestora în reflexe care fac parte din ființa pilotului de F-16. Această transformare poate avea loc doar datorită mentalității, la rândul ei construită pe doi piloni: trăsături psihologice înnăscute și disponibilitate la efort susținut în condiții de stres, alimentată de pasiunea pentru o meserie inegalabilă.

Ca instructor, cel mai dificil este să creezi un climat de stres controlat: să împingi continuu elevul să își depășească limitele, fără a-i stinge pasiunea. Concomitent, trebuie să-i arăți „lumina de la capătul tunelului" — momentul în care plăcerea zborului depășește stresul generat de multitudinea sarcinilor de la bord, iar pasiunea este răsplătită prin încrederea că orice misiune poate fi îndeplinită sigur și eficient.

Provocarea este că elevii sunt foarte diferiți, atât din punct de vedere generațional față de instructori, cât și între ei. De aceea, abilitatea esențială a instructorului este să înțeleagă aceste diferențe și să speculeze calitățile fiecărui elev, pentru a transforma tânărul pasionat într-un pilot stăpân pe sine și pe aeronavă.

MIȚĂ

TÂNĂR CA VÂRSTĂ, MATUR CA STANDARD

F-16 încă cere aceleași responsabilități și obligații fundamentale pe care le-a pretins de la început. Avionul este monoloc, multirol; tu ești pilotul prim/comandant – autoritatea finală pentru operarea în siguranță a aeronavei; totul depinde de tine.
Responsabilități și datorii de bază:
– planificarea și pregătirea misiunii – revizuirea misiunii, informațiile de intelligence, vremea, amenințările, necesarul de combustibil, hărțile și datele de decolare/aterizare; de la planificarea misiunii la brief și debrief, totul trebuie să mențină acea pantă de dezvoltare și creștere a calității zborului;
– verificarea avionului atât la sol, cât și în zbor se va baza în continuare pe checklist-uri.
Zborul și maximizarea performanțelor aeronavei – continui să execuți întreaga gamă de misiuni ale F-16: superioritate aeriană/interceptare, patrulare aeriană de luptă, sprijin aerian apropiat, interdicție, SEAD, FAC(A) și orice altceva se va ordona ție, escadrilei din care vei face parte; menții în permanență circumspecția situațională și iei decizii pe baza unei bune judecăți atunci când procedurile nu acoperă fiecare situație.

Conducerea formației și respectarea contractelor FL/WG – ca lider de formație, stabilești, briefezi, execuți și debriefezi clar rolurile și contractele pentru fiecare membru al formației; liderul de formație păstrează responsabilitatea generală pentru acțiunile formației; nu dai niciodată sarcini care depășesc capacitatea oamenilor, fără a renunța la responsabilitățile de bază; anunți imediat dacă nu poți îndeplini propriile tale sarcini. Instruirea și pregătirea de luptă – menții statutul de Combat Mission Ready (sau echivalent) prin instruire continuă; rămâi current la evenimentele obligatorii, îți monitorizezi propriile currencies și zbori doar misiunile pentru care ești instruit, current și pregătit; conduci sau supraveghezi instruirea altor membri ai echipajului și ajuți la menținerea pregătirii operaționale a escadrilei; adesea apar și atribuții suplimentare în escadrilă (tactici și arme, siguranță, standardizare, programare sau planificare). Siguranța aeriană – pilotul comandant este responsabil pentru aeronavă; porți costumul anti-G, respecți limitele de altitudine și manevră, urmezi procedurile de urgență și folosești cea mai bună judecată atunci când regulamentul nu are un răspuns; îndeplinirea misiunii nu prevalează niciodată asupra siguranței zborului.
Realitatea neschimbătoare pe care o transmiți mai departe: F-16 este un avion cu suprasarcină de lucru foarte mare, ești singur în cabină, gestionând simultan lupta, sistemele, radiourile și amenințările; pregătirea fizică și mentală nu este negociabilă (toleranța la suprasarcini, luarea deciziilor sub stres, atenția la detalii); ești în primul rând un pilot de luptă, doar de tine ține capacitatea de a duce avionul departe de zona de pericol și de a-l aduce acasă; avionul poate primi upgrade-uri, armament nou sau senzori noi în următorul deceniu, dar responsabilitatea fundamentală nu se schimbă: planifică temeinic, zboară precis, întrebuințează eficient și rămâi în viață ca să poți face asta din nou.
Acesta este standardul. Zboară avionul așa cum a fost menit să fie zburat, ai grijă de formația ta și nu uita niciodată că autoritatea finală – și responsabilitatea finală – stă în acel scaun de catapultare odată cu tine.

Tweek

DE LA ECHIPĂ LA FAMILIE

Escadrila reprezintă oameni de încredere și foarte bine pregătiți. Pentru noi sunt esențiale munca în echipă, viziunea comună și dorința de a performa. Escadrila reunește profesioniști de elită, de la piloți până la tehnicieni de aeronavă, planificatori de misiune și personal de logistică — o echipă în care fiecare își cunoaște rolul la perfecție, iar schimbul constant de experiență și standardele profesionale înalte transformă acest grup într-un nucleu de excelență.
În aviație, încrederea absolută este vitală: piloții își pun viața în mâinile tehnicienilor și ale coechipierilor. Fără această legătură profundă, misiunile eșuează, iar echipa nu poate funcționa în siguranță. Astfel se creează o legătură puternică, bazată pe încredere, curaj și devotament, care transformă o simplă structură militară într-o comunitate de elită și, în final, într-o familie.

OSTRICH

ANTICIPARE, NU IMPROVIZAȚIE

Când vorbim despre logistica pentru MiG-21 LanceR, vorbim despre un sistem construit în jurul unei aeronave cunoscute de zeci de ani, cu piese, proceduri și fluxuri de aprovizionare rodate prin decenii de exploatare. Totul era, într-un fel, previzibil. Știam exact ce ne trebuie, de unde vine și cât durează să ajungă. F-16 a schimbat radical acest tablou.

Prima diferență majoră a fost amploarea sistemului. Nu mai vorbim despre un sistem logistic național, izolat, ci despre unul integrat într-o rețea internațională de furnizori, standarde și proceduri NATO. O piesă de schimb pentru F-16 nu vine neapărat dintr-un depozit din țară, ci printr-un lanț de aprovizionare care poate trece prin mai multe state, cu documentație tehnică în limba engleză, coduri specifice și cerințe de calitate certificate la fiecare pas. Am învățat să lucrăm cu sisteme informatice de urmărire a pieselor, cu planificare pe termen mediu și lung, și cu o precizie a stocurilor pe care vechiul sistem nu o cerea în același fel.

A doua schimbare, poate mai importantă decât cea tehnică, a fost de mentalitate. La MiG-21, improvizația și soluțiile locale erau, uneori, parte din felul în care rezolvam o problemă urgentă. La F-16, fiecare piesă, fiecare procedură de mentenanță și fiecare decizie logistică se leagă direct de siguranța zborului și de menținerea garanției producătorului. Nu mai există loc pentru soluții „la limită” — totul trebuie documentat, trasabil și conform standardelor.

Cea mai grea adaptare pentru echipa mea a fost, cred, schimbarea ritmului de lucru. Cu F-16, planificarea logistică nu mai poate fi reactivă. Trebuie să anticipăm nevoile cu luni înainte, să corelăm disponibilitatea pieselor cu programul de zbor, cu termenele de mentenanță programată și cu capacitatea furnizorilor externi. Am trecut de la un sistem în care rezolvam problema apărută la unul în care prevenim problema înainte să apară.

Reușitele, însă, sunt pe măsura efortului. Astăzi, avem un sistem logistic funcțional pentru trei escadrile, capabil să susțină atât misiunile de Poliție Aeriană, cât și participarea la exerciții internaționale, fără întreruperi majore în capacitatea operațională. Am construit relații solide cu partenerii din Portugalia, Norvegia și Țările de Jos, iar personalul nostru a acumulat o experiență pe care nu o aveam acum zece ani.

Dacă ar fi să rezum ce am învățat, aș spune că logistica pentru F-16 nu se măsoară doar în piese livrate la timp, ci în încrederea pe care o oferim piloților că aeronava pe care o zboară este pregătită exact așa cum trebuie, de fiecare dată. Asta e, până la urmă, adevărata misiune a logisticii: să fie invizibilă atunci când totul merge bine.

Emilian Manoliu

COOPERARE ÎNAINTE DE TEHNOLOGIE

Plecând de la exploatarea aeronavelor MiG-21 LanceR, primul contact cu un F-16 Fighting Falcon a reprezentat un salt tehnologic major, de la diferențele dintre cele două platforme până la noul concept de mentenanță.

Pregătirea primelor aeronave pentru zbor a fost plină de provocări, nu atât în ceea ce privește procesul de mentenanță, cât, mai ales, în ceea ce privește cooperarea și coordonarea cu toate structurile și compartimentele implicate în activitățile necesare pregătirii pentru zbor.

Procesul de exploatare, indiferent de platformă, a fost făcut mereu cu responsabilitate maximă, deoarece știi că viața pilotului și succesul misiunii depind de tine.

COJI

GREU LA ÎNCEPUT, FORȚĂ ASTĂZI

Îmi amintesc clar momentul în care am plecat în Portugalia, la pregătire. Vorbeam atunci cu generalul Anastasof despre ce înseamnă trecerea pe F-16, iar eu i-am spus că, dacă voi fi printre cei aleși, sunt gata să merg oriunde mi se cere – atâta vreme cât pot să-mi iau familia cu mine. Am fost selecționat și am plecat. Gândul cu care am pornit a fost simplu: să fac tot ce ține de mine ca România să iasă puternică din acest program, să arătăm că piloții români nu sunt mai prejos decât cei din țările vestice. Tranziția către o altă filozofie de zbor nu a fost grea în sine – standardul pe care mi l-am impus personal a fost cel care m-a ținut în priză. Am studiat continuu, tocmai pentru a demonstra că putem acumula experiență într-un timp scurt și putem face față programului pe care Portugalia ni l-a pregătit.

Când am pus roțile pe pistă la Borcea, am fost mândru. Nu mă emoționez ușor, dar atunci chiar am simțit-o. A fost un moment special în cariera mea de pilot, dar și pentru Forțele Aeriene și pentru Armata României. Ne aștepta tot personalul bazei, iar generalul Anastasof ne-a salutat pe fiecare și ne-a spus ceva ce n-am uitat: până acum a fost ușor, dar de-acum trebuie să arătăm că devenim o forță în cadrul NATO. A fost greu la început. Dar nu ne-am lăsat – nici cei din generația mea, formați în Portugalia, nici cei veniți ulterior din Statele Unite sau din Escadrila 53. Cred că ne-am îndeplinit obiectivele pe care ni le-am propus atunci. Astăzi avem în escadrilă și piloți din a doua generație de F-16 – pentru mine, prima a fost cea din Portugalia. Îi văd oameni implicați, conștiincioși, determinați, poate un pic mai pragmatici decât eram noi la vremea aceea; eu eram gata să zbor și pe lună, dacă mi s-ar fi cerut. Dar sunt convins că vor prelua ștafeta și vor duce mai departe nivelul de pregătire al escadrilelor de F-16.

Din 2014, odată cu începutul conflictului ruso-ucrainean, am înțeles cu toții că poziția noastră în cadrul NATO e una foarte importantă. N-aș vrea să spun că am tratat diferit misiunile de atunci încolo, dar ceva s-a schimbat în felul în care privim antrenamentul – știind că exact felul în care ne pregătim se va pune în practică atunci când țara chiar are nevoie de noi. Antrenamentele comune cu partenerii NATO au fost esențiale în acest parcurs. Am executat misiuni de close air support alături de F-16 din Belgia sau Mirage din Franța, am primit la noi detașamente din Marea Britanie și din Turcia pentru misiuni de Poliție Aeriană extinsă. Toate acestea ne-au îmbogățit nivelul de cunoștințe și ne-au ajutat să actualizăm constant tehnicile și procedurile de zbor. Ne-am demonstrat nouă înșine, dar și partenerilor, că interoperabilitatea nu e doar un cuvânt aruncat în vânt – e o realitate pusă în aplicare zi de zi.

În 2019 am executat prima misiune de Poliție Aeriană sub comandă națională. A fost un alt moment de cotitură: dovada că tot ce am construit din 2016 încoace – pregătirea, disciplina, relațiile cu aliații – se transformă în capacitate reală de apărare a spațiului nostru aerian.

TATOO

DE LA PROCEDURĂ LA ÎNCREDERE

F-16 a venit cu o filozofie de mentenanță complet diferită față de ce cunoșteam până atunci, iar eu cred că exact aici s-a produs cea mai importantă schimbare de mentalitate. Procedurile concepute pe baza experienței au fost înlocuite cu un sistem documentat clar, în care fiecare pas are o logică precisă, chiar și atunci când o defecțiune este complexă. Această schimbare mi-a întărit convingerea pe care o aveam încă din liceu: F-16 este pasul necesar spre F-35, iar mentenanța pe care o practicăm acum ne pregătește exact pentru asta.

Adelin Marcel Leahu

ÎNCREDEREA SE CERE ȘI SE PRIMEȘTE

Am avut ocazia să participăm la exerciții NATO în alte țări, iar de fiecare dată colaborarea cu partenerii care exploatează aceeași aeronavă s-a dovedit esențială. Au existat momente în care am întâmpinat defecțiuni pe care, fiind încă la început de drum, nu le puteam identifica singuri. Am relaționat cu tehnicienii aliați și am reușit să rezolvăm fiecare problemă apărută. Aceste experiențe mi-au arătat că, dincolo de aeronavă, există o comunitate tehnică extinsă, cu standarde și proceduri comune, indiferent de uniformă. Încrederea se construiește exact acolo, în momentul în care ceri ajutor și primești răspuns.

Alexandru Moroșan

NIMENI NU RĂMÂNE SINGUR CU O DECIZIE

Am ajuns la Escadrila 48 Vânătoare după doi ani de școală, într-o echipă care avea deja experiență acumulată în exploatarea F-16. Colegii mai vechi nu mi-au spus niciodată ce să nu fac; mi-au arătat, chiar și atunci când am greșit, și am învățat din ceea ce am făcut. Lucrăm în echipă de doi la aeronavă, pentru partea de siguranță – eu verific o parte, celălalt verifică și el, iar eu îl verific pe el". De la cei cu experiență am primit un fel de a lucra în care nimeni nu rămâne singur cu o decizie. Ce vreau să adaug eu? Aceeași răbdare, atunci când va veni rândul meu să arăt cuiva mai tânăr cum se face.

Răzvan Mihai Nica

O ȘTAFETĂ DUSĂ MAI DEPARTE

Nu sistemele sau particularitățile tehnice ale aeronavei au fost cel mai greu de învățat și de asimilat, ci schimbarea pe care F-16 a adus-o în felul nostru de a privi și de a face lucrurile. Este o platformă care te obligă să privești altfel întreaga activitate din jurul aeronavei: pregătirea pentru zbor, respectarea procedurilor, mentenanța, disciplina, responsabilitatea și, mai ales, relația dintre oamenii care formează echipa.

Pentru noi, cei care am avut șansa și onoarea să ne pregătim în Portugalia, această experiență a început acolo, alături de specialiști portughezi care aveau deja ani de exploatare a F-16. Am avut multe de învățat de la ei, nu doar despre aeronavă și procedurile de mentenanță, ci despre un mod de lucru construit prin experiență și exigență.

Întoarcerea în țară a însemnat începutul unei alte responsabilități: aceea de a duce mai departe ceea ce primisem. A trebuit să împărtășim această experiență colegilor care nu avuseseră posibilitatea să urmeze cursurile din Portugalia și să construim împreună aceleași repere profesionale. Nu a fost întotdeauna ușor. Orice schimbare are nevoie de timp, iar un mod nou de lucru se așază în oameni prin răbdare, prin exemplu și prin încredere.

F-16 ne-a învățat să fim mai riguroși, mai atenți la fiecare detaliu și mai conștienți de responsabilitatea pe care o avem unii față de ceilalți. Pentru mine, poate cea mai frumoasă parte a acestor zece ani este faptul că ceea ce am învățat la început nu a rămas la cei care am plecat în Portugalia. A fost transmis mai departe, de la om la om, de la o generație la alta. Iar astăzi, când privesc în urmă, cred că aceasta este adevărata măsură a unei experiențe: nu cât ai învățat tu, ci cât din ceea ce ai învățat ai reușit să lași celor care vin după tine.

Dragoș Vodă (maistru militar în rezervă)

CÂND PRECIZIA DEVINE RESPONSABILITATE

Momentul de cotitură nu s-a petrecut în sălile de curs, ci în primele luni de pregătire practică. La început, fiecare dintre noi era concentrat pe asimilarea procedurilor stricte transmise de instructori și încerca să nu greșească. Însă, în momentul în care am fost nevoiți să pregătim aeronavele pentru zbor, să le înarmăm cu diverse tipuri de muniții pe timp de zi sau de noapte, să remediem primul nostru defect și să efectuăm prima tragere de instrucție, toate acestea au contribuit la formarea echipei de astăzi: o echipă responsabilă, determinată și capabilă să ducă la bun sfârșit orice misiune încredințată.

Lucrul cu explozibili, rachete și muniții lasă zero loc de eroare. O greșeală din neglijență poate costa vieți omenești, de aceea spiritul de echipă și strictețea procedurilor sunt vitale.

Trecerea de la MiG-21 LanceR la F-16 înseamnă mai puțin efort fizic brut, dar aduce cu siguranță o responsabilitate mult mai mare în ceea ce privește atenția la detaliile tehnice digitale, protocoalele stricte de siguranță și operarea unei game extinse de armament inteligent. Poate că a fi Weapons Loader în Linie nu este cel mai ușor lucru, deoarece presupune o provocare fizică intensă, un program imprevizibil și presiune constantă. Însă, dacă îți place ceea ce faci, această dinamică alertă îți oferă o doză de adrenalină pe care niciun job de birou nu o poate egala, făcând din fiecare zi petrecută pe pistă o experiență unică și plină de viață.

Performanța nu ține de gen, ci de caracter!

Nicoleta Grama

EXPERIENȚA SE ÎNVAȚĂ. MESERIA SE TRANSMITE

Un aspect important pentru succesul programului F-16 este menținerea și împărtășirea cunoștințelor dobândite în Portugalia și a fluxului de lucru învățat acolo, mult mai standardizat și mai dinamic decât cel pe care îl cunoșteam până atunci. Sistemele logistice și de mentenanță, precum și învățământul tehnic, sunt încă tributare vechiului model, care a funcționat până la intrarea în serviciu a platformei F-16.

Trebuie să fim repere în orientarea profesională a tinerilor maiștri sosiți de la Boboc, să eliminăm vechea mentalitate conform căreia meseria se fură, nu se învață. Respectăm principiul conform căruia cei cu experiență trebuie să fie mentori, să aibă deschidere și abilități pedagogice în relația cu noii veniți.

Gimi Obaciu

SEMNĂTURA TA ESTE GARANȚIA ÎNTOARCERII LUI

Respectă cu sfințenie procedurile și nu subestima niciodată detaliile, pentru că pe F-16 nu există „lasă că merge și așa". Iată la ce ne referim:

– manualul tehnic TO (Tech Order) este „biblia" ta; – indiferent de câte ori ai făcut o operațiune, deschide manualul; memoria umană poate da greș, poate apărea monotonia, dar procedurile scrise niciodată;

– cultura FOD (Foreign Object Debris) – un simplu obiect străin uitat în cockpit, scăpat lângă motor pe pista de decolare poate distruge o aeronavă de milioane de dolari și poate pune în pericol viața pilotului.

Ai intrat într-o elită a tehnicienilor; fii mândru de asta, fii curios, responsabil, educat și învață în fiecare zi de la cei cu mai multă vechime și nu uita niciodată că semnătura ta în jurnalul de bord reprezintă garanția că pilotul se va întoarce în siguranță la sol.

Nicușor Micu

Ziua Aviației Române și a Forțelor Aeriene

În data de 19 iulie, aeronave militare din Baza 90 Transport Aerian, Otopeni, C-130 Hercules, C-27J Spartan și IAR-330 Puma au celebrat zborul și aviația militară prin survol la Monumentul Eroilor Aerului, simbol al Aripilor Românești, manifestare dedicată istoriei, tradiției și unității Forțelor Aeriene Române și tuturor celor care continuă să slujească cerul cu onoare, demnitate și devotament, purtând în inimă și-n zbor România.

Ziua Aviației Române și a Forțelor Aeriene este sărbătorită în fiecare an la data de 20 iulie când este prăznuit Sfântul Prooroc Ilie Testviteanul, ocrotitorul spiritual al aviatorilor români.

20 iulie - o zi dedicată curajului, profesionalismului și sacrificiului aviatorilor, a celor care veghează din înaltul cerului asupra României.

20 iulie - o zi în care trecutul, prezentul și viitorul aviației române s-au întâlnit pe cer într-un spectacol al curajului, disciplinei și excelenței.

20 iulie - o singură zi și zeci de povești și misiuni care însumează experiența piloților militari și a personalului tehnico-ingineresc, oameni pentru care zborul înseamnă dedicare, vocație și legământ pentru țară.

La mulți ani Aviației Române!
La mulți ani piloților militari și tuturor celor care fac posibil Zborul!

Text: Lăcrămioara David,
foto: Adrian Sultănoiu

Ziua Aviației Române și a Forțelor Aeriene a fost sărbătorită în avans cu o zi la Statuia Aviatorilor

Astăzi am fost alături de oamenii Forțelor Aeriene Române la ceremonia dedicată Zilei Aviației Române și a Forțelor Aeriene.

De multe ori, când privim un avion pe cer, vedem doar pilotul. În realitate, în spatele fiecărui zbor se află o echipă întreagă. Sunt sute de oameni care pregătesc o misiune, verifică fiecare detaliu, iau decizii, lucrează în hangare, în turnurile de control, în punctele radar, în unitățile de apărare antiaeriană sau în structurile de sprijin.

În ultimii ani, Forțele Aeriene Române au făcut pași importanți înainte. Au primit tehnică nouă, au participat la misiuni și exerciții alături de aliații noștri și au demonstrat, de fiecare dată, că România are oameni foarte bine pregătiți. Modernizarea este importantă, însă adevărata valoare rămâne cea a celor care poartă uniforma și își fac meseria cu seriozitate, indiferent de oră, vreme sau dificultatea misiunii. La finalul ceremoniei, primul lucru pe care am vrut să îl aflu a fost cum se simte militarul din Brigada 30 Gardă care a avut nevoie de îngrijiri medicale în timpul desfășurării evenimentului. M-am bucurat să aflu că este bine și că nu a fost nimic grav. Îi doresc multă sănătate și să revină cât mai curând alături de camarazii săi.

Ziua Aviației Române și a Forțelor Aeriene este ziua în care îi sărbătorim pe toți cei care își dedică viața zborului, dar și ziua în care îi pomenim pe cei care nu s-au mai întors acasă. Lor le datorăm respect și recunoștință.

Le mulțumesc tuturor pentru ceea ce fac, în fiecare zi, pentru siguranța României. La mulți ani Aviației Române! Cer senin!

Radu Miruță, ministrul apărării naționale

În data de 20 iulie 2026, la sediul Statului Major al Forțelor Aeriene s-a desfășurat o ceremonie militară și religioasă organizată cu prilejul sărbătoririi Zilei Aviației Române și a Forțelor Aeriene.

În cadrul activității au fost acordate distincții militare și onorifice unor cadre militare și unor reprezentanți ai instituțiilor cu care Statul Major al Forțelor Aeriene cooperează.

Ziua Aviației Române și a Forțelor Aeriene a fost marcată, în acest an, printr-un moment cu o profundă semnificație simbolică pentru istoria armei aerului. În prezența primului și singurului cosmonaut român, general-locotenent (r) Dumitru-Dorin Prunariu, Sala de Tradiții Militare a comandamentului Statului Major al Forțelor Aeriene a primit denumirea onorifică ce îi poartă numele.

ZIUA AVIAȚIEI ROMÂNE ŞI A FORȚELOR AERIENE

Acest gest reprezintă un omagiu adus unei personalități care, prin profesionalism, excelență și dedicare, a înscris România în istoria explorării spațiului cosmic și a devenit un reper pentru generații de aviatori și specialiști ai domeniului aeronautic. Totodată, momentul capătă o valoare aparte în anul în care se împlinesc 45 de ani de la istoricul său zbor în spațiul cosmic.

Sala de Tradiții Militare păstrează reperele fundamentale ale evoluției Forțelor Aeriene Române și oferă fiecărei generații de aviatori un loc în care memoria, tradiția și spiritul misiunii se întâlnesc. Prin atribuirea numelui generalului-locotenent (r) cosmonaut Dumitru-Dorin Prunariu, acest spațiu devine un simbol al continuității dintre tradiția armei aerului, performanța atinsă dincolo de atmosfera Pământului și responsabilitatea de a duce mai departe moștenirea celor care au scris istoria aviației românești.

Sursa: BIRP SMFA,
foto: Bogdan Pantilimon

Ziua Aviației Române și a Forțelor Aeriene a fost marcată și prin promovarea imaginii Forțelor Aeriene în Piața Tricolorului de la Palatul Cercului Militar Național din București. Evenimentul a oferit publicului o incursiune fascinantă în universul Forțelor Aeriene, aducând în prim-plan curajul, tradiția și excelența celor care veghează cerul patriei.
Foto: Adrian Sultănoiu

ANIVERSARE

19 septembrie 1916 - 19 septembrie 2026

110 ANI DE APĂRARE ANTIAERIANĂ

În cadrul evenimentului, invitații au putut viziona expoziția de tehnică militară organizată în poligonul complex de trageri

Școala de Instruire pentru Apărare Antiaeriană „General de brigadă Ion Bungescu" a fost gazda festivităților dedicate împlinirii a 110 ani de la primele trageri antiaeriene ale Armatei României. Reprezentanți ai tuturor categoriilor de forțe din Armata României au fost prezenți în Poligonul Complex de Trageri Capu Midia pentru a onora o armă definită de rigoare, disciplină și adaptare continuă.

Serbată în avans, 17 septembrie 2026 a fost o zi a întâlnirilor între generații, în care emoția, amintirile și mândria de a purta uniforma uneia dintre cele mai dinamice arme au fost elementele care au marcat întreaga atmosferă a sărbătorii.

După slujba de binecuvântare, au urmat momentele de recunoaștere a muncii de zi cu zi. Militari care au dovedit consecvență și stăpânire de sine în misiuni complexe au fost felicitați și recompensați cu diplome și distincții.

Momentul conferirii lor de către locțiitorul Statului Major al Forțelor Aeriene, general-maior Aurel-Cezar Stănciulescu și de către locțiitorul pentru Operații și Instrucție al șefului Statului Major al Forțelor Terestre, general de brigadă Cezar Cucoș, a adunat în fața tribunei oficiale chipuri de militari pline de emoție, de hotărâre, dar și de bucurie că munca le-a fost apreciată.

Cei recompensați cu ***Emblema de Onoare a Forțelor Aeriene*** au fost: colonel Irinel-Ionuț Florea, locotenent-colonel Dumitru Georgescu, locotenenții Öçal Ömer și Nicolae-Octavian Păun, maistru militar principal Robert Bodea, plutonier major Lucian Bîcu, sergent major Gabriel Proca, fruntaș Florentina-Alexandra Gîlcă și soldat Andreea Amirei.

De asemenea, a fost conferită ***Emblema de Onoare a Forțelor Terestre*** colonelui inginer Florin Deleanu, maiorului Cornelia Untea și maistrului militar clasa a II-a Mădălin Nițu.

Câștigătorii „Cupei General Ion Bungescu"

În cadrul festivității au fost anunțate și premiate echipajele care au obținut cele mai bune rezultate la competiția aplicativ-militară „Cupa general Ion Bungescu", adresată structurilor de apărare antiaeriană din cadrul Statului Major al Forțelor Terestre. Militarii s-au întrecut în iuțeală de reacție, sincronizare și tehnică de tragere.

Clasamentul pe secțiuni:

Secțiunea 2x30mm:
Locul 1: Brașov;
Locul 2: Craiova (Tunul 2);
Locul 3: Negoiești.

Secțiunea GEPARD:
Locul 1: Focșani (Complex 1);
Locul 2: Focșani (Complex 2);
Locul 3: Turda (Complex 1).

Secțiunea CHIRON:
Locul 1: Florești;
Locul 2: Negoiești;
Locul 3: Craiova.

De la Flămânda și *Corectorul Bungescu,* la era apărării cu tehnică modernă

Istoria Rachetelor și Artileriei Antiaeriene este strâns legată de începuturile Primului Război Mondial. La 15 august 1916 lua ființă Corpul Apărării Antiaeriene. Câteva săptămâni mai târziu, pe 19 septembrie 1916, în timpul bătăliei de la Flămânda, o baterie românească obținea prima doborâre a unui avion inamic folosind tunuri de 75 mm adaptate pentru tragere antiaeriană.

Evoluția acestei arme poartă amprenta decisivă a celui care este patronul spiritual al școlii de instruire: generalul de brigadă Ion Bungescu. Pe atunci maior, Bungescu a înțeles că o tragere eficientă asupra unei ținte dinamice nu se poate baza pe calcule aproximative. Prin inventarea aparatului central de conducere a focului el a automatizat calculul elementelor de tragere, aducând rigoarea matematică în bateriile românești și revoluționând tehnica vremii la nivel internațional.

De la acel corector mecanic și de la tunurile de la Flămânda, arma a parcurs un drum lung, ajungând astăzi să opereze sisteme moderne de rachete, complexe antiaeriene autopropulsate și radare de înaltă precizie.

Istoria armei, în casă nouă: inaugurarea Sălii de Tradiții

Un moment de o încărcătură simbolică deosebită, în cadrul ceremoniei, l-a constituit inaugurarea Sălii de Tradiții a unității. Spațiul amenajat în cadrul școlii adună la un loc documente istorice, piese de uniformă, machete ale tehnicii folosite de-a lungul deceniilor, articole din presa vremii și o cronologie detaliată a armei.

O prezență cu totul specială a fost cea a lui Sorin Tiberiu Bungescu, nepotul generalului Ion Bungescu. Într-un gest de suflet care i-a impresionat pe cei prezenți, acesta a oferit noii săli de tradiții a Școlii de Instruire pentru Apărare Antiaeriană patru tablouri de o valoare inestimabilă, în care bunicul său apare alături de Regele Mihai I și de alte personalități ale vremii.

Pășind în noul spațiu muzeal, comandantul școlii, colonelul inginer Valeriu Călin a surprins esența acestei moșteniri: *„În jurul nostru vedem, materializată pe acești pereți, evoluția glorioasă a armei noastre. O cronologie care începe de la primele încercări timide, dar curajoase, de a contracara amenințările aeriene. Un loc de cinste în această sală îi revine uneia dintre figurile emblematice ale artileriei antiaeriene românești, generalul de brigadă Ion Bungescu. Personalitatea sa, definită de un spirit vizionar și de o dăruire neobosită, este un exemplu pentru noi toți. El ne-a învățat că inovația și adaptabilitatea sunt esențiale în fața provocărilor, lecții la fel de actuale și astăzi".*

Ceremonia s-a încheiat cu defilarea cadrelor militare și a cursanților și cu vizitarea expoziției statice de tehnică militară pregătită în Poligonul Complex de Trageri.

Text și foto: Anca Medrea

Inaugurarea Sălii de Tradiții a Școlii, un spațiu dedicat parcursului istoric al armei și celor care au contribuit la dezvoltarea ei

Apariția artileriei antiaeriene în inventarul specialităților militare, în anii Primului Război Mondial, a impus, ca o consecință firească, constituirea unui sistem de instruire adecvat, menit să asigure formarea viitorilor specialiști în arma artilerie antiaeriană. Prin decret regal, s-a înființat, la 1 aprilie 1938, Centrul de Instruire al Apărării contra Aeronavelor, sub comanda maiorului Ion Bungescu, unitate care avea să instruiască toate cadrele din arma destinată să ducă lupta cu inamicul aerian. De la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, unitatea a trecut prin mai multe transformări și reorganizări, atât din punct de vedere al denumirii și subordonării, cât și al structurii, astfel:

• În perioada aprilie 1944 – aprilie 1945, a fost dislocat lângă Făgăraș, în subordinea Centrului de Instrucție al Trupelor de Uscat (C.A.A.T.). În a doua jumătate a anului 1944, și-a schimbat denumirea în Centrul de Instrucție al Artileriei Antiaeriene, dar, câteva luni mai târziu, a fost desființat și transformat într-o secție pregătitoare pentru artileria antiaeriană pe lângă Școala de Ofițeri de Artilerie „Regele Carol I" din Pitești.

• După o scurtă perioadă în subordinea Comandamentului Artileriei (1.03–15.06.1949), Centrul de Instrucție a revenit în cadrul C.A.A.T. și, la 15.06.1949, prin separarea de școală, a devenit unitate independentă în aceeași garnizoană, Brașov.

• Prin ordinul Marelui Stat Major, începând cu data de 1.04.1950, s-a înființat Poligonul de Tragere Antiaeriană Capu Midia, în cadrul Centrului de Instrucție al Artileriei Antiaeriene Brașov. În anul 1951, Centrul de Instrucție a fost mutat de la Brașov la Capu Midia, pentru ca în anul 1952 să fie redislocat în Brașov și mutat, din nou, la Capu Midia, la sfârșitul anului 1953.

Din acest moment, destinele celor două structuri s-au despărțit, fiecare urmărindu-și propria misiune.

• În anul 1957, poligonul de trageri s-a transformat în Tabăra de Instrucție și Poligon de Trageri Antiaeriene, iar în următoarele decenii de existență a unității, în această unitate s-a executat un număr din ce în ce mai mare de trageri cu tehnica de artilerie antiaeriană din Armata României și a altor state. În anul 1960, în poligonul de trageri de la Capu Midia au început să se execute tragerile cu rachete sol-aer, o tehnică mult mai performantă, care a pus sub semnul întrebării existența artileriei antiaeriene.

Începând cu 15.04.2003, unității i s-a schimbat denumirea în Tabăra de Instrucție și Poligonul de Trageri Sol-Aer, acest lucru neavând implicații majore asupra misiunii pe care o avea de îndeplinit. A fost perioada în care în Poligonul Capu Midia a început planificarea unor exerciții multinaționale de amploare, la care au participat structuri din toate categoriile de forțe din Armata României, exerciții care au deschis calea către o nouă transformare a unității, aceasta devenind, la 1.12.2017, Centru Național de Instruire pentru Apărare Antiaeriană.

După ce Poligonul Capu Midia a devenit unitate independentă, Centrul de Instrucție a fost transformat, la data de 13 august 1953, în „Curs de perfecționare pentru ofițerii din artileria antiaeriană", situație care a durat până la 11.06.1958, când a fost inclus în structura Școlii de Ofițeri.

În anul 1965, Centrul de Instrucție s-a mutat din garnizoana Mihai Bravu la Boteni, Dâmbovița, ca unitate de învățământ pentru arma artilerie și rachete antiaeriene, iar din anul 1979 a funcționat în București, apoi la Cernica. După 1989, și-a schimbat denumirea în Centrul de Perfecționare a Pregătirii Cadrelor, iar în anul 1997 a devenit Școală de Aplicație pentru Art. și R.A.A.

În anul 2003, Școala de Aplicație pentru Art. și R.A.A. s-a desființat și s-a scindat în două structuri – Centrul de Perfecționare în Arma Rachete și Artilerie Antiaeriană din cadrul Școlii de Aplicație a Forțelor Aeriene/Boboc și componenta de rachete și artilerie antiaeriană din cadrul Centrului de Perfecționare pentru Artilerie Terestră și Artilerie Antiaeriană „Ioan Vodă" (SMFT)/Sibiu, instituții care au funcționat sub această formă până în anul 2022.

• La data de 1.07.2022, s-a înființat Școala de Instruire pentru Apărare Antiaeriană „General de brigadă Ion Bungescu", prin transformarea Centrului Național de Instruire pentru Apărare Antiaeriană „General de brigadă Ion Bungescu", redislocarea și integrarea celor două centre de la Boboc și Sibiu, în subordinea Statului Major al Forțelor Aeriene.

Reacție, precizie, decizie

Poligonul de la Capu Midia a găzduit militari din structurile de artilerie antiaeriană ale Forțelor Aeriene, veniți să susțină proba de foc a pregătirii desfășurate pe parcursul întregului an. Tragerile de luptă reprezintă momentul în care antrenamentele, coordonarea echipajelor și măsurile de siguranță sunt verificate în condiții cât mai apropiate de cele reale.

În perioada 3–17 iulie, militarii au participat la exercițiul tactic cu trageri de luptă AZUR 26.11, desfășurat în Centrul Național de Instruire pentru Apărare Antiaeriană „General de brigadă Ion Bungescu". În cadrul exercițiului au fost executate antrenamente și trageri împotriva unor ținte aeriene, pe baza unui scenariu fictiv, conceput pentru evaluarea comandamentelor și a structurilor de artilerie antiaeriană.

Am fost martorii unei zile de trageri și i-am surprins pe militari încă din timpul pregătirii. În jurul pieselor de artilerie, fiecare își cunoaște locul și responsabilitățile. Muniția este verificată, comenzile sunt transmise clar, iar ultimele detalii sunt puse la punct înainte ca liniștea poligonului să fie spartă de zgomotul puternic al tunurilor de calibrul 57 mm.

Tensiunea crește în secundele dinaintea deschiderii focului. Ținta trebuie identificată, prinsă și angajată într-un interval foarte scurt. Totul se desfășoară rapid, dar fără grabă, după proceduri exersate de nenumărate ori. În acele momente, antrenamentele de peste an se transformă în reacție, precizie și decizie.

Tragerea este, înainte de toate, o muncă de echipă. Comandantul de tun și servanții acționează ca un singur mecanism, iar succesul depinde de coordonarea fiecăruia. Nu există gesturi întâmplătoare. Fiecare militar contribuie direct la îndeplinirea misiunii și la desfășurarea tragerii în condiții de siguranță.

Dincolo de rezultatele obținute în poligon, aceste trageri au și rolul de a păstra experiența acumulată de artileriștii antiaerieni și de a-i pregăti pentru trecerea la noile sisteme de apărare aeriană cu baza la sol. *„Personalul se pregătește prin aplicarea procedurilor și standardelor NATO, ceea ce va facilita tranziția către noile sisteme de artilerie antiaeriană care vor intra în înzestrare, precum Skynex, și va contribui la asigurarea interoperabilității cu structurile aliate",* ne-a declarat colonelul Aurel Cobzaru, șeful serviciului instrucție SBAMD (SurfaceBa-sed Air and Missile Defence) din cadrul Forțelor Aeriene.

În poligon, însă, atenția rămâne concentrată asupra țintei, a piesei și a fiecărui om din echipaj. La sfârșitul zilei, satisfacția nu este dată doar de lovirea țintei, ci și de certitudinea că misiunea a fost îndeplinită în siguranță, iar echipa a funcționat așa cum s-a pregătit, pentru că în spatele fiecărei trageri reușite se află ore de antrenament, coordonare și responsabilitatea fiecărui artilerist antiaerian.

Text: Ioana Teișanu, foto: Eugen Mihai

Festivitate de predare-primire

În data de 30.07.2026 a avut loc ceremonia de predare-primire a sarcinilor operaționale și responsabilităților misiunii între detașamentul EOD, rotația a II-a, și detașamentul EOD, rotația a III-a, în Teatrul de Operații Kosovo, moment care marchează continuitatea misiunii, asumarea noilor responsabilități și consolidarea spiritului de echipă.

În cadrul aceleiași activități a avut loc și ceremonia de avansare în grad, eveniment deosebit în cariera militară care recompensează meritul, dedicarea și performanța.

De asemenea, în cadrul ceremoniei au fost acordate distincții militarilor care s-au remarcat prin profesionalism, implicare și rezultate deosebite, în semn de apreciere pentru contribuția lor la îndeplinirea misiunii.

Detașamentul EOD, generat de Forțele Aeriene Române, își continuă cu succes misiunea în cadrul operației NATO KFOR, contribuind la efortul aliat de menținere a păcii în Teatrul de Operații Balcanii de Vest/Kosovo prin executarea misiunilor de sprijin EOD în aria de responsabilitate.

Text: Daniel-Florin Ghica, foto: Ioan Bumbac

Transfer de autoritate

În data de 31 iulie, la Baza 86 Aeriană „Locotenent Gheorghe Mociorniță", de la Borcea, a avut loc ceremonia de transfer a autorității în cadrul misiunii NATO Enhanced Air Policing South.

Detașamentul Forțelor Aeriene ale Italiei și cel al Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și-au încheiat misiunea desfășurată în țara noastră, iar responsabilitatea a fost preluată de Forțele Aeriene și Spațiale Spaniole, aflate la cea de-a patra participare în România, după misiunile executate în anul 2021, 2024 și februarie 2026. Detașamentul Forțelor Aeriene și Spațiale Spaniole este format din șapte aeronave F-18M Hornet, o aeronavă de realimentare aer-aer A400M, trei elicoptere NH-90 și aproximativ 180 de militari (piloți și personal tehnic) ce își desfășoară misiunile în țara noastră până la finalul lunii noiembrie.

Sursa: BIRP SMFA

Ceremonie de predare-primire

În data de 4 septembrie 2026, a avut loc ceremonia de predare-primire a comenzii Grupului 210 Sprijin la sediul Statului Major al Forțelor Aeriene. În prezența generalului-maior Aurel-Cezar Stănciulescu, locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, colonelul Ovidiu Diaconu a predat conducerea unității și Drapelul de luptă colonelului Raul-Liviu Turic.

Grupul 210 Sprijin, înființat în anul 2003, asigură sprijinul logistic pentru Statul Major al Forțelor Aeriene – cazare, transport, hrănire, echipare a personalului și mentenanța tehnicii din dotare, concomitent cu desfășurarea pregătirii pentru luptă a efectivelor.

Sincere felicitări și mult succes domnului comandant pentru noua misiune și mulțumiri colonelului Diaconu pentru activitatea depusă la conducerea unității!

Sursa: BIRP SMFA

Performanță românească la Academia Regală Militară din Bruxelles

Locotenent-comandorul Claudiu Curta, pilot de elicoptere de luptă din cadrul Bazei 71 Aeriană Câmpia Turzii, a reprezentat România la Advanced Staff Course (AStC), programul de formare pentru ofițeri superiori organizat de Defence College din cadrul Academiei Regale Militare din Bruxelles.

Cursul, desfășurat pe durata unui an universitar, pregătește ofițeri pentru funcții de comandă și de stat major și se încheie cu obținerea titlului de Master of Arts in Political and Military Sciences. Participarea la astfel de programe reprezintă o etapă esențială în dezvoltarea profesională a ofițerilor din armatele statelor NATO și UE, contribuind la consolidarea interoperabilității și cooperării multinaționale.

În promoția 2025–2026, formată din 41 de ofițeri din 12 țări, locotenent-comandorul Claudiu Curta a fost singurul reprezentant al României. La ceremonia de absolvire desfășurată la Bruxelles, la 3 iulie 2026, acesta a fost distins cu „Commandant of the RMA's Award", premiu acordat de comandantul Academiei Regale Militare ofițerului internațional care a obținut cele mai bune rezultate la competențele profesionale din întreaga promoție.

Felicitări pentru această performanță remarcabilă, care confirmă profesionalismul militarilor români și contribuția lor la consolidarea cooperării în cadrul Alianței Nord-Atlantice!

Sursa: Baza 71 Aeriană,
foto: Academia Regală Militară din Bruxelles

Un singur cer, o singură responsabilitate

În prima decadă a lunii iulie, la Baza 86 Aeriană, controlul traficului aerian civil și cel militar s-au întâlnit pentru un schimb de experiență dedicat profesionalismului, cooperării și siguranței zborului.

Specialiștii ROMATSA au interacționat cu controlorii de trafic aerian, piloții și personalul militar al bazei, descoperind modul în care experiența și coordonarea transformă fiecare misiune într-un succes.

Când expertiza civilă și cea militară lucrează împreună, cerul rămâne în siguranță.

Sursa: Baza 86 Aeriană

Parteneriat româno-olandez în domeniul apărării

În data de 17 iulie, comandantul Bazei 71 Aeriană, generalul de flotilă aeriană Cătălin-Eugen Micloș a primit vizita comandantului Comandamentului de Luptă Aerian al Forțelor Aeriene Regale Olandeze, generalul de flotilă aeriană Marcel van Egmond.

Reprezentanții celor două structuri militare au evidențiat importanța colaborării dintre statele aliate, subliniind rolul interoperabilității și al schimbului de experiență în creșterea nivelului de pregătire și eficiență operațională. Vizita comandantului Forțelor Aeriene Regale Olandeze reconfirmă colaborarea strânsă dintre România și Țările de Jos în domeniul apărării și contribuția comună la menținerea stabilității și securității în regiune.

În cadrul întâlnirii au fost abordate teme privind cooperarea militară, consolidarea parteneriatului aliat și dezvoltarea capacităților comune de apărare. Astfel de întâlniri reflectă angajamentul comun pentru securitate, interoperabilitate și întărirea relațiilor dintre aliați, într-un context regional în care cooperarea dintre aliați are o importanță tot mai mare.

Sursa: Baza 71 Aeriană, foto: Andreea Păcuraru

Moment important pentru relația bilaterală dintre România şi Spania!

Baza 57 Aeriană ,,Căpitan Aviator Constantin Cantacuzino" a găzduit în data de 16 septembrie întâlnirea dintre Excelența Sa, doamna Margarita Robles Fernández, ministrul apărării din Regatul Spaniei și domnul Radu Miruță, viceprim-ministru, ministru al apărării naționale.

În cadrul întâlnirii au fost abordate aspecte precum cooperarea și comunicarea dintre militarii ambelor state, inclusiv experiența operațională acumulată în cadrul misiunilor de Poliție Aeriană Întărită executate în comun.

Sursa: Baza 57 Aeriană

Reuniunea de toamnă a Grupului consultativ ATM-CNS, la București

În perioada 22–24 septembrie 2026, Statul Major al Forțelor Aeriene a organizat, la Palatul Cercului Militar Național din București, reuniunea de toamnă a Grupului consultativ ATM-CNS, din cadrul Comitetului pentru Aviație al NATO.

Activitatea a reunit delegații ale statelor aliate și partenere, precum și reprezentanți ai Agenției Europene de Apărare (EDA), EUROCONTROL, Administrației Federale a Aviației din Statele Unite (FAA) și ai industriei de profil, oferind cadrul pentru dialog, schimb de experiență și expertiză în domeniul managementului traficului aerian și al sistemelor de comunicații, navigație și supraveghere (ATM-CNS).

Temele abordate au vizat coordonarea civil-militară a spațiului aerian și interoperabilitatea sistemelor de comunicații, navigație și supraveghere, domenii cu relevanță directă pentru siguranța și eficiența utilizării spațiului aerian de către aviația civilă și militară, precum și schimbul de experiență și bune practici.

În data de 23 septembrie, delegațiile au efectuat o vizită de informare la Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian – ROMATSA, unde au avut ocazia să urmărească, în sala operațională, gestionarea traficului aerian în spațiul aerian național și modul în care coordonarea dintre aviația civilă și cea militară se realizează în timp real.

În data de 24 septembrie, programul s-a încheiat cu o sesiune dedicată industriei naționale de profil. Companiile participante au prezentat expertiză, soluții și capabilități în domeniul proiectării, instalării și mentenanței echipamentelor de comunicații, navigație și supraveghere.

Organizarea acestei reuniuni reconfirmă angajamentul Statului Major al Forțelor Aeriene, în calitate de Autoritate Aeronautică Militară Națională, pentru consolidarea cooperării naționale și internaționale și dezvoltarea interoperabilității în domeniul ATM-CNS.

Sursa: BIRP SMFA

Mentenanță, Interoperabitate, Excelență!

La final de septembrie, personalul tehnico-inginerесc din cadrul Bazei 90 Transport Aerian a participat la exercițiul multinațional C-27J Maintenance Training, organizat de Agenția Europeană de Apărare (EDA) la Baza Aeriană 46ª Brigata Aerea din Pisa, Italia.

Activitatea a avut ca obiectiv principal explorarea și dezvoltarea conceptului de cross-maintenance între statele care operează aeronava C-27J Spartan, prin schimb de experiență, armonizarea procedurilor și consolidarea interoperabilității în domeniul mentenanței.

Totodată, exercițiul a urmărit alinierea procedurilor și practicilor de mentenanță la cerințele EMARs (European Military Airworthiness Requirements), contribuind la dezvoltarea unui cadru comun de lucru și la creșterea nivelului de standardizare între națiunile participante.

Participarea la acest tip de instruire contribuie la creșterea nivelului de pregătire al personalului tehnico-inginerесc și la dezvoltarea capacității de cooperare între specialiștii națiunilor partenere care exploatează aceeași platformă aeriană.

Sursa: Baza 90 Transport Aerian

Exercițiul
„BUREBISTA 26”

În perioada 14 – 25 septembrie, Forțele Aeriene Române au desfășurat exercițiul „Burebista 26” pe întreg teritoriul național. Scopul acestei activități de instruire este de antrenare a structurilor din Statul Major al Forțele Aeriene (SMFA) în contex integrat, interarme, pentru planificarea și ducerea acțiunilor de luptă în cadrul operației aeriene, conform misiunilor specifice de bază ale structurilor. „Burebista” reprezintă un exercițiu național, anual, de tip LIVEX de nivel tactic, planificat de Statul Major al Forțelor Aeriene și condus de Comandamentul Componentei Aeriene (CCA).

„Burebista 26” a constituit evenimentul major de instruire pentru anul în curs și a avut un caracter integrator, interarme, în care elemente ale structurii de forțe din cadrul Forțelor Aeriene Române au exersat o gamă largă de misiuni, în condiții cât mai apropiate de realitate. Activitatea de pregătire a fost una complexă și s-a desfășurat după un scenariu fictiv la care au participat toate structurile de comandă-control și execuție din Forțele Aeriene, cu sprijinul Forțelor Terestre, Forțelor Navale și Forțelor pentru Operații Speciale.

Exercițiul, aflat la a doua ediție, s-a desfășurat în zonele de spațiu aerian național special destinat, precum și în poligoanele de instrucție din subordinea Statului Major al Forțelor Aeriene și al Statului Major al Forțelor Terestre și cuprinzând aeronave de atac tip F-16 în configurația aer-aer și aer-sol, aeronave de transport tip C-27J Spartan și C-130 Hercules, elicoptere IAR-330 SOCAT/LRM/L și MEDEVAC, sisteme de apărare antiaeriană tip PATRIOT și HAWK, de război electronic, sisteme de radiolocație și avertizare timpurie și un număr total de aproximativ 2500 de militari.

În cadrul desfășurării exercițiului s-au urmărit planificarea și exersarea apărării aeriene integrate la nivelul grupării de forțe, prin integrarea acțională a sistemelor de avertizare timpurie cu sistemele de apărare aeriană cu bază la sol și cu platformele aeriene participante. S-a planificat atent și s-a executat dispersia forțelor pe aerodromurile și locațiile de rezervă pe timpul atacului aerian, s-au exersat comanda și controlul la nivel tactic ale grupărilor de forțe, pentru executarea întregului spectru de misiuni specifice acțiunilor de apărare aeriană integrată pe teritoriul național. S-a evaluat executarea dislocării forțelor urmărind parcurgerea tuturor fazelor specifice (alertare, planificare, execuție) în timp real. S-a asigurat un schimb real de informații la toate nivelurile și între toți participanții pentru sprijinul informațional complet, în luarea deciziilor oportune de către comandanții structurilor și pentru desfășurarea acțiunilor în condiții de maximă siguranță.

În cadrul exercițiului au avut loc mai multe etape specifice. Astfel, în jurul platformei Neptun Deep din Marea Neagră, în zona economică exclusivă a României, s-a desfășurat o misiune de tip SAR (Search and Rescue) ce a implicat salvarea prin troliere a unor militari aflați în dificultate. La această misiune au fost implicate aeronave de luptă, de transport și elicoptere din Forțele Aeriene Române, aeronave fără pilot din cadrul Statului Major al Forțelor Terestre, operatori ai Forțelor pentru Operații Speciale, nave de luptă ale Forțelor Navale Române, precum și două F-16 și o aeronavă de supraveghere aeriană E-7T ale Forțelor Aeriene Turce. De asemenea, s-au executat operații defensive/ofensive complexe de contracarare aeriană urmate de dispersia pe aerodromuri a forțelor și mijloacelor din cadrul Forțelor Aeriene Române pe majoritatea bazelor aeriene. S-au efectuat misiuni de atac aerian asupra navelor de suprafață în care au fost implicate avioane F-16, sisteme aeriene fără pilot Bayraktar TB2 pentru identificare țintă și Corveta 261.

S-a simulat un asalt aerian asupra unor baze aeriene cu pachete mari de forțe. Un alt punct atins au fost misiunile asupra țintelor terestre, tip Find Fix Tracker Target Engages în care, practic, sistemele aeriene fără pilot Bayraktar TB2 ale Forțelor Terestre Române au căutat și transmis date despre obiectivele de anihilat, iar avioane F-16 le-au angajat cu succes. Pe toată durata activității de instruire s-au efectuat zboruri pe timp de zi și noapte, din care multe la joasă înălțime.

Trebuie să specificăm faptul că, în prima săptămână a „Burebista 26”, acesta a fost conectat cu exercițiul NATO „Ramstein Guard” în care au fost folosite intens elemente de război electronic. De asemenea, forțe și mijloace aparținând Forțelor Aeriene Turce au fost implicate în toate secvențele exercițiului românesc.Ca element de noutate în planificarea și execuția operațională, în a doua parte a exercițiului, Forțele Aeriene Române au desfășurat timp de 24 de ore, misiuni specifice concomitent cu situațiile reale operative determinate de conflictul din Ucraina (executarea a patru Alpha Scramble), demonstrând capacitatea de gestionare și deconflictare a misiunilor reale de cele simulate.

Militarii participanți au învățat că lucrul în colectiv este esențial. Acesta garantează sincronizarea, interoperabilitatea și coeziunea grupului prin sprijin reciproc și un efort integrat, definind succesul exclusiv prin rezultatul echipei.

„Ediția din acest an a exercițiului Burebista 26 a reconfirmat nivelul ridicat de pregătire și capacitatea de reacție a structurilor noastre. Militarii participanți au dat dovadă de un profesionalism exemplar, gestionând o suită de misiuni cu un grad ridicat de complexitate, de la acțiuni tactice combinate în teren și operații aeriene, până la sincronizarea forțelor în scenarii multidomeniu. Analizând modul în care s-au desfășurat activitățile, se remarcă faptul că scenariile au reprezentat un mod de verificare a capacității de cooperare, atât în plan național, cât și alături de partenerii din cadrul Alianței. Colaborarea a decurs excelent, confirmând un nivel ridicat de interoperabilitate și adaptabilitate în gestionarea unor situații complexe”, a declarat directorul exercițiului „Burebista 26” și comandantul Comandamentul Componentei Aeriene, general de flotilă aeriană Ioan Mischie.

Text: Lucian Irimia,
foto: Ionuț Săvescu și Mirel Barbu

Tinerii care au dat siguranță cerului, la exercitiul „Burebista 26”

În Poligonul Capu Midia, vibrația motoarelor anunță o nouă zi de foc. În mijlocul dinamismului exercițiului cu trageri reale „Burebista 26”, dincolo de complexitatea sistemelor de rachete sol-aer, adevărata forță o reprezintă oamenii. Tineri, ambițioși și conștienți de misiunea lor, militarii Batalionului 114 Rachete Sol-Aer (RSA) „Șoimii Bărăganului” (din cadrul Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer) demonstrează că leadershipul și munca de echipă sunt modul lor zilnic de a fi.

Pentru plutonierul Ștefan Vasile, șef instalație lansare, participarea la un exercițiu de o asemenea amploare reprezintă o oportunitate de reconfirmare a profesionalismului. Rolul său este unul crucial în lanțul tactic: coordonează echipa la containerizarea rachetelor de luptă sau de exercițiu, precum și la dirijarea acestora pe instalația de lansare, urmând ca rachetele să fie lansate la ordin, cu încadrarea strictă în baremele stabilite. Dincolo de proceduri și cronometru, pentru el contează cel mai mult componenta umană: *„Am în subordine patru oameni, dar respectând regulamentele și doctrinele militare, precum și cunoscând bine fiecare om în parte, reușim să formăm o echipă închegată. Sunt bucuros să fac parte din acest exercițiu și mă simt mândru că pot dirija și conduce acești oameni”*, mărturisește plutonierul Vasile.

La comanda Bateriei 1 RSA din cadrul aceluiași batalion, locotenentul Öçal Ömer vede în „Burebista 26” mai mult decât o verificare a capacității de reacție. Este, practic, un test de coeziune și de leadership aplicat. *„Cel mai bun mod de a coordona o echipă numeroasă, de a-i ridica moralul și de a-i oferi motivația să execute misiunile până la capăt este de a mă apropia de oameni. Îmi doresc să simtă în mine un lider, nu un șef; să știe că în orice situație sunt lângă ei și că se pot baza pe mine. În al doilea rând, consider că puterea exemplului este cel mai bun instrument: vin în fața personalului și îi arăt exact ce are de făcut”*, explică locotenentul Öçal Ömer.

Răspunderea este mare, dar asumarea, seriozitatea și punctualitatea sunt reperele după care el își ghidează activitatea. Iar dincolo de orele de efort este satisfacția misiunii îndeplinite

Obiectivul exercițiului „Burebista 26” este ridicarea nivelului de instruire și de reacție în cadrul unor situații complexe, pentru ca structurile de rachete sol-aer să poată interveni oricând și să răspundă la orice oră provocărilor și amenințărilor viitoare.

Militarii Brigazii 1 Rachete Sol-Aer spun că după fiecare misiune dusă la bun sfârșit, efortul cumulativ este răsplătit de sentimentul îndeplinirii datoriei: *„În spatele unor trageri se află multe ore de efort global, iar dificultățile și emoțiile pe care le avem sunt complet compensate atunci când știm că misiunea a fost îndeplinită până la capăt”,* încheie locotenentul Öçal Ömer.

Prin determinarea lor, plutonierul Ștefan Vasile și locotenentul Öçal Ömer arată că viitorul Forțelor Aeriene Române este pe mâini bune, mâini de profesioniști pentru care cerul senin al țării este o misiune de onoare.

Text: Anca Medrea

Exercițiul „EAGLE STRIKE 26”

Militarii francezi au executat trageri reale în Poligonul Capu Midia, în cadrul exercițiului Eagle Strike 26.

Elementul central al secvenței de instruire a fost utilizarea lansatoarelor de rachete M270 MLRS / LRU (Lance-Roquettes Unitaire), un sistem de artilerie terestră de înaltă precizie.

Scenariile au inclus coordonarea strânsă și sprijinul asigurat de drone de recunoaștere (UAV) folosite pentru identificarea, achiziția și evaluarea efectelor asupra țintelor.

Totodată, francezii au tras pe ținte aeriene și cu tunurile de calibru 20 mm instalate pe blindatele VAB.

Antrenamentele întăresc capacitatea de reacție aliată pe Flancul Estic al NATO.

Sursa: Școala de Instruire pentru Apărare Antiaeriană

Exercițiul „SAREX 2026”

Ministerul Apărării Naționale a participat, la data de 8 septembrie, la exercițiul interinstituțional de căutare și salvare pe mare SAREX 2026, organizat și coordonat de Autoritatea Navală Română, prin Centrul Maritim de Coordonare - MRCC Constanța.

La exercițiul care a avut loc într-un raion maritim situat la est de Tuzla - Cap Aurora, în limita apelor teritoriale, capabilitățile militare - un elicopter IAR-330 Puma Naval al Forțelor Navale Române și un elicopter IAR-330 din Baza 57 Aeriană de la Mihail Kogălniceanu, al Forțelor Aeriene Române, au fost integrate în mecanismul interinstituțional de răspuns. Scenariul exercițiului a presupus gestionarea unei situații complexe de urgență pe mare, de la semnalarea și evaluarea incidentului până la activarea și coordonarea capabilităților navale, aeriene și terestre, căutarea și salvarea persoanelor aflate în pericol, evacuarea medicală și intervenția în cazul unui incendiu produs la bordul unei nave. La exercițiu, au participat structuri și mijloace ale Autorității Navale Române, Agenției Române de Salvare a Vieții Omenești pe Mare, MAI și MApN.

Text: Marius Bâtcă

Exercițiul sub comandă NATO

Aeronave de tip F-16 Fighting Falcon aparținând Forțelor Aeriene Române au participat, în data de 9.09.2026, la misiuni de tip FDO (Flexible Deterrent Option – Operație flexibilă de descurajare) sub comandă NATO alături de parteneri din Spania, Grecia, Franța și Turcia.

Misiunile au ca obiectiv perfecționarea piloților și a echipelor de sprijin în utilizarea tehnicilor avansate de luptă aeriană, precum și testarea capacității de reacție rapidă și adaptabilă în situații de criză.

Obiectivul principal al instruirii a fost apărarea integrată aeriană și antirachetă (IAMD), forțele participante desfășurând totodată exerciții de sprijin aerian apropiat (CAS) împreună cu Forțele Terestre Române, consolidând astfel coeziunea și cooperarea între structurile aliate.

Comandamentul Aerian Aliat al NATO (AIRCOM) a coordonat exercițiul deasupra României, avansând astfel tranziția Alianței de la misiuni de Poliție Aeriană la cele de apărare aeriană.

Scopul FDO este de adaptare și integrare a capabilităților aeriene și terestre pentru descurajarea amenințărilor la adresa securității flancului estic al NATO și reflectă angajamentul ferm al României față de securitatea colectivă.

Sursa: BIRP SMFA, foto: Baza 71 Aeriană și Baza 86 Aeriană

Interoperabilitatea se construiește prin experiențe comune, deoarece compatibilitatea tehnică dintre sisteme, instituții sau echipe este inutilă fără o cultură a colaborării practice. În timp ce standardele și protocoalele oferă cadru teoretic, doar interacțiunea directă și rezolvarea de probleme în timp real transformă informațiile abstracte în fluxuri de lucru eficiente

Interoperabilitatea se construieşte prin experienţe comune

La începutul lunii iulie, în cadrul misiunii NATO de Poliție Aeriană din Țările Baltice, personalul tehnic al Forțelor Aeriene Române și al Forțelor Aeriene Franceze a desfășurat activități de cross-servicing, demonstrând că interoperabilitatea înseamnă mai mult decât utilizarea acelorași proceduri și echipamente.

Tehnicienii români și francezi au lucrat împreună la aeronavele F-16 Fighting Falcon și Rafale, împărtășind cunoștințe, bune practici și experiență tehnică. Acest schimb de expertiză contribuie la consolidarea încrederii reciproce, dezvoltarea competențelor și creșterea capacității de operare în comun în cadrul Alianței. Imaginile surprind momente din această experiență de cooperare tehnică, în care profesionalismul, spiritul de echipă și schimbul de cunoștințe au contribuit la întărirea interoperabilității dintre aliații NATO.

Sursa: Comandamentul Forțelor Întrunite

Inspecție privind condițiile de siguranță şi securitate în depozitarea materiilor explozive de uz civil din Gllarevë/Iglarevo, Kosovo

În data de 8.09.2026, personal din cadrul Detașamentului EOD rotația a III-a, dislocat în teatrul de operații Kosovo, a participat sub coordonarea biroului de specialitate din cadrul secției Joint Engineers (JENG) a Comandamentului misiunii KFOR alături de inspectori locali din cadrul Departamentului de Siguranță Publică al Ministrului de Interne și ai Comisiei Independente pentru Mine și Minerale la inspecția depozitelor de material exploziv de uz civil din Gllarevë/ Iglarevo.

Acest tip de activitate reprezintă o măsură esențială de prevenire și control al riscurilor asociate acestor categorii de materiale care impun un regim riguros de depozitare, manipulare și supraveghere, iar respectarea cerințelor de siguranță și securitate constituie o condiție fundamentală pentru prevenirea producerii unor evenimente cu consecințe deosebit de grave asupra mediului și al populației.

Detașamentul EOD rotația a III-a, generat de Forțele Aeriene Române, își continuă cu succes misiunea în cadrul operației NATO KFOR, contribuind la efortul aliat de menținere a păcii în Teatrul de operații Balcanii de Vest/ Kosovo prin executarea misiunilor de sprijin EOD în aria de responsabilitate.

Text: Daniel-Florin Ghica, foto: Adrian Podolean

AIRCOM,
descurajare aliată deasupra României

Aeronave de tip F-16 Fighting Falcon aparținând Forțelor Aeriene Române au participat, în data de 9 septembrie, la misiuni de tip FDO (Flexible Deterrent Option – Operație flexibilă de descurajare) sub comandă NATO alături de parteneri din Spania, Grecia, Franța și Turcia. NATO continuă să consolideze pregătirea și interoperabilitatea sub postură defensivă, pentru a descuraja agresiunea.

Obiectivul principal al instruirii a fost apărarea integrată aeriană și antirachetă (IAMD), forțele participante desfășurând totodată exerciții de sprijin aerian apropiat (CAS) împreună cu Forțele Terestre Române, consolidând astfel coeziunea și cooperarea între structurile aliate.

Comandamentul Aerian Aliat al NATO (AIRCOM) a coordonat exercițiul deasupra României, avansând astfel tranziția Alianței de la misiuni de Poliție Aeriană la cele de apărare aeriană. Scopul FDO este de adaptare și integrare a capabilităților aeriene și terestre pentru descurajarea amenințărilor la adresa securității flancului estic al NATO și reflectă angajamentul ferm al României față de securitatea colectivă.

AIRCOM a precizat, într-un comunicat, că activitatea a reunit avioane de vânătoare și avioane cisternă multifuncționale din cinci state NATO (Franța, Grecia, România, Spania și Turcia), alături de aeronave din sistemul NATO de avertizare și control aerian (AWACS) și un avion cisternă multirol (MRTT) Airbus A330, din cadrul unității multinaționale MRTT.

Avioanele de vânătoare au fost modele Rafale franceze, F-16 Fighting Falcon românești, grecești și turcești și F/A-18 Hornet spaniole. Spania a contribuit, de asemenea, cu un avion cisternă A400M Atlas, în timp ce Turcia a contribuit cu un avion cisternă KC-135 Stratotanker.

Antrenamentul a reflectat tranziția mai amplă a NATO de la un cadru axat pe poliție aeriană către apărarea aeriană multidomeniu, capabilă să abordeze o gamă mai largă de amenințări. În timp ce poliția aeriană protejează, în principal, spațiul aerian al NATO împotriva aeronavelor cu și fără pilot, noul cadru de apărare aeriană adoptă o abordare multistratificată, de 360 de grade, concepută pentru a trata amenințări variind de la aeronave și sisteme aeriene fără pilot până la rachete de croazieră și rachete balistice.

„Amenințarea în continuă evoluție ne amintește, de asemenea, de importanța apărării aeriene colective, stratificate, în care senzorii, sistemele de comandă și control, avioanele de luptă și alte capacități aliate trebuie să poată funcționa ca un sistem unic, integrat”, a declarat locotenent-colonel Alberto B. Calvo López, comandantul detașamentului spaniol pentru apărare aeriană NATO din Baza 57 Aeriană, Mihail Kogălniceanu.

În timpul FDO, forțele participante au efectuat un antrenament de tip Roșu versus Albastru, într-un scenariu IAMD (apărarea integrată aeriană și antirachetă). Avionul AWACS de alertare timpurie și control aerian a operat ca principal element de comandă și control (C2) al echipei Roșu, dirijând aeronavele cisternă și coordonându-se cu Forțele Terestre Române. Activitatea le-a permis participanților să exerseze integrarea capacităților aeriene și terestre, să consolideze conștientizarea situațională comună și să repete procedurile de comandă și control necesare pentru a răspunde oricăror amenințări aeriene într-un cadru realist, multinațional.

Centrul de Operații Aeriene Combinate (CAOC) al NATO de la Torrejón, Spania, a supravegheat și coordonat activitatea de instruire, lucrând îndeaproape cu AWACS și cu alte elemente tactice C2. Din Torrejón, CAOC a furnizat elemente de comandă și control la nivel operațional, sincronizând aeronavele participante și sprijinind capacitățile în cadrul noului domeniu de apărare aeriană al NATO. Activitatea a permis CAOC Torrejón și forțelor participante să exerseze planificarea, coordonarea și executarea în timp real a unor acțiuni aeriene multinaționale complexe care stau la baza posturii flexibile de apărare aeriană a NATO.

Text: Marius Bâtcă
foto: Adrian Sultănoiu

Exercițiul
„FALCON LEAP 2026”

Forțele Aeriene Române au participat la exercițiul multinațional Falcon Leap 2026, desfășurat în perioada 7–18 septembrie în Țările de Jos, cu baza principală la Eindhoven. Exercițiul a reunit militari și aeronave de transport din 11 state NATO și a avut ca principal obiectiv antrenarea și consolidarea capacității de desfășurare a operațiilor aeropurtate într-un mediu multinațional.

România a fost reprezentată printr-o aeronavă C-27J Spartan, aparținând Forțelor Aeriene Române, care participă la misiunile de instruire alături de aeronave precum C-130 Hercules, C-295M, A400M și KC-390M. FALCON LEAP pune accent pe transportul și desantarea parașutiștilor, precum și pe lansarea de încărcături și echipamente, activități care permit echipajelor de zbor și militarilor din trupele aeropurtate să exerseze proceduri comune și să opereze împreună, potrivit unor standarde și tactici compatibile. Un element important al exercițiului îl reprezintă zborul la joasă înălțime, necesar pentru pregătirea echipajelor în executarea misiunilor aeropurtate.

Dincolo de dimensiunea sa de instruire, FALCON LEAP reprezintă un exercițiu important pentru interoperabilitatea forțelor aliate. Echipajele provenite din mai multe țări trebuie să fie capabile să opereze împreună, să aplice proceduri comune și să asigure transportul rapid al personalului și materialelor în cadrul unei operații aeropurtate. Pentru România, participarea la FALCON LEAP oferă echipajelor C-27J Spartan posibilitatea de a-și menține și dezvolta nivelul de pregătire într-un mediu internațional, alături de aeronave și forțe aeropurtate ale aliaților NATO. Exercițiul s-a încheiat pe 19 septembrie prin participarea aeronavelor la ceremonia

de comemorare a Operațiunii Market Garden, desfășurată la Ginkelse Heide, un moment cu o puternică încărcătură istorică pentru trupele aeropurtate. Sâmbătă, 19 septembrie 2026, aeronava militară C-27J Spartan din Baza 90 Transport Aerian, Otopeni, a participat în zbor alături de celelalte aeronave prezente la exercițiul multinațional FALCON LEAP 26, la survolul comemorativ dedicat împlinirii a 82 de ani de la Operațiunea Market Garden, desfășurat deasupra zonei Heide Ginkelse, în apropiere de Ede. Operațiunea Market Garden (17–27 septembrie 1944) a fost o ofensivă aliată în Țările de Jos, menită să cucerească podurile peste principalele râuri și să deschidă drumul spre Germania. „Market” – parașutiștii aliați cucereau podurile.„Garden”– trupele terestre britanice înaintau pentru a-i sprijini. Aliații au cucerit mai multe poduri, dar nu au reușit să mențină controlul asupra podului de la Arnhem.

Sursa: BIRP SMFA

An-30: O JUMĂTATE DE SECOL DE ZBOR
Povestea Antonov-urilor în Forțele Aeriene Române

Există aeronave pe care le recunoști după siluetă și aeronave pe care le recunoști după sunet. Și mai există acelea pe care le recunoști după poveștile oamenilor care au zburat cu ele. Pentru mai multe generații de militari ai aviației de transport, An-24, An-26 și An-30 nu au fost doar trei tipuri de aeronave înscrise în documentele de înzestrare. Au fost parte dintr-un anumit timp al aviației române, dintr-un anumit fel de a face meseria și, mai ales, dintr-o memorie profesională care s-a transmis de la o generație la alta.

Povestea lor începe la Otopeni, acolo unde, în deceniile de la mijlocul secolului trecut, aviația de transport își construia identitatea și își căuta locul într-o structură militară aflată ea însăși într-o continuă transformare. Regimentul 99 Aviație Transport, înființat în 1959 prin transformarea Regimentului 108 Aviație Transport, avea în dotare aeronave de tip IL-18, An-2, An-24 și An-26. Era o perioadă în care transportul aerian militar însemna, înainte de toate, capacitatea de a muta oameni, tehnică și materiale acolo unde era nevoie, iar aeronava trebuia să fie, în egală măsură, robustă, sigură și pregătită pentru situații dintre cele mai diverse.

An-24 a fost unul dintre primele avioane Antonov care au intrat în această poveste românească. În structurile de transport de la Otopeni, aeronava a devenit treptat o prezență familiară, iar pentru cei care au lucrat cu ea, numele An-24 avea să însemne, mult timp, imaginea unui avion simplu în aparență, dar capabil să ducă la bun sfârșit ceea ce i se cerea. În jurul lui s-au format echipe, s-au adunat ore de zbor și s-au transmis deprinderi care aveau să se dovedească prețioase mai târziu, când familia Antonov avea să se extindă.

La 18 mai 1974, primele două aeronave An-26 au intrat în dotarea Regimentului 99 Aviație Transport. Apariția lor a reprezentat un pas important pentru aviația militară de transport, pentru că An-26 era construit într-o configurație adaptată mai clar nevoilor militare, cu rampă posterioară pentru încărcare și cu posibilități de utilizare pentru transport de personal și materiale, precum și pentru parașutare. Începea astfel o nouă etapă, în care transportul aerian nu mai însemna doar deplasarea oamenilor și a mărfurilor, ci devenea parte tot mai evidentă a mecanismului operațional militar.

Dar, în timp ce An-24 și An-26 își găseau locul în activitatea de transport, la orizont se apropia o aeronavă care avea să primească o misiune cu totul aparte.

Avionul care trebuia să vadă

În decembrie 1976, primul An-30 a ajuns la Otopeni. În aceeași lună, piloții români au efectuat primul zbor cu noul tip, iar câteva luni mai târziu, în iulie 1977, An-30 executa prima misiune fotografică. Era începutul unei activități care avea să lege pentru decenii acest avion de fotografia aeriană, de cartografiere și de geodezie.

Privit de la sol, An-30 era, fără îndoială, altfel. Era derivat din familia An-24, dar fusese construit în jurul unei idei simple și foarte precise: avionul trebuia să vadă. Cabina de pilotaj ridicată deasupra fuzelajului și suprafața vitrată generoasă din partea frontală îi trădau misiunea. În interior se afla aparatura specializată pentru colectarea imaginilor, iar aeronava era echipată cu senzori care lucrau în spectrul vizibil și infraroșu.

Poate că aici se află și farmecul aparte al acestui avion. Nu fusese proiectat pentru a domina cerul prin viteză sau armament, ci pentru a transforma ceea ce se afla jos, sub el, într-o imagine cât mai exactă. Pământul devenea, privit din cabină, o succesiune de suprafețe, detalii, repere și coordonate. Zborul trebuia să fie precis, iar misiunea cerea aceeași precizie de la toți cei implicați.

În aer, echipajul avea de urmărit traiectul și parametrii zborului. În cabină, specialiștii aveau responsabilitatea datelor care urmau să fie obținute. La sol, tehnicienii pregăteau aeronava pentru o altă misiune, verificând sistemele și aparatura cu aceeași rigoare. Niciuna dintre aceste activități nu putea fi privită separat de celelalte. Un rezultat bun începea înainte de pornirea motoarelor și se încheia abia după ce aeronava revenea la bază, iar datele colectate își găseau locul în procesul de prelucrare.

Așa avea să se construiască, în timp, specializarea oamenilor pe An-30.

Când harta începe în aer

În anii de după intrarea în serviciu, avionul a fost folosit pentru misiuni de fotografie aeriană și geodezie. Pentru cei care priveau de jos, zborurile puteau părea asemenea oricăror altora. Pentru echipaj, însă, fiecare traseu avea un scop precis, iar fiecare imagine trebuia să se înscrie într-un ansamblu coerent. Acolo unde, de la sol, vedeai doar o localitate, un drum sau o vale, din avion începea să se contureze o imagine de ansamblu.

Cu timpul, tehnologia s-a schimbat. Filmul și aparatura fotografică au făcut loc soluțiilor digitale, iar informația colectată din aer a început să fie procesată într-un mod cu totul diferit față de începuturile misiunilor. An-30 a rămas însă în centrul acestei transformări, tocmai pentru că adaptarea sa la noile cerințe a permis ca o aeronavă concepută într-o altă epocă să continue să-și îndeplinească rolul.

Un moment relevant a venit în 2019, când, la Baza 90 Transport Aerian, a fost prezentat, testat și evaluat sistemul AEROFOTO DIGITAL RoDAS, destinat aeronavei AN-30. Proiectul a fost rezultatul colaborării dintre structuri ale Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne și companii civile, iar noul sistem utiliza camere foto aeriene moderne.

AN-30

ANIVERSARE

Era, într-un fel, întâlnirea dintre două lumi: o platformă de peste patru decenii primea o tehnologie care îi permitea să răspundă cerințelor unei epoci digitale.

Asemenea momente spun ceva important despre aviație. Modernizarea nu înseamnă întotdeauna înlocuirea imediată a ceea ce este vechi. Uneori înseamnă să găsești modalitatea prin care o platformă existentă să continue să fie relevantă.

După 1990, un alt cer

Pentru Antonov-urile românești, anii de după 1989 au adus o schimbare de perspectivă. Structurile de transport au trecut prin reorganizări succesive, iar Grupul 99 Aviație Transport a devenit, în martie 1990, Baza 99 Transport Aerian, după care, tot în aceeași lună, prin preluarea forțelor și mijloacelor Flotilei 50 Aviație Transport, s-a transformat în Baza 90 Transport Aerian. În acea perioadă, aceeași unitate opera încă An-24, An-26 și An-30, alături de alte tipuri de aeronave și elicoptere.

Schimbarea lumii din jurul bazei a schimbat și felul în care erau privite aceste aeronave. Începuse o perioadă în care interoperabilitatea cu structurile NATO devenea din ce în ce mai importantă, iar noi tipuri de tehnică urmau să apară. La 25 octombrie 1996, aviația militară de transport făcea un pas important în această direcție prin intrarea în dotare a primelor două aeronave C-130, cărora li s-au adăugat ulterior încă trei. În 2010 aveau să sosească la Otopeni primele două C-27J Spartan, iar întreaga structură de transport avea să intre într-o nouă etapă.

Pentru oamenii care lucraseră ani de zile pe aeronavele Antonov, apariția noilor avioane a însemnat proceduri noi, tehnologii noi și un alt mod de a privi activitatea. Dar nu a însemnat că experiența trecutului devenea inutilă. Dimpotrivă. Oamenii plecau spre noile tipuri cu ceea ce învățaseră deja: disciplina lucrului în echipă, respectul pentru proceduri, atenția la detaliu și, poate cel mai important, înțelegerea faptului că zborul începe cu munca celor de la sol.

Într-un material publicat de *CER SENIN, revista Forțelor Aeriene*, această realitate este descrisă printr-o idee care traversează întreaga istorie a Bazei 90 Transport Aerian: generațiile cu experiență îi pregătesc pe cei tineri, iar fiecare militar trebuie să-și înțeleagă rolul în mecanismul complex care face posibilă executarea unei misiuni în siguranță.

Poate că nicăieri această continuitate nu este mai ușor de înțeles decât în istoria Antonov-urilor.

Un avion care a intrat într-o lume nouă

An-30 a primit, după schimbarea de paradigmă de la începutul anilor '90, și o misiune care avea să-i lege definitiv numele de cooperarea internațională. În noiembrie 1990, un An-30 românesc executa în Ungaria prima misiune în cadrul programului „Open Skies". Câțiva ani mai târziu, în iulie 1995, un An-30 era dislocat tot în Ungaria, în cadrul primei operațiuni militare desfășurate împreună cu forțele aliate.

Era o schimbare care poate fi înțeleasă și din perspectiva avionului. Aeronava intrase în serviciu în România într-o epocă în care Europa era împărțită în două blocuri. Două decenii mai târziu, zbura într-un context în care aceleași state începeau să construiască relații de cooperare, iar aviația devenea unul dintre spațiile în care această schimbare putea fi văzută foarte concret. În 2009, An-30 a fost certificat ca platformă națională pentru misiuni în cadrul Tratatului privind Cerul Deschis. Potrivit istoricului oficial al Bazei 90 Transport Aerian, această certificare a permis executarea unor asemenea misiuni atât pentru România, cât și, în anumite condiții, pentru alte state, între care Germania și Marea Britanie.

Pentru un avion conceput în anii '60 și intrat în serviciu în România în 1976, parcursul este cu atât mai interesant. A traversat nu doar timp și generații, ci și o schimbare profundă a lumii în care își executa misiunile.

Oameni, nu doar aeronave

Orice istorie a unei aeronave riscă să devină o înșiruire de ani, modele și date dacă îi sunt scoși oamenii din poveste. În realitate, fiecare dintre aceste avioane a fost legat de sute de militari, de generații de piloți, navigatori, tehnicieni, specialiști și personal de sprijin. Fiecare a avut propriul său moment în care a trecut de la statutul de cursant sau militar nou-venit la cel de om care, la rândul său, îi învață pe alții.

Într-o asemenea meserie, experiența se transmite rareori doar din manual. Se transmite și prin gesturi, prin observații, prin felul în care un om cu experiență verifică un sistem și îi explică celui de lângă el de ce un detaliu aparent minor nu trebuie trecut niciodată cu vederea. Se transmite înaintea unui zbor, în hangar, pe platformă sau într-o discuție de câteva minute care poate conține experiența acumulată în ani întregi.

Iar aeronavele vechi au un fel aparte de a păstra memoria acestor oameni.

Fiecare An-24, fiecare An-26 și fiecare An-30 a trecut prin mâinile unor generații de specialiști. Unii dintre ei au zburat cu mai multe tipuri. Alții au rămas legați profesional de o anumită aeronavă. Unii au cunoscut începuturile familiei Antonov în România, alții au ajuns în unitate atunci când An-30 era deja o prezență consacrată. Între ei există însă aceeași linie nevăzută a profesiei: ceea ce ai învățat de la cel dinaintea ta duci mai departe celui care vine după tine.

Această idee se regăsește și în prezent în activitatea Bazei 90 Transport Aerian, unde An-26 și An-30 fac parte în continuare din escadrila de transport tactic-operativ și aerofotogrammetrie, alături de C-27J Spartan. Ritmul ridicat al misiunilor nu poate fi susținut fără înțelegerea rolului fiecărui membru al echipei și fără transmiterea constantă a experienței către generațiile tinere.

Când avionul devine memorie

Pentru An-24, povestea românească s-a încheiat înaintea celorlalte două. Ultimul aparat de acest tip din Forțele Aeriene Române a fost retras din serviciu în 2012.

An-26 și An-30 au rămas mai mult timp, fiecare continuând să-și îndeplinească rolul în funcție de particularitățile sale. Iar pe măsură ce flota românească s-a modernizat și a primit C-130 Hercules și C-27J Spartan, familia Antonov a devenit, din ce în ce mai mult, puntea dintre două generații ale aviației de transport.

Nu este însă o punte ruptă de trecut.

În 2022, un AN-30 din dotarea Bazei 90 Transport Aerian a fost prezent la Royal International Air Tattoo, în Marea Britanie, în expoziție statică. Silueta avionului, atât de diferită de cea a aeronavelor moderne, a atras din nou atenția publicului. Pentru cei care îl vedeau pentru prima dată, era o curiozitate. Pentru militarii români, era o bucată de istorie care continua să poarte însemnele Forțelor Aeriene Române. Este greu să nu privești asemenea momente și cu puțină nostalgie. Nu pentru că trecutul ar trebui idealizat, ci pentru că anumite aeronave ajung să însemne mai mult decât suma caracteristicilor lor tehnice. Devin repere. Repere ale unei unități, ale unei cariere, ale unei generații.

Cincizeci de ani

În decembrie 2026 se împlinesc cincizeci de ani de când primul An-30 a ajuns la Otopeni.

Cincizeci de ani înseamnă enorm pentru o aeronavă. Înseamnă schimbarea generațiilor, schimbarea tehnologiei, schimbarea procedurilor, schimbarea lumii din jurul ei. Înseamnă piloți care au ajuns la manșă și apoi au plecat la pensie, tehnicieni care au predat meseria mai departe, specialiști care au trecut de la aparatură fotografică la sisteme digitale și tineri care au ajuns să lucreze pe o platformă concepută înainte ca ei să se nască.

Înseamnă, de fapt, o poveste despre continuitate.

An-24 și An-26 au aparținut aceleiași familii, dar și-au găsit fiecare propriul loc în aviația militară română. An-24 a fost parte a începuturilor transportului aerian modern de la Otopeni și a unei generații care a pus bazele acestei specializări. An-26 a adus o orientare mai clară către transportul militar tactic și a devenit, la rândul său, un reper pentru generații de echipaje și tehnicieni. An-30 a primit o misiune specială și a dus-o cu el peste decenii, privind România de la înălțime, documentând, măsurând și, mai târziu, participând la activități internaționale într-o lume în care cerul devenise și spațiul cooperării.

Poate că acesta este lucrul cel mai frumos pe care îl lasă în urmă istoria acestor aeronave: nu doar imaginea unei epoci, ci imaginea unor oameni care au știut să meargă înainte fără să uite de unde au plecat. În fotografia aeriană, un singur cadru nu spune aproape niciodată întreaga poveste. El trebuie așezat lângă alte cadre, interpretat, verificat și pus într-un context pentru ca imaginea de ansamblu să capete sens.

La fel se întâmplă și cu istoria unei aeronave.

Un an nu este suficient.

O misiune nu este suficientă.

O generație nu este suficientă.

Sunt necesare toate, puse una lângă alta.

Așa se vede, astăzi, jumătatea de secol a An-30 în România. În spatele avionului se văd An-24 și An-26, se văd oamenii care le-au pregătit și le-au zburat, se văd hangarele de la Otopeni, misiunile de fotografie aeriană, primele zboruri în cadrul „Cerului Deschis", anii de tranziție, apariția aeronavelor occidentale și toate generațiile care au trecut prin aceeași comunitate profesională.

Iar dacă aceste aeronave au lăsat ceva cu adevărat durabil în urma lor, nu sunt doar imaginile obținute din aer, orele de zbor sau filele din registre.

Sunt oamenii.

Pentru că avioanele se schimbă, tehnologia evoluează, misiunile capătă alte forme, dar ceea ce rămâne, peste ani, este felul în care o generație de militari și-a făcut meseria și ceea ce a transmis celei care a venit după ea.

An-24, An-26 și An-30 sunt trei capitole ale aceleiași povești.

Iar pentru cei care le-au cunoscut, le-au zburat sau le-au îngrijit, povestea lor nu se termină atunci când un avion se oprește.

Uneori, abia atunci începe să fie spusă.

Text: Nicoleta Udrescu,
foto arhiva CER SENIN

AN-30 în rulaj la Baza 90 Transport Aerian

Misiuni umanitare ale Forțelor Aeriene Române

Misiune umanitară externă: Sprijin aerian strategic pentru Venezuela

O aeronavă C-17 Globemaster III a decolat în data de 2 iulie, în jurul orei 11.30, de la Baza 90 Transport Aerian din Otopeni, într-o misiune de transport aerian strategic. La bordul aeronavei s-au aflat ajutoare umanitare destinate Republicii Bolivariene a Venezuelei, în urma cutremurelor violente din 24 iunie care au afectat grav populația și infrastructura din regiunea Yaracuy.

În urma solicitării de asistență formulată de autoritățile venezuelene, Comisia Europeană a activat Mecanismul de Protecție Civilă al Uniunii Europene (UCPM). Participarea României la această misiune umanitară a fost aprobată de Comitetul Național pentru Situații de Urgență, la propunerea Departamentului pentru Situații de Urgență (DSU).

Sursa: Ministerul Apărării Naționale

Misiunea a fost o operațiune de amploare, determinată de distanța geografică considerabilă dintre România și America de Sud

Misiune de stigere a incendiilor

Două aeronave C-27J Spartan ale Forțelor Aeriene Române, configurate pentru stingerea incendiilor, au acționat, în data de 29 septembrie, pentru stingerea incendiului de pădure declanșat în zona Băile Olănești, județul Vâlcea. Aeronavele au decolat din Baza 90 Transport Aerian, de la Otopeni.

Misiune umanitară externă

O aeronavă C-27J Spartan a Forțelor Aeriene Române, configurată pentru misiuni medicale, a decolat marți, 14 iulie, în jurul orei 08.15, din Baza 90 Transport Aerian de la Otopeni, pentru a efectua o misiune de transport umanitar a unui pacient cu arsuri, pe ruta Otopeni - Suceava - Liege – Otopeni.

Asistența și echipamentele medicale necesare pe timpul transportului au fost asigurate de o echipă formată din specialiști ai DSU și personal medical al MApN.

Sursa: BIRP SMFA

Zbor pentru viață

O aeronavă C-27J Spartan a Forțelor Aeriene Române, configurată pentru misiuni medicale, a decolat vineri, 10 iulie, în jurul orei 13.30, din Baza 90 Transport Aerian Otopeni „Comandor aviator Gheorghe Bănciulescu", pentru a efectua o misiune de transport umanitar a doi pacienți cu arsuri, pe ruta Otopeni - Bruxelles (Charleroi/Liege) - Frankfurt - Otopeni.

Asistența și echipamentele medicale necesare pe timpul transportului au fost asigurate de o echipă formată din specialiști ai DSU și personal medical al MApN.

Sursa: Baza 90 Transport Aerian

Transport aerian umanitar

La sfârșitul lunii august, o aeronavă militară C-130 Hercules din Baza 90 Transport Aerian Otopeni „Comandor aviator Gheorghe Bănciulescu", a executat o misiune de transport aerian umanitar de evacuare medicală din Fâșia Gaza pe traiectul Otopeni-Ramon (Eliat)/ Israel - Otopeni, a unor pacienți pediatrici și a aparținătorilor acestora.

Asistența medicală pe timpul transportului aerian umanitar a fost asigurată de echipa medicală a Bazei 90 Transport Aerian coordonată de locotenent-colonelul medic militar Tudose Dragoș Cristian și echipa medicală din cadrul UPU SMURD a Spitalului Clinic de Urgență București.

Text și foto: Lăcrămioara David

Operațiune de salvare

O aeronavă C-27J Spartan din cadrul Bazei 90 Transport Aerian, configurată pentru misiuni medicale, a decolat luni, 7 septembrie, în jurul orei 14.15, din Otopeni, pentru a efectua o misiune de transport umanitar, pe ruta Otopeni - Bruxelles - Otopeni, în vederea transferului unui pacient cu arsuri la Spitalul Militar „Regina Astrid" din Bruxelles, Belgia.

Asistența și echipamentele medicale necesare pe timpul transportului au fost asigurate de o echipă din cadrul Spitalului Clinic de Urgență București și Bazei 90 Transport Aerian.

Sursa: Baza 90 Transport Aerian

Misiunile umanitare s-au executat la solicitarea Departamentului pentru Situații de Urgență, cu aprobarea Ministerului Apărării Naționale și sprijinul Forțelor Aeriene Române.

LOCUL ȘI ROLUL SUBOFIȚERULUI DE COMANDĂ ÎN FORȚELE AERIENE ROMÂNE

În cadrul structurilor militare din Forțele Aeriene Române, comandanții acestora se bazează pe subofițerii/maiștrii militari de comandă pentru a extinde influența comenzii, a evalua moralul personalului din aria de responsabilitate și a oferi sprijin în situații critice. Simbioza între comandant și subofițerul/maistrul militar de comandă determină întreaga organizație să funcționeze într-o manieră coerentă și eficientă.

Subofițerul/maistrul militar de comandă se află în subordinea directă a comandantului sau înlocuitorului legal și face parte din echipa de comandă a unității. Din această poziție, el are privilegiul de a contribui la soluționarea problemelor organizației, de a consilia și a asculta personalul din aria sa de responsabilitate: maiștrii militari, subofițerii și soldații gradați profesioniști.

Călătoria de a deveni subofițer/maistru militar de comandă în organizațiile Forțelor Aeriene Române este marcată de dedicare, perseverență și un angajament pentru excelență.

Această poziție și obținerea celui mai înalt grad militar al subofițerilor/maiștrilor militari este o dovadă a abilităților de conducere, competenței profesionale și anilor de serviciu ca militar activ ai unei persoane. Drumul nu este liniar și poate varia mult de la o persoană la alta, fiecare cu propriul set de provocări și oportunități de învățare, dar este presărat cu repere care marchează realizări importante în cariera militară.

Din perspectiva unui tânăr sergent sau maistru militar, drumul îndelungat spre poziția de subofițer/maistru militar de comandă poate părea aproape copleșitor. Începe cu pregătirea de bază, unde va deprinde abilitățile fundamentale și disciplina necesară pentru viața militară. Este necesar să devină apoi liderul unui grup militar (grupă, echipă, formațiune, pluton, companie), specialist într-un domeniu care implică o pregătire tehnică distinctă, luptător – capabil să desfășoare acțiuni de luptă, atât individual, cât și în echipă, instructor – capabil să transmită cunoștințe și deprinderi subordonaților, bineînțeles, și calificative profesionale foarte bune și de excepție.

Poziția unui subofițer/maistru militar de comandă îi oferă oportunitatea unică de a acționa în numele comandantului, de a reitera și susține prioritățile acestuia, totodată oferindu-i un feedback direct.

Prin expertiza dobândită în urma anilor de experiență militară și prin sprijinul asigurat comandantului, contribuie decisiv la asigurarea implementării și funcționării programelor, inițiativelor, strategiilor și planurilor structurilor organizației.

Experiența internațională a unui militar obținută în misiunile din teatrele de operații și exerciții multinaționale transformă radical profilul profesional și personal al acestuia. Ea reprezintă un catalizator esențial pentru dezvoltarea competențelor de conducere și adaptarea la standardele moderne de securitate.

Rolul subofițerului/maistrului militar de comandă este de a sprijini prioritățile Forțelor Aeriene și a cunoaște climatul organizațional: oamenii, capacitatea operațională, modernizarea și dezvoltarea infrastructurii, a cooperării și a legăturii cu societatea civilă, mai ales în promovarea instituției și carierei militare, a respectării valorilor și tradițiilor militare.

Astfel, pledează pentru egalitatea de șanse și se asigură că toți militarii, indiferent de categoria profesională din care fac parte, se simt apreciați și respectați, că înțeleg misiunea unității și se simt parte a unui scop comun, cultivând o atmosferă în care fiecare militar poate contribui la succesul misiunii.

Prin urmare, devine responsabil pentru personalul din aria sa de responsabilitate, pentru bunăstarea, dezvoltarea și pregătirea acestuia, cu scopul de a susține permanent misiunea Forțelor Aeriene.

De asemenea, este nevoie ca acesta să se asigure că militarii își primesc toate drepturile legale, la timp și în volum complet, să cunoască problemele acestora și starea moralului lor.

Totodată, trebuie să facă demersurile necesare astfel încât, și personalul să știe că el este prezent, în mijlocul acțiunii pentru a ajuta la eliminarea obstacolelor, pentru a asculta, a instrui și a primi feedback-ul pe care să-l transmită comandantului.

Având convingerea că o familie unită și puternică contribuie semnificativ la succesul general al misiunii, acționează ca o punte de legătură între unitate și familiile militarilor și acordă prioritate sprijinului pentru acestea, servicii de suport și consiliere care să răspundă provocărilor specifice cu care se confruntă familiile militarilor.

Astfel, *oriunde, oricând, la datorie!,* devine mai mult decât o simplă deviză.

Poziția pe care o ocupă îi va permite să fie în mijlocul structurii de câte ori este nevoie, oferindu-i ocazia de a evalua climatul din cadrul organizației. Poate acționa ca „ochii și urechile" comandantului și a comenzii unității, deoarece este mai ușor, de exemplu, decât comandantului, să facă o vizită neanunțată, ceea ce înseamnă că poate obține mult mai repede reacții și opinii directe. Din această perspectivă, el reprezintă una dintre cele mai bune și mai rapide căi de a transmite informații comandantului, facilitând astfel inițierea unor schimbări pozitive. El trebuie să vină cu date concrete, reale și legale în sprijinul comandantului.

Într-un mediu sigur, echipele bazate pe grijă reciprocă și încredere sunt echipe de succes și cu performanțe ridicate, astfel că strategia de reziliență a personalului conține și împuternicirea acestui lider de a cultiva mândria și loialitatea față de unitate, cultura organizațională, și de a pregăti viitoarele cadre militare prin oportunități de dezvoltare și mentorat, care să contribuie la evoluția fiecărui individ, a echipei și a organizației în ansamblu, în beneficiul viitorului Armatei României.

În comunicarea pe verticală și orizontală din cadrul unității, el acționează ca o legătură vitală între comandant, ofițeri și personal militar din aria sa de răspundere. Așadar, va trebui să se asigure că intenția comandantului, prioritățile operaționale și informațiile importante sunt diseminate eficient în întreaga unitate, promovând transparența și înțelegerea acestora. Prin lanțul de sprijin al comenzii sau aportul personal, subofițerul/maistrul militar de comandă facilitează canale deschise de comunicare, încurajând militarii să își exprime preocupările, problemele și să ofere feedback, ceea ce contribuie la crearea unei culturi a încrederii și colaborării.

Influența subofițerului/maistrului militar de comandă este conferită și extinsă de către comandantul unității. Deși acest lucru este, în general înțeles în majoritatea structurilor cu un efectiv mai numeros de militari, el este adesea mai puțin înțeles în cadrul organizațiilor cu un număr mai mic de militari.

Prin atenția acordată tinerilor lideri aflați la început de drum, prin promovarea unei culturi a profesionalismului, responsabilității, respectului și a muncii în echipă, subofițerul/maistrul militar de comandă contribuie la formarea caracterului și competenței militarilor, ghidând personalul spre îndeplinirea misiunii acordând, în același timp, prioritate bunăstării și moralului trupelor. În calitate de principal consilier pentru corpul subofițerilor, maiștrilor militari și militarilor profesioniști, subofițerul/maistrul militar de comandă poate oferi cursuri de acțiune și recomandări valoroase asupra unei game largi de probleme, promovează strategii de instruire și evaluări ale capacității operaționale, aducând la masa deciziilor perspectiva, nevoia și realitatea trupelor.

Experiența și prezența acestuia în mijlocul trupelor oferă stabilitate personalului în perioadele dificile, întărind încrederea și unitatea – elemente esențiale pentru eficacitatea operațională a structurii, iar în gestionarea crizelor- fie că este vorba despre incidente operaționale, probleme legate de personal sau urgențe neprevăzute, participă, alături de comanda unității la evaluarea acestora în scopul elaborării unor planuri de răspuns eficiente și implementarea măsurilor necesare. Abilitățile de comunicare îi permit să transmită rapid informații esențiale militarilor, asigurându-se că toată lumea își înțelege rolul și cultivă un sentiment de reziliență și coeziune și a sprijinului reciproc în momentele dificile.

Rolul principal al unui lider –subofițer/maistru militar de comandă este să rezolve problemele oamenilor săi pentru ca aceștia să își poată îndeplini misiunea. Când acest transfer de probleme încetează, conducerea devine doar o funcție pe hârtie.

Din acest punct de vedere, fraza celebră a generalului american Colin Powell, fost șef al Statului Major Întrunit al Armatei SUA și Secretar de Stat: *„The day the soldiers stop bringing you their problems is the day you stopped leading them" (ziua în care soldații vor înceta să-ți aducă problemele lor este ziua în care vei înceta să-i mai conduci)*, considerată una dintre legile fundamentale ale leadershipului militar, este ca un avertisment: un lider militar de succes trebuie să fie mereu accesibil și să cultive o cultură în care oamenii au curajul să spună adevărul, oricât de dureros ar fi.

Contribuția subofițerului/maistrului militar de comandă în aplicarea disciplinei militare la nivelul structurilor militare se realizează prin cultivarea unui mediu bazat pe respect, responsabilitate și profesionalism, și se asigură că personalul din aria de responsabilitate înțelege importanța acțiunilor sale, contribuind astfel la menținerea capacității operaționale și a coeziunii unității și la integritatea generală a structurii. Raportat la aceste obiective, sunt binevenite desfășurarea unor sesiuni de consiliere formale și informale, abordarea problemelor de comportament, implementarea unor măsuri disciplinare echitabile, coerente și constructive și propunerea unor măsuri corective atunci când este necesar.

Un rol important îl reprezintă și monitorizarea instruirii efectivelor, asigurându-se că toți militarii sunt pregătiți corespunzător pentru a face față cerințelor misiunilor lor. Acest proces include identificarea lacunelor în instruire, evaluarea eficacității programelor de pregătire, cursurilor și implementarea unor îmbunătățiri bazate pe feedback și evaluări. De asemenea, subofițerul/maistrul militar de comandă pune accent pe importanța dezvoltării profesionale continue, încurajând militarii să profite de resursele disponibile pentru obținerea unor certificări și expertize suplimentare și să urmeze cursuri de perfecționare a competențelor care le sporesc abilitățile și capacitățile.

În calitate de cel mai înalt grad din rândul subofițerilor/maiștrilor militari și soldaților, el este responsabil de instruirea și îndrumarea militarilor cu privire la mișcările de front, ceremonii, conducând activitățile prin puterea exemplului, demonstrând tehnicile corecte, asigurându-se că aceștia înțeleg semnificația fiecărui eveniment, își îndeplinesc sarcinile cu precizie și mândrie, întărind astfel importanța tradițiilor militare în cadrul unității, contribuind astfel la moralul general și la spiritul de corp al militarilor.

Una dintre provocările actuale ale activității subofițerului/maistrului militar de comandă din Forțele Aeriene o reprezintă dezvoltarea și implementarea programelor de mentorat, identificarea potențialilor mentori în rândul militarilor cu experiență profesională și încurajarea acestora de a împărtăși cunoștințele și expertiza cu personalul aflat la începutul carierei militare, promovarea culturii învățării continue prin oportunitățile de mentorat, pentru întărirea coeziunii, creșterea loialității față de echipă, reducerea riscurilor (erorilor) prin învățarea din greșelile și experiența mentorilor. Beneficiile sistemului de mentorat sunt notabile, astfel că militarii tineri pot beneficia de îndrumare și sprijin, oferindu-le astfel posibilitatea de a-și atinge potențialul maxim, ghidarea carierei lor și de a contribui cu succes în îndeplinirea misiunilor.

Din perspectiva implementării leadershipului în Armata României, subofițerul/maistrul militar de comandă din Forțele Aeriene Române este poate cel mai în măsură să susțină cursuri și module de leadership militar, etică profesională, consilier de gen, mentorat etc., în Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia", dar rolul său nu este cel al unui profesor de catedră sau instructor tehnic, ci de mentor și formator de lideri. Astăzi, subofițerii/maiștrii militari de comandă din unitățile Forțelor Aeriene își aduc aportul, ca instructori militari asociați, cu mult devotament în formarea viitorilor lideri.

De altfel, instruirea și dobândirea competențelor de lider în cadrul Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia", se efectuează conform *Manualului subofițerului și maistrului militar din Forțele Aeriene Române*, document oficial de referință elaborat de colectivul subofițerilor/maiștrilor militari de comandă care reglementează standardele profesionale ale acestor corpuri coroborate cu valorile Forțelor Aeriene: integritate, devotament, tenacitate.

În concluzie, subofițerul/maistrul militar de comandă este o figură-cheie în Forțele Aeriene întruchipând principiile leadership-ului, mentoratului și excelenței operaționale. Cele mai importante atribuții și responsabilități prezentate ilustrează natura complexă a acestui rol, evidențiind contribuțiile importante la dezvoltarea militarilor, la menținerea disciplinei militare și la consolidarea coeziunii unității.

Dar, în calitate de pilon central al unității, modul de îndeplinire a responsabilităților și rezultatele activităților desfășurate de către subofițerul/maistrul militar de comandă sunt direct proporționale cu sprijinul acordat și autoritatea investită în militar de către comanda unității.

Colaborarea strânsă dintre subofițerul/maistrul militar de comandă și comandant asigură un parteneriat absolut (co-leadership) în armatele din cadrul NATO și în armata SUA. În armata SUA, sistemul funcționează fără întrerupere din 1967, fiind construit pe ideea „NCO Corps – the Backbone of the Army" (Corpul Subofițerilor-coloana vertebrală a armatei). Relația dintre un Command Sergeant Major (CSM) și un comandant este una de parteneriat direct, marcată de un dialog extrem de deschis în spatele ușilor închise. CSM-ul american dispune de o autonomie decizională foarte mare, resurse financiare și logistice la dispoziție, este o autoritate istorică, profund înrădăcinată și recunoscută de toți ofițerii, care controlează independent standardele de viață, instrucție și disciplină ale trupei.

În Armata României, funcția de subofițer/maistru militar de comandă este de consiliere. Relația păstrează adesea o barieră ierarhică mai rigidă, subofițerul de comandă acționând mai degrabă ca un consilier de specialitate. Autonomia este moderată, iar decizia sa finală depinde întotdeauna de aprobarea scrisă a comandantului unității, care este ofițer.

Sistemul militar românesc este încă în plină tranziție de la birocrația rigidă la autonomia reală a subofițerilor. Instituția subofițerului de comandă este relativ tânără, fiind implementată după anul 2016 ca parte a procesului de modernizare și interoperabilitate în cadrul NATO. Deși a evoluat rapid și remarcabil, sistemul românesc încă se mai lovește uneori de mentalități vechi, de tip ex-sovietic, unde ofițerul tinde să controleze absolut totul și să decidă tot.

Ambele poziții prezentate reprezintă vârful absolut al carierei unui subofițer, însă oferă experiențe complet diferite.

Dacă vrei să fii pionierul unei transformări, să demonstrezi reziliență într-un sistem care se reinventează, subofițerul/maistrul militar de comandă în Armata României este calea ideală. Devii exemplul suprem de profesionalism, conduită etică și competență militară pentru toți subofițerii, maiștrii militari și soldați-gradați profesioniști.

Plt.adj.pr. Dănilă Iuliana
Subofițer de comandă la Brigada 76 Cc.Spv.Rec.

F-16: DINCOLO DE AVION, TRANSFORMAREA LOGISTICII

Un avion de luptă se vede de departe. Rădăcinile lui, nu. Pe 29 septembrie 2016, când primele șase F-16 AM/BM, cu cocarda tricoloră, au aterizat pe aerodromul Borcea, toate privirile erau la avioane. Pentru Baza 86 Aeriană și pentru logistica Forțelor Aeriene începea însă altceva: o schimbare de fond, care avea să se vadă mai ales în ceea ce se află sub aripi. Aerodromul avea deja o istorie supersonică: în 1958, un MiG-19 al Regimentului 206 Aviație de Vânătoare cu Reacție fusese primul avion care a depășit bariera sunetului în zona „Cocargeaua".

Pentru inginerii și maiștrii militari de aviație, F-16 a fost o provocare profesională și, deopotrivă, o nouă formă de comunicare și cooperare. Interoperabilitatea a devenit o realitate de zi cu zi în munca lor. În zece ani s-au legat colaborări tehnice solide cu partenerii care exploatează același tip de aeronavă și, pe lângă ele, prietenii cu tehnicienii escadrilelor aliate. Misiunile internaționale, exercițiile comune, cursurile de specializare din străinătate și detașamentele partenere găzduite la Baza 86 Aeriană au apropiat modul în care toți își fac logistica de aviație.

Primii pași în construirea noii gândiri despre mentenanță și logistică au fost făcuți în structurile internaționale de coordonare și sprijin tehnic. Una dintre ele este Grupul de Coordonare Tehnică F-16 (F-16 Technical Coordination Group, TCG), la ale cărui activități și conferințe România participă din 2016. Acolo se așază la aceeași masă reprezentanți ai statelor utilizatoare, ai structurilor militare americane și ai industriei aerospațiale, ca să discute exploatarea, siguranța, mentenanța și evoluția sistemelor F-16.

Platformele și instrumentele de colaborare ale grupului au ajutat la perfecționarea cunoștințelor și au grăbit schimbul de experiență cu specialiștii din celelalte țări care operează F-16. Barierele culturale și lingvistice s-au subțiat treptat, iar interoperabilitatea tehnică a devenit rutină. Prin TCG, personalul român a intrat într-o comunitate profesională internațională, în care operatorii din mai multe țări aplică aceleași standarde și aceleași cerințe tehnice. Schimbul constant de soluții a întărit coeziunea și sentimentul de apartenență la un sistem comun.

Sistemul de management al flotei a evoluat mult, iar capacitățile informatice și de comunicații au căpătat un rol tot mai mare. Principiile logistice clasice au fost modernizate, astfel încât mentenanța și aprovizionarea să funcționeze ca un tot și să permită cooperarea cu structurile partenere.

Operațiunile de cross-servicing (sprijin tehnic reciproc între forțele aeriene partenere) au arătat cel mai bine cum funcționează toate acestea, pentru că s-au integrat firesc în activitatea forțelor proprii. Un moment important a fost sosirea la Borcea a unui detașament de șase aeronave ale Forțelor Aeriene Portugheze. Tehnicienii portughezi și cei români au lucrat umăr la umăr la mentenanța aeronavelor proprii și a celor românești, iar relațiile născute atunci au rezistat în timp.

Experiența alături de toți partenerii a format un mod de lucru modern, bazat pe cooperare și standardizare. Interoperabilitatea a depășit echipamentele și procedurile și a schimbat cultura profesională. Odată cu trecerea de la terminologia de sorginte sovietică la cea occidentală, tehnicienii au învățat repede vocabularul platformei F-16 și au intrat într-un mediu în care engleza este limba de comunicare. Termenii tehnici ai platformei, de la Technical Orders (TO, ordine tehnice) și Foreign Military Sales (FMS, vânzări militare externe) până la nomenclatura sistemelor de avionică, armament și mentenanță, fac azi parte din vorbirea de fiecare zi a hangarului.

Limbajul comun nu ține de confort. Este o condiție de siguranță și de eficiență: permite comunicarea fără ambiguități între specialiști din structuri și națiuni diferite, inclusiv atunci când trebuie intervenit rapid sau când se execută lucrări critice de mentenanță.

Pentru personalul tehnic, un moment aparte a fost doborârea primei drone de către un F-16 românesc. Din perspectiva mentenanței, misiunea a confirmat disponibilitatea tehnică a aeronavelor și capacitatea structurilor de a susține o misiune reală. Partenerii cu care România a construit programul F-16 au reacționat imediat, cu felicitări pentru tot personalul tehnic. Aeronavele livrate României fac acum parte din aceeași comunitate operațională F-16.

Zece ani par puțin față de istoria altor aeronave din dotarea Forțelor Aeriene Române, dar au fost suficienți ca să se formeze un colectiv bine sudat, cu legături strânse între bazele aeriene care operează F-16. Nevoia de a lucra împreună, acasă și în misiuni externe, i-a apropiat pe oameni și a născut relații profesionale și personale care au trecut de pragul serviciului.

La mentenanță, F-16 a schimbat și filozofia de întreținere. MiG-21 trăia într-un sistem logistic mai vechi, bazat pe reparații capitale periodice și pe lanțuri de aprovizionare gândite pentru o platformă exploatată mai ales în spațiul național și în fostul sistem logistic estic. F-16 a adus alt model: gestionarea performanței pe ciclul de viață și lanțuri de aprovizionare standardizate internațional, susținute prin FMS și, în funcție de structura contractelor și a serviciilor de suport, prin modele de Performance-Based Logistics (PBL, logistică bazată pe performanță).

Și pământul de sub avion a trebuit pregătit. Spațiile de mentenanță au fost configurate pentru noua platformă, cu grijă pentru cerințele tehnice și pentru eficiența fluxurilor de lucru. S-a urmărit un flux logistic de tip „lean", în care aeronavele se tractează repede, iar standurile mobile de alimentare cu energie electrică, aer comprimat, azot și instalații hidraulice sunt la îndemână, fără să încarce spațiul de lucru.

Tranziția de la MiG-21 la F-16 a fost mult mai mult decât achiziția unei aeronave noi. Pentru Forțele Aeriene Române, a însemnat o altă înțelegere a felului în care se organizează, se conduc și se susțin operațiile aeriene. Au intrat în schimbare infrastructura tehnică, hangarele, laboratoarele de metrologie, sistemele informatice și de management al flotei, procesele de mentenanță și aprovizionare, pregătirea continuă a personalului. Cea mai adâncă rădăcină a schimbării a fost însă una de cultură profesională: trecerea de la un sistem în mare parte național la unul integrat într-o comunitate internațională de operatori F-16, în care standardizarea, interoperabilitatea și schimbul de experiență fac parte din fiecare zi de lucru.

Avionul rămâne partea cea mai vizibilă. În zece ani de F-16 s-a schimbat însă mai ales ce nu se vede: întregul sistem care îl ține în aer.

Locotenent-comandor Roxana Anton

CERUL, SCENA BIAS 2026

În dimineața zilei de sâmbătă, 29 august, zona aeroportului Băneasa s-a umplut treptat. Familii cu copii, pasionați de aviație, fotografi și spotteri și-au ocupat locurile de-a lungul spațiului destinat publicului. Pentru cei mai mulți însă, atenția a rămas aproape permanent îndreptată spre cer. Iar motive au fost suficiente.

Forțele Aeriene Române au avut o prezență consistentă în programul BIAS. F-16 Fighting Falcon, aeronavele de transport C-27J Spartan și C-130 Hercules, elicopterele IAR-330 au oferit publicului posibilitatea de a vedea de aproape o parte dintre dotările aviației militare românești. Trecerile aeronavelor de luptă au fost printre momentele care au schimbat imediat atmosfera. Sunetul motoarelor a precedat uneori apariția avioanelor, iar privirile s-au ridicat spre cer aproape simultan. Telefoane și aparate de fotografiat au urmărit fiecare viraj, fiecare trecere și fiecare evoluție. Participarea militară internațională a completat programul ediției. Aeronave de luptă aparținând forțelor aeriene aliate au evoluat pe cerul Capitalei, fiecare demonstrație aducând în fața publicului performanțele unor aparate construite pentru viteză, manevrabilitate și misiuni complexe.

Așa cum s-a întâmplat și la antrenamentele de vineri, unele dintre cele mai așteptate momente ale zilei au aparținut formațiilor de acrobație militară. După opt ani de la ultima prezență la București, Turkish Stars au revenit la BIAS cu aeronavele NF-5. Formații strânse, întâlniri aparent imposibile între aeronave și treceri la mare viteză au ținut publicul cu privirea spre cer.

Precizia manevrelor și ritmul demonstrației au transformat evoluția piloților turci într-unul dintre reperele zilei. A urmat stilul inconfundabil al italienilor de la Frecce Tricolori. Revenită la București după 14 ani, formația oficială de acrobație a Forțelor Aeriene Italiene a desenat deasupra aeroportului formații ample și evoluții perfect sincronizate. Cele nouă aeronave MB-339 au schimbat succesiv configurațiile, iar fumul în culorile drapelului italian a completat una dintre imaginile emblematice ale BIAS 2026.

La Băneasa, spectacolul nu s-a desfășurat însă numai în aer. Expoziția statică a apropiat publicul de aeronave și de oamenii care le operează. Copiii și adulții s-au oprit lângă tehnica militară, s-au fotografiat, iar militarii și specialiștii prezenți au răspuns întrebărilor celor curioși.

Pentru câteva ore, distanța dintre lumea aviației și public aproape că a dispărut. Spre seară, după ore întregi de evoluții, zgomotul motoarelor a făcut loc spectacolului de drone și focurilor de artificii.

Pentru pasionații de aviație, s-a încheiat o zi petrecută în mare parte cu ochii spre cer. Pentru piloți și echipele tehnice, s-a încheiat încă o demonstrație în care spectacolul văzut de la sol a fost rezultatul preciziei, pregătirii și muncii de echipă.

Text: Ioana Teișanu

De la mic la mare, oamenii s-au lăsat cuceriți de expoziția statică. Copii cu ochii plini de uimire și adulți fascinați s-au înghesuit să prindă cadrul perfect pentru o fotografie memorabilă, în timp ce militarii au devenit ghizi entuziaști

Dincolo de zecile de zâmbete surprinse în fotografii, evenimentul a fost o oportunitate rară pentru public de a interacționa direct cu profesioniștii din domeniu, care au răspuns cu răbdare și pasiune fiecărei întrebări din public

Foto BIAS: Alex Nițu, Alexandru Aioanei, Cosmin Purtan, Furculețeanu Portelli Daniel, Mihalache Alexandru, Ionescu Lucian

O demonstrație pură de forță și precizie a cucerit privirile miilor de spectatori. Pe cer, așii aviației au oferit un spectacol aerian total, pictând linii perfecte la altitudini uluitoare. Emoția de pe fețele copiilor și curiozitatea adulților s-au mutat apoi la sol, unde tehnica militară și avioanele expuse au devenit decorul perfect pentru amintiri

DIN CULISELE BIAS 2026

Comandor Sorin Paraschiv, comandor Florin Sandu, colonel Laurențiu Cristici, locotenent-comandor Eduard Pănescu

Forţele Aeriene Române au fost parteneri la Bucharest International Air Show 2026 (BIAS) și au reușit să se prezinte la cel mai înalt nivel atât prin evoluțiile aeronavelor, cât și prin implicarea militarilor. Am ales să vă prezint fața necunoscută a acestora, a celor implicați direct și pe care puțini români îi cunosc.

BIAS nu înseamnă doar aeronave spectaculoase, zgomotul motoarelor și aproape 12 ore de show aeronautic. În spatele acelor momente pe care publicul le vede, există luni întregi de planificare, coordonare și o muncă enormă a oamenilor care, de cele mai multe ori, rămân în afara reflectoarelor. Ei și echipele pe care le-au coordonat au dat acea frumoasă prestanţă militară show-ului aeronautic.

Comandorul Sorin Paraschiv a fost responsabilul Statului Major al Forțelor Aeriene în echipa de organizare a BIAS 2026 și director de zbor al evenimentului. Este la a doua participare în această poziție. De asemenea, este un pilot cu mare experiență, instructor de zbor și a participat la multe mitinguri aeriene cu formația de IAR-99. Avea experiența BIAS-ului, dar anul trecut a preluat din mers această poziție și s-a achitat cu brio la ambele ediții. Recunosc că l-am stresat puțin cu demersul meu jurnalistic, fiindcă era tot timpul ocupat și monitoriza atent fiecare mișcare de pe aeroport, unde operau câteva zeci de aeronave, aveau loc evoluții ale parașutiștilor și se desfășurau exerciții tactice. A fost o muncă enormă, dar implicarea s-a văzut din plin. A fost ajutat de o echipă frumoasă, pasionată de tot ce înseamnă aviație.

„Directorul de zbor al BIAS este liderul echipei și trebuie să facă posibilă desfășurarea activității astfel încât totul să se întâmple în deplină siguranță, atât la sol, cât și la zbor. Nu este nevoie numai de o experiență profesională solidă în domeniul aviației, ci și de o experiență în lucru cu oamenii.

Nu pot să spun că am format eu echipa. Era deja parțial formată. A fost condusă anterior de un coleg care ne-a predat ștafeta. Nu a existat timp dedicat numai pentru show. Am început să depunem eforturi mai intense de acum vreo două luni, în același timp cu atribuțiile de serviciu. Finalizam o parte dintre acestea, apoi veneau alte provocări de la BIAS”, a declarat comandorul Sorin Paraschiv.

A fost mult de muncă, mai ales în etapa de planificare. L-a ajutat mult experiența anterioară de comandant de escadrilă, pe aerodromul Boboc. A ținut legătura cu partenerii străini, astfel încât să aibă toate informațiile necesare. A avut o colaborare foarte bună cu directorul Aeroclubului României, George Rotaru, cu care a construit matricea de zbor a BIAS 2026. A condus o echipă frumoasă și le mulțumește pe această cale pentru implicare și responsabilitate.

„Trebuie să fii un lider care să știe să facă această echipă să lucreze la minut. Da, la un standard ridicat, astfel încât totul să decurgă în deplină siguranță. Este nevoie, uneori, de luat decizii rapide. În acest caz, oamenii trebuie să te asculte, fără să mai gândească. Le mulțumesc acestor oameni extraordinari, tineri, dar cu multă voință, cu capacitate de efort ridicată și cu multă pasiune, care au făcut posibilă desfășurarea fără niciun incident a BIAS 2026”, a spus comandorul Sorin Paraschiv.

Comandorul Florin Sandu a fost coordonator de activități aeronautice din partea Forțelor Aeriene Române. A participat la multe BIAS-uri în calitate de pilot de MiG-21 LanceR de la Baza 86 Aeriană, de la Borcea, apoi a schimbat tabăra și a fost inclus în organizarea BIAS din partea Statului Major al Forțelor Aeriene. Publicul vede spectacolul, dar nu știe de orele de briefing, telefoanele, documentele, planificările refăcute, coordonările și soluțiile găsite în ultimul moment.

„După atâția ani, poate cel mai important lucru pe care l-am învățat este că un asemenea eveniment nu se construiește în aer, ci la sol, prin oameni. Sunt echipe întregi care planifică fiecare detaliu: siguranța zborului, matricea evoluțiilor, coordonarea aeronavelor și a participanților, logistica, expoziția statică, comunicații și toate acele situații care trebuie anticipate înainte ca prima aeronavă să intre în evoluție.

Aceasta este, de fapt, frumusețea unui asemenea eveniment: atunci când totul este foarte bine făcut, munca din spate devine aproape invizibilă. BIAS este despre aviație, dar în egală măsură este și despre oameni. Despre profesioniști care știu că, pentru ca un spectacol aerian să pară simplu și firesc, în spatele lui trebuie să existe o organizare extraordinar de riguroasă. Iar pentru mine, după atâția ani, cea mai mare satisfacție este să văd că toată această muncă se transformă, pentru o zi, în emoția și bucuria zecilor de mii de oameni care privesc cerul”, a afirmat comandorul Florin Sandu.

Colonelul Laurențiu Cristici a fost coordonatorul sprijinului de comunicații pentru BIAS din partea SMFA. Participă la acest show aviatic din 2014 și crede că, de atunci, a ratat, poate, două ediții. Partea de comunicații și informatică are atât o componentă statică, cât și una dislocabilă. Partea dislocabilă s-a văzut la BIAS.

„BIAS este pentru noi vârful de lance pe lângă Ziua Națională a României, pe lângă Ziua Forțelor Aeriene. Este un eveniment internațional prin care, pe lângă mediul național în care ne putem desfășura activitatea sau lucrăm cu platformele pe care le avem noi în dotare, putem să discutăm și cu partenerii noștri.

Partea de coordonare este la nivelul Statului Major al Forțelor Aeriene și partea de execuție nemijlocită la Centrul 85 Comunicații Aero și Informatică. În fiecare an construim o echipă mică, dar inimoasă și tânără, astfel încât experiența să se câștige aici. Noi, cei cu state vechi, vom avea grijă să-i recompensăm în felul nostru, să-i susținem și să avem grijă să-i punem acolo unde le este locul”, a spus colonelul Laurențiu Cristici.

Căpitan-comandorul Mădălina Radu a fost meteorologul-șef al BIAS. Face parte din Autoritatea Aeronautică Militară, unde ocupă o funcție la Biroul de Meteorologie Aeronautică. Este în armată din 2005 și a participat la mai multe ediții ale BIAS. A coordonat o echipă din Baza 90 Transport Aerian de la Otopeni, fiind cel mai apropiat aerodrom, o alta de la ROMATSA R.A., precum și de la aeroporturile Băneasa și Otopeni.

„Iubesc avioanele și oamenii cu care lucrez. An de an s-a format o echipă frumoasă și eficientă și îmi place cel mai mult atmosfera de aici.

Vremea a fost foarte frumoasă anul acesta. Împreună cu echipele din coordonare, am livrat la timp prognozele meteo. Mă bucur că lucrez cu oameni profesioniști ce iubesc aviația și le mulțumesc pentru tot ce au făcut la acest BIAS”, a declarat căpitan-comandorul Mădălina Radu.

Locotenent-comandorul Eduard Pănescu este șef de tură în Baza 90 Transport Aerian, iar la BIAS a fost coordonator și unul dintre controlorii de trafic aerian. Face parte din echipa de coordonare a acestui eveniment de nouă ani. Consideră că nu e greu să coordoneze piloții pe autostrăzile cerului, chiar și într-un spațiu restrâns cum e la BIAS. Crede că în momentul în care munca se îmbină cu plăcerea, nimic nu mai este greu.

Căpitan-comandor Mădălina Radu

„Această meserie de controlor de trafic aerian atinge și depășește anumite limite. Mă refer la un stres destul de mare, dar pune în balanță plăcerea și tot ce înseamnă zborul. Trebuie să ne încadrăm în limitele siguranței aeronautice. Este necesar să fim scurți, concișI, să vorbim tare și clar și să îndeplinim misiunea în cele mai strânse limite.

Totul devine posibil, dacă îți dorești cu adevărat și se realizează fără doar și poate. În primul rând, briefingurile sunt esențiale pentru pregătirea misiunilor și noi trebuie să fim eficienți la milisecundă. În al doilea rând, experiența își spune cuvântul. Am încercat să adunăm experiență de la oamenii din trecut și de la cei prezenți aici și le mulțumesc pentru tot. Încercăm să transmitem mai departe pasiunea aceasta pentru zbor, pentru că în felul acesta putem să atingem culmile cerului prin vocea din căștile piloților”, a declarat locotenent-comandorul Eduard Pănescu.

Text: Lucian Irimia

Visul unei cariere în aviația militară prinde aripi

David Scrob

Edmond Poștaru

Filofteia Pîntea

Georgiana Bozga

Șerban Pintea

Claudiu Stanciu

Florian Surd

Nathan Lascu

Sergiu Nicoară

Au avut un vis curajos, iar cu încredere în forțele proprii au demonstrat că orice vis poate deveni realitate. Nouă dintre absolvenții Promoției 2026 ai ColegiuluI Național Militar „Mihai Viteazul" Alba Iulia au fost admiși la Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă" din Brașov la specializarea Management Aeronautic, arma Aviație piloți - aeronave cu motoare reactive.

Absolvenții Claudiu Stanciu, Nathan Lascu, David Scrob, Sergiu Nicoară, Georgiana Bozga, Edmond Poștaru, Florian Surd, Filofteia Pîntea și Șerban Pintea au avut medii de repartiție cuprinse între 9,98 și 9,21 și se vor pregăti din toamnă pentru una dintre cele mai exigente profesii, cea de pilot militar. Conștienți că drumul ales este unul al responsabilității și al excelenței, absolvenții au încredere că determinarea, munca și perseverența, dar și sprijinul și susținerea celor care i-au pregătit și a celor dragi îi vor ajuta în continuare.

Felicitări, vă dorim mult succes în drumul pe care l-ați ales!

Cer senin!

Admis primul la specializarea dorită

Setarea unor obiective îndrăznețe și îndeplinirea acestora a fost parcursul pe care absolventul Albert Agud l-a urmat încă de la admiterea în Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul" Alba Iulia. Timp de patru ani s-a concentrat asupra lucrurilor care au contat cu adevărat, a încercat să își depășească limitele și să devină în fiecare zi o versiune mai bună decât cea de ieri, iar fiecare pas făcut l-a apropiat de rezultatul dorit.

Albert va studia din toamnă la Academia Tehnică Militară „Ferdinand I" București la specializarea „Comunicații pentru apărare și securitate", specializare la care a fost admis primul. Nota maximă 10 la cele trei discipline ale testului de verificare a cunoștințelor în vederea admiterii în academie și media de repartiție 9,83 demonstrează că perseverența, disciplina și dorința de a reuși sunt factorii care fac diferența atunci când îți dorești cu adevărat să îți îndeplinești obiectivele. *„Această performanță reliefează faptul că munca asiduă, conturată de pasiune și de dorința nemărginită de autodepășire, constituie cea mai bună rețetă pentru atingerea succesului. Încă din clasa a IX-a am depus un efort considerabil în ceea ce privește ascensiunea pe scara valorilor, ghidându-mi parcursul în colegiul militar după principiul de a deveni cu 1% mai bun în fiecare zi. Totodată, am acordat un interes deosebit consolidării cunoștințelor și valorificării sfaturilor primite de la îndrumătorii mei, acestea contribuind semnificativ la materializarea idealului care s-a creionat în mintea mea odată cu debutul acestei călătorii. Însă disciplina, perseverența și ambiția au transformat dificultatea acestui parcurs într-un succes incontestabil, oferindu-mi o deosebită bucurie, însoțită de privilegiul de a rosti cu mândrie: am reușit!",* a spus Albert.

Sursa: Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul" Alba Iulia

Pe podium mondial la karate

Elev fruntaș Alisa Toplicean, clasa a X-a la Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul" Alba Iulia, a reușit să urce pe podium la Campionatul Mondial de Karate WUKF la kumite. Cu o pregătire de 12 ani în spate, Alisa a cucerit două medalii de aur, o medalie de argint și una de bronz, o performanță de excepție care răsplătește efortul constant, pasiunea și talentul. Cele două medalii de aur au fost obținute la rotativ-echipe și sanbon, medalia de argint a fost cucerită la individual fete 16-17 ani +60 kg, iar cea de bronz la individual 16-17 ani, open.

„Sportul mi-a dezvoltat disciplina și determinarea, m-a învățat cum să îmi respect colegii și adversarii, cum să am încredere în forțele proprii și să îmi doresc să devin în fiecare zi o versiune mai bună a mea. Fiecare competiție sportivă vine cu emoții firești, dar cu sprijinul și susținerea colegilor și antrenorilor am reușit să le gestionez astfel încât să obțin rezultate frumoase. Indiferent dacă rezultatul s-a materializat sau nu în obținerea unei medalii, am fost fericită că am putut să concurez alături de cei mai buni", a mărturisit Alisa. Sportiva se pregătește sub coordonarea antrenorilor Nicolae Crăciun și Florin Grozav.

Sursa: Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul" Alba Iulia

Rațiune, determinare, pasiune

Pe parcursul ciclurilor gimnazial și liceal, însușirea unor atribute și valori precum seriozitatea, perseverența și, în mod special, dorința de cunoaștere și de continuă perfecționare, pentru locotenentul Georgiana Purcaru a venit momentul în care o prezentare de ofertă educțională a reprezentanților structurilor de apărare i-a insuflat, până la decizie, ideea că o carieră militară într-un domeniu tehnico-științific ar fi cea mai bună cale de urmat.

„Primul instinct a fost să înclin balanța spre Academia Tehnică Militară, apetența mea de a continua cu studiul materiilor tehnice fiind pregnantă, însă, coincidență sau nu, opțiunea alegerii Academiei Forțelor Aeriene în cadrul selecției de la Centrul Militar Județean, sub îndrumarea unui ofițer care debutase în carieră în funcția de controlor de trafic aerian, a venit firesc".

Într-adevăr, până la absolvirea instituției brașovene, a mai fost doar un pas, tânăra terminând studiile ca șef de promoție în anul 2021. *„Alegerea primei funcții și a primului loc de muncă a fost, pentru mine, o decizie ușoară. Știam unde vreau să ajung, știam că vreau să fac parte dintr-o structură din vârful Forțelor Aeriene și voiam să îmi demonstrez, în primul rând mie, că pot să mă adaptez exigențelor structurii din care voi face parte și, mai ales, să pot contribui la buna funcționare a acesteia. Deși primul instinct a fost îndreptat către experiența în cadrul unei baze aeriene, unde să îmi desfășor activitatea în zgomotul motoarelor și al mirosului de kerosen, la finalizarea cursurilor Academiei, balanța a înclinat către Comandamentul Componentei Aeriene".*

Prezența ofițerului în rândul personalului CCA înseamnă puterea și ambiția firească tinereții, dar și determinarea și rațiunea specialistului. *„Scopul principal este de a duce misiunile de zbor la bun sfârșit în condiții de siguranță, succesul unei misiuni depinzând și de formarea continuă a controlorului de trafic, de revizuirea constantă a cunoștințelor și de adaptarea continuă la standardele naționale și cele NATO, iar în acest sens, în cadrul Comandamentului Componentei Aeriene am regăsit mereu suportul necesar. Mai mult decât atât, oportunitatea de a lucra cu parteneri NATO, de a vizualiza modul lor de a face lucruri și de a schimba experiențe este un lucru de care nu ai putea avea parte în altă structură a Forțelor Aeriene, iar eu sunt profund recunoscătoare pentru această șansă".*

Următorii pași în cariera tânărului ofițer sunt axați pe aprofundarea aspectelor domeniului tehnic din Forțele Aeriene Române. În prezent, cu dorința activă de a înțelege aviația, din punct de vedere tehnic și ingineresc, tânăra este studentă în anul 4 la Facultatea de Inginerie Aerospațială din cadrul Universității de Științe și Tehnologie Politehnica București. *„Mă gândesc la o carieră în domeniul cercetării sau în cadrul structurilor de învățământ din Forțele Aeriene. Consider că valoarea unui ofițer este formată încă de pe băncile academiei, iar învățământul militar trebuie să livreze lucruri de calitate pentru a susține formarea personalului militar competent, iar eu mi-aș dori să contribui la îmbunătățirea acestui proces".*

Mult succes, Georgiana!

Sursa: Comandamentul Componentei Aeriene

Erou la doar 20 de ani!

Mihai Teodorescu, student în anul II la Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă", a dovedit la final de iunie, că spiritul de sacrificiu și curajul se formează cu mult înainte de a purta uniforma de ofițer.

Aflat acasă, în satul Guranda, comuna Trușești, județul Botoșani, Mihai a fost alertat că un adolescent de 16 ani a intrat în apele iazului din localitate și nu mai ieșise la suprafață. Împreună cu tatăl său, plutonier adjutant șef Ștefan Teodorescu Ioan, pompier la Garda de Intervenție Trușești, a alergat la fața locului, aflat la doar 500 de metri de casa lor. Fără să stea pe gânduri, Mihai a intrat în apă și a reușit să scoată tânărul la mal. Tatăl și fiul au început imediat manevrele de resuscitare, coordonați telefonic de medicul Dispeceratului Integrat ISU–SAJ Botoșani, fiind ajutați și de alți martori, până la sosirea echipajelor medicale. Adolescentul a fost preluat cu puls, intubat și transportat de urgență la spital, fiind în continuare îngrijit de medici.

Suntem mândri că viitorii noștri ofițeri aduc cu ei, dincolo de pregătirea militară, și valorile care fac diferența dintre viață și moarte: curajul, calmul și dăruirea pentru ceilalți.

Sursa: Academia Forțelor Aeriene

Seriozitate, disciplină și spiritul de echipă

Soldatul Andreea Amirei a ales să intre în Armata României la vârsta de 35 de ani. Nu este niciodată prea târziu să faci ceea ce simți că ți se potrivește și ceea ce îți dorești cu adevărat.

„Încă din copilărie mi-am dorit să urmez o carieră militară. Am fost inspirată de fratele meu mai mare, care a ales drumul cazon încă din adolescență și a urmat cursurile unui liceu militar. La acel moment însă, eu nu am reușit să-mi urmez visul, iar viața m-a îndreptat către domeniul economic.

Am absolvit un liceu de specialitate, apoi Facultatea de Finanțe-Bănci. Ulterior, m-am angajat la o bancă românească, unde am fost contabil, iar mai târziu în domeniul logisticii. În același sector am muncit și în străinătate, timp de câțiva ani, împreună cu soțul meu.

După întoarcerea în România, am hotărât să ne mărim familia - să facem un copil - și ne-am stabilit în localitatea Corbu. Anii au trecut, băiatul nostru a crescut, iar momentul revenirii la serviciu a venit firesc. Totuși, simțeam că nu mai vreau să mă întorc la vechiul loc de muncă.

Exact în acea perioadă au început recrutările la Școala de Instruire pentru Apărare Antiaeriană de la Capu Midia și am simțit că este momentul potrivit să fac pasul pe care îl amânasem atâția ani. L-am convins și pe soțul meu să își depună dosarul, iar în urmă cu doi ani am reușit amândoi să trecem probele și să urmăm cursul de specialitate în arma artilerie antiaeriană pentru soldați și gradați profesioniști.

După absolvire, am fost repartizată la Compartimentul Intendență din cadrul Modulului Logistic. Îmi place ceea ce fac și mă bucur că am colegi implicați și săritori, care m-au ajutat să înțeleg un domeniu complex și diferit de experiența mea din viața civilă.

Armata m-a învățat că seriozitatea, disciplina și spiritul de echipă sunt esențiale pentru a-ți atinge obiectivele și pentru a evolua profesional. În viitor îmi doresc să urmez și alte cursuri de carieră, să mă dezvolt profesional și, dacă va exista oportunitatea, să particip și la o misiune externă".

Sursa: BIRP SMFA

Finalul începutului

Pentru absolvenții Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă“, ceremonia din Piața Sfatului a însemnat mai mult decât încheierea anilor de studiu. A fost momentul în care statutul de student a rămas în urmă, iar primul grad de ofițer a deschis drumul către responsabilitățile unei cariere abia începute. În spatele ceremoniei, al emoțiilor și al fotografiilor de familie sunt poveștile unor tineri care pleacă din academie cu specialități diferite, cu planuri diferite, dar cu aceeași dorință de a demonstra că sunt pregătiți pentru ceea ce urmează.

Sublocotenent Elena-Alina Văcăriuc, absolventă a specializării Meteorologie aeronautică, privește cei trei ani petrecuți la Brașov ca pe o perioadă în care bucuriile și încercările au mers împreună. *Pe parcursul academiei am trăit atât momente de bucurie, cât și de încercare, însă sunt împlinită pentru că am trecut cu bine peste toate și pentru că munca mea a dat rezultate*, mărturisește tânăra absolventă.

Pentru ea, unul dintre momentele cu cea mai mare încărcătură a fost ultimul apel de seară. Atunci, răspunsul *Absolvent!*, venit după strigarea numelui, a marcat simbolic despărțirea de anii de academie. Bucuria s-a amestecat cu recunoștința față de colegii alături de care a parcurs acest drum, dar și cu sentimentul unei noi responsabilități: *Am simțit și responsabilitatea care s-a așezat odată cu acest moment, aceea de a pune în aplicare valorile pe care le-am dobândit de-a lungul academiei.*

Spre prima funcție pleacă cu un gând simplu: să țintească în continuare cât mai sus și să-și depășească limitele. Iar celor care se gândesc să aleagă același drum le transmite să-și urmeze visurile, pentru că, spune ea, *cea mai frumoasă priveliște vine după cel mai dificil urcuș.*

Pentru sublocotenentul Alexandra Dana Antim, absolventă a specializării Control trafic aerian, momentul despărțirii de academie a avut și o semnificație aparte. Absolventă a Colegiului Național Militar *Dimitrie Cantemir*, Alexandra a mai trăit cândva emoția unui ultim apel de seară. De această dată însă, spune ea, l-a privit și l-a simțit altfel. *A fost un moment încărcat de emoții. Am retrăit ultimul apel de seară care a avut loc în cadrul Colegiului Național Militar* Dimitrie Cantemir, *doar că, acum, am simțit emoțiile acumulate ca adult*, povestește tânăra.

Dincolo de emoția absolvirii, gândurile se îndreaptă deja către prima funcție. Alexandra își propune să transforme ceea ce a învățat în academie în experiență profesională: *Intenționez să pun în practică tot ceea ce am învățat în cei trei ani de academie, să acumulez cât mai multe cunoștințe și, totodată, să aplic lucrurile observate și învățate în cursurile de stagiu.* Dacă ar putea vorbi astăzi cu tânăra care intra, în urmă cu trei ani, pe porțile academiei, i-ar spune doar atât: *Să muncească din greu și să aibă încredere în sine.*

Pentru sublocotenentul Andrei-Eusebiu Sandu, absolvent al specializării Pilot aeronave cu motoare reactive, aripă fixă, drumul spre cariera militară a început mult mai devreme decât admiterea la academie. Dorința de a zbura îl însoțește încă din copilărie. *Este visul meu de când eram mic, încă de când eram la grădiniță. Mi-am dorit acest lucru și mi-am menținut dorința de-a lungul vieții*, spune el. Absolvirea și brevetarea sunt însă, în viziunea sa, doar primele etape ale unui drum mai lung. *Încă sunt departe să-mi îndeplinesc visul, întrucât doresc să ajung pilot pe aeronave de vânătoare, dar cu siguranță au reprezentat niște trepte foarte importante în carieră și în îndeplinirea visului meu, mărturisește tânărul ofițer.* Anii de academie au însemnat nu doar pregătire profesională, ci și momentul în care a legat prietenii care vor dura o viață.

Privind retrospectiv, vorbește cu mândrie despre una dintre cele mai frumoase perioade ale vieții sale și despre schimbările produse atât profesional, cât și personal. Poate tocmai de aceea ceremonia din Piața Sfatului a avut pentru el o semnificație specială. Dincolo de

absolvire și de emoția familiilor și prietenilor, a fost și momentul despărțirii de promoție: *Cred că absolvirea din Piața Sfatului a avut totuși o greutate mai mare, fiind chiar ultimul moment când am fost cu toții împreună. De acum înainte, provocarea capătă o altă formă. Să învăț, să mă dezvolt, să merg spre aviația de vânătoare. Știu că n-o să fie greu, o să fie foarte greu,* spune el, conștient de drumul care îl așteaptă.

Un parcurs diferit are sublocotenentul Traian-Marian Ionel, absolvent al Facultății de Management Aeronautic, specialitatea Aviație naviganți. Venit dintr-un liceu civil, a ajuns la această specialitate în urma probelor susținute, considerând că era cea mai bună variantă pentru el. Trei ani mai târziu, rezultatele par să-i fi confirmat alegerea. Traian-Marian Ionel încheie academia ca șef de promoție pe armă, performanță pe care o consideră cel mai important rezultat al perioadei de studiu. Acum, privește în viitor cu încredere și cu speranță. *Am încredere că am făcut alegerea potrivită și sper că o să fiu mulțumit pe viitor*, spune tânărul sublocotenent.

Patru absolvenți, patru specialități și patru începuturi de drum. Meteorologie aeronautică, trafic aerian, pilotaj sau aviație navigan ți, de aici înainte, fiecare își va urma propriul traseu profesional. În urmă rămân sălile de curs, examenele, stagiile, colegii și ultimul apel de seară. În față sunt primele funcții, alte etape de pregătire și responsabilitățile profesiei pe care și-au ales-o.

În Piața Sfatului, pentru câteva ore, toate acestea s-au întâlnit într-un singur moment. A fost ziua în care o promoție și-a luat rămas-bun de la academie și în care, pentru fiecare dintre ei, statutul de absolvent a lăsat loc celui de tânăr ofițer. Un final de etapă, dar mai ales un început de carieră.

Text: Ioana Teișanu, foto: Adrian Sultănoiu

Festivitatea de absolvire

Festivitatea de absolvire/înălțare în grad – un moment al trecutului care conturează un timp al viitorului sau liantul dintre ieri, azi și mâine. Pentru mulți dintre absolvenți, acest moment rămâne impregnat pe retină pentru câtva timp, urmând ca mai apoi să se transforme într-o amintire de esență. Este un moment care încununează anii de formare din timpul academiei, dar nu în cunună împletită de flori, ci în șnur auriu împletit la eghileți. Primul grad de ofițer de pe umerii absolvenților nu simbolizează doar recunoașterea pregătirii din timpul academiei, ci poartă greutatea insesizabilă pentru moment a unui drum care se bazează pe dedicare, responsabilitate și efort susținut – un drum care nu e simplu, dar ale cărui satisfacții sunt pe măsură.

Pentru promoția 2026 de absolvenți ai Academiei Forțelor Aeriene ”Henri Coandă”, începutul noului drum stă sub pecetea unui reper important în cultura și tradiția națională a țării: Constantin Brâncuși – simplă coincidență sau o ultimă lecție predată neoficial. Făcând o incursiune în universul inefabil al artistului, primele trepte ale desăvârșirii sunt, fără îndoială, răbdarea, rigoarea și disciplina, întrucât ce ar mai fi arta dacă talentul nu ar fi dublat de efort? Numele oficial al promoției, respectiv „Constantin Brâncuși – 150” nu devine așadar numai un simbol aniversar, ci unul al formării – *„Eu nu am căutat, în toată viața mea, decât esența zborului! Zborul – ce fericire!”* – Constantin Brâncuși.

Acest parcurs descrie, la nivel simbolic, un cerc în centrul căruia se află Piața Sfatului – locul unde tinerii au depus Jurământul Militar și totodată locul în care, câțiva ani mai târziu, absolvenții au primit primul grad de ofițer. Cele două ceremonii conturează astfel o simetrie aproape perfectă: prima, reprezentând promisiunea unui drum, iar cea de-a doua, confirmarea pregătirii pentru a-l urma. Locul a rămas același, însă oamenii din formație nu mai erau cei de la început. Revenirea în același loc nu coincide însă cu întoarcerea la același nivel.

Cea mai reprezentativă dintre sculpturile lui Brâncuși, prin analogie cu acest parcurs, este Coloana fără sfârșit. Formele repetate, dispuse într-o ascensiune continuă, se suprapun inconștient cu parcursul academic al absolvenților. Dacă ceremonia de depunere a Jurământului Militar este piatra de temelie, atunci primul grad de ofițer devine un element care stă la baza unei noi înălțări. Piața Sfatului îmbracă nuanța paradoxală a unui timp al tărziului și a unui nou început, devenind totodată locul din care coloana desăvârșirii carierei începe să se înalțe. Adolescenții nesiguri aflați în fața unei promisiuni de atunci devin acum ofițeri care să îndeplinească misiunile de mâine.

Sublocotenent Felicia Boca

Admitere AFA

Emoția începe aici!

În data de 21 iulie, Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă” și-a deschis porțile pentru o nouă generație de tineri care îndrăznesc să viseze sus și să își asume un drum al onoarei, disciplinei și responsabilității.

Admiterea 2026 a adus împreună candidați din întreaga țară, uniți de aceeași aspirație: aceea de a deveni viitori ofițeri ai Forțelor Aeriene Române. Cu emoții, încredere și determinare, aceștia au făcut astăzi unul dintre cei mai importanți pași ai parcursului lor profesional.

Dincolo de probele de concurs, admiterea reprezintă începutul unei călătorii complexe, în care pregătirea academică se îmbină cu formarea caracterului, a spiritului de echipă și a valorilor militare. Este momentul în care un vis începe să prindă contur și să se transforme într-un angajament față de țară și față de profesia militară.

Pentru mulți dintre candidații prezenți, această zi va rămâne una de referință – ziua în care au ales să își urmeze vocația și să își construiască viitorul sub semnul excelenței.

Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă” continuă astfel misiunea de a forma liderii de mâine, oameni pregătiți să răspundă cu profesionalism și dedicare provocărilor viitorului.

Le urăm mult succes tuturor candidaților și îi felicităm pentru curajul de a face acest pas important spre îndeplinirea unui ideal înalt!

Sursa: Academia Forțelor Aeriene

Un răsărit diferit

Pentru studenții anilor terminali (anii III și IV) ai Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă”, perioada 17–21 iulie 2026 a reprezentat una dintre cele mai importante etape ale parcursului lor academic și militar.

În aceste zile, au susținut cele două probe ale examenului de licență – proba scrisă și susținerea lucrării de licență –, momente care au însemnat mai mult decât simple evaluări academice. Au fost dovada anilor de muncă, a disciplinei, a perseverenței și a dorinței de a deveni ofițeri ai Forțelor Aeriene Române.

În sălile de examen s-au regăsit emoțiile tuturor dimineților începute devreme, ale nopților petrecute studiind și ale fiecărei provocări depășite de-a lungul anilor de formare. Fiecare lucrare prezentată a reflectat nu doar cunoștințele dobândite, ci și pasiunea pentru profesia aleasă, spiritul de echipă și caracterul format în respectul valorilor militare.

Încheierea examenului de licență a marcat finalul unei etape definitorii. Ultimul examen. Ultima filă din capitolul „student la Academie”. Un moment de bilanț, dar și începutul unui nou drum, al responsabilității, al onoarei și al misiunii de a purta cu demnitate uniforma de ofițer al Forțelor Aeriene Române.

Acești tineri au trecut cu succes peste o etapă esențială a formării lor și sunt pregătiți să facă pasul către statutul de ofițer. Acest parcurs va fi încununat de unul dintre cele mai emoționante momente din viața lor militară – festivitatea de înălțare la gradul de sublocotenent, simbol al trecerii din postura de student în cea de ofițer al Forțelor Aeriene Române.

Felicitări tuturor absolvenților pentru rezultatele obținute și pentru determinarea cu care ați parcurs fiecare etapă! Vă dorim să vă îndepliniți fiecare misiune cu profesionalism, curaj și demnitate, purtând întotdeauna cu onoare aripile Forțelor Aeriene Române.

Sursa: Academia Forțelor Aeriene

Prima generație de subofițeri de artilerie antiaeriană a absolvit la Capu Midia

Ziua de 24 iulie a fost o zi plină de emoție și mândrie la Capu Midia! După patru luni intense de pregătire teoretică și practică, cursul de formare a subofițerilor în activitate, specialitatea artilerie antiaeriană, s-a încheiat oficial.

A fost o perioadă solicitantă, cu ore lungi de studiu, instrucție, rigoare și muncă de echipă, dar fiecare etapă ne-a adus mai aproape de momentul de astăzi.

Absolvirea a fost marcată printr-o ceremonie militară și o slujbă religioasă, ambele dând o încărcătură deosebită acestei zile.

La eveniment a fost prezent locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, general-maior Aurel-Cezar Stănciulescu, precum și alți oficiali din Ministerul Apărării Naționale.

La finalul festivității, momentele oficiale au lăsat loc emoțiilor sincere, când rudele și prietenii i-au strâns în brațe pe noii absolvenți și i-au felicitat cu mândrie.

Text și foto: Anca Medrea

Un nou început sub semnul onoarei şi al responsabilității!

În data de 31 iulie, la sediul Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia”, emoția absolvirii s-a împletit cu mândria de a păși într-o nouă etapă a vieții militare. În prezența familiilor, a cadrelor militare, a instructorilor și a invitaților, promoția 2026 „Constantin Brâncuși 150” și-a luat rămas-bun de la anii de școală și a făcut primul pas în cariera de maistru militar și subofițer al Forțelor Aeriene Române.

Momentul a fost onorat de prezența reprezentanților sistemului național de apărare, ordine publică și siguranță națională, ai Statului Major al Forțelor Aeriene, ai administrației publice locale, precum și ai asociațiilor cadrelor militare în rezervă și ai societății civile.

Cei 62 de absolvenți ai programului de formare a maiștrilor militari au primit gradul de maistru militar clasa a V-a, iar cei 86 de absolvenți ai programului de formare a subofițerilor au fost înaintați la gradul de sergent. Din acest moment, ei devin parte activă a structurilor din cadrul sistemului național de apărare, ordine publică și siguranță națională și vor duce mai departe valorile profesionalismului, onoarei și devotamentului față de țară.

În semn de apreciere pentru rezultatele deosebite obținute pe parcursul anilor de studiu, cei zece șefi de promoție au fost felicitați și recompensați de comandantul școlii, de reprezentanții eșalonului superior, precum și de Asociația Română pentru Propaganda și Istoria Aeronauticii, Filiala Buzău, Asociația „Oameni printre Oameni” și Asociația „Mărăști 1917 Mareșal Averescu”.

Gestul lor a reprezentat o recunoaștere a performanței, a disciplinei și a potențialului noii generații de maiștri militari și subofițeri ai Forțelor Aeriene. Ceremonia a fost marcată de momente de profundă emoție. Privirile pline de mândrie ale părinților, îmbrățișările oferite după acordarea primului grad militar și bucuria împărtășită alături de cei dragi au dat acestei zile o valoare pe care cuvintele o pot descrie doar în parte. În spatele fiecărei uniforme se află doi ani de muncă, sacrificii, provocări și speranțe, iar reușita de astăzi aparține deopotrivă absolvenților și familiilor care i-au susținut necondiționat.

În discursul său, comandantul școlii a amintit că această festivitate are loc într-un an simbolic, în care se împlinesc 120 de ani de la primul zbor autopropulsat realizat de Traian Vuia, subliniind că fiecare generație de absolvenți duce mai departe moștenirea unei instituții care formează, de peste un secol, specialiști militari pregătiți să răspundă celor mai complexe provocări. Totodată, le-a transmis tinerilor militari să poarte uniforma cu demnitate, să respecte valorile militare și să fie oameni pe care camarazii se pot baza.

În numele promoției, șefa de promoție, sergent Laura Remeș, a adresat un mesaj emoționant de recunoștință către instructori, profesori, cadre militare și familii, subliniind că fiecare provocare i-a format, fiecare reușită i-a unit și fiecare lecție i-a pregătit pentru responsabilitatea pe care o poartă de astăzi. Mesajul său către colegi a fost unul plin de încredere: absolvirea nu reprezintă un sfârșit, ci începutul unei noi misiuni în slujba României.

Cer senin și mult succes în toate misiunile care vă așteaptă!

Sursa: SMMMSFA, foto: Alexandru Aioanei, Rotaru Petre

Proiectele prezentate au evidențiat nivelul competențelor profesionale dobândite, capacitatea de analiză și aplicarea cunoștințelor acumulate pe parcursul procesului de instruire, confirmând seriozitatea și implicarea fiecărui absolvent

SMMMSFA

Examenul de certificare a calificării profesionale

În data de 23 iulie, elevii de anul al II-lea ai programului de formare a maiștrilor militari din cadrul Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia" au susținut cea de-a treia și ultima probă a examenului de certificare a calificării profesionale, prin prezentarea proiectelor de absolvire.

Fiecare proiect a reflectat cunoștințele acumulate, experiența practică și atenția pentru detaliile care definesc profesia militară.

Unul dintre proiectele care au atras atenția a fost cel prezentat de elevul Valeri Mario, dedicat recondiționării cărucior pentru motorul aeronavei F-16. În cadrul prezentării, acesta a explicat etapele parcurse, de la degresarea completă a motorului și a căruțului, la reparațiile structurale ale sistemului de rulare, care au inclus sudarea duraluminiului în curent alternativ cu argon și ranforsarea zonelor solicitate. Procesul a continuat cu șlefuirea și pregătirea mecanică a suprafețelor, iar la final a fost aplicată protecția anticorozivă prin grund reactiv, două straturi de vopsea poliuretanică industrială și refacerea marcajelor tehnice și de siguranță.

Acest proiect demonstrează că pregătirea viitorilor maiștri militari înseamnă competență, precizie și responsabilitate, calități esențiale pentru menținerea la cele mai înalte standarde a tehnicii de aviație.

Sursa: SMMMSFA

Repartiția – start în cariera militară

Fiecare alegere a însemnat începutul unui nou drum

Cu emoție, încredere și responsabilitate, 62 de absolvenți ai programului de formare a maiștrilor militari și 86 de absolvenți ai programului de formare a subofițerilor din cadrul Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia" au participat, în data de 28 iulie, la repartiția în unitățile în care își vor începe cariera militară.

Pentru fiecare dintre ei, acest moment a însemnat încununarea anilor de pregătire și începutul unei noi etape. În ordinea mediilor obținute la absolvire, viitorii maiștri militari și sergenți au ales unitățile în care își vor desfășura activitatea, asumând cu hotărâre primul pas în cariera militară. Au fost clipe pline de emoție, speranță și satisfacție. Fiecare nume rostit și fiecare opțiune exprimată au deschis un nou capitol, în care cunoștințele, disciplina și valorile formate în școală vor prinde viață în slujba Forțelor Aeriene Române.

Le dorim tuturor mult succes în misiunile care îi așteaptă, putere de muncă și încredere în propriile forțe. Suntem convinși că vor purta cu onoare uniforma militară și vor reprezenta cu demnitate valorile Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia", oriunde vor fi încadrați.

Sursa: SMMMSFA

Dorința continuă de autodepășire

Laura Remeș, șefă de promoție la specializarea Rachete și Artilerie Antiaeriană

Pentru Laura Remeș, absolvirea Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia", la specializarea Rachete și Artilerie Antiaeriană, reprezintă încununarea unui parcurs construit prin disciplină, perseverență și dorința permanentă de a evolua. Încheie această etapă a pregătirii cu onoarea de a fi șefă de promoție, o performanță care reflectă seriozitatea și consecvența cu care a tratat fiecare provocare întâlnită pe parcursul anilor de studiu.

A păsit pentru prima dată pe poarta școlii cu un obiectiv simplu, dar ambițios: să devină un militar bine pregătit și să valorifice fiecare oportunitate de învățare. Nu și-a propus de la început să ocupe primul loc în promoție. A urmărit, înainte de toate, să se adapteze rigorilor vieții militare, să învețe și să se dezvolte atât profesional, cât și personal. Pe măsură ce rezultatele au confirmat munca depusă, a înțeles că poate transforma acest obiectiv într-o reușită.

Ritmul intens al pregătirii, care a îmbinat solicitarea fizică, instruirea militară și studiul de specialitate, a reprezentat una dintre cele mai mari provocări. Au existat momente în care oboseala și presiunea și-au spus cuvântul, însă disciplina, organizarea și dorința de a progresa au ajutat-o să depășească fiecare obstacol.

Perioada pregătirii militare de bază este cea care a marcat-o cel mai profund. Atunci a înțeles ce înseamnă cu adevărat disciplina, spiritul de echipă și puterea de a-ți depăși propriile limite. Consideră că în acele luni s-au construit cele mai solide temelii ale caracterului său militar.

Cele mai prețioase amintiri rămân însă oamenii alături de care a parcurs acest drum. Exercițiile, stagiile de pregătire, momentele dificile și bucuria reușitelor au creat legături care vor dăinui dincolo de anii petrecuți în școală.

Laura consideră că disciplina, perseverența, responsabilitatea și dorința continuă de autodepășire au fost calitățile care au condus-o către această performanță. Totodată, le este profund recunoscătoare instructorilor și cadrelor militare care au contribuit la formarea sa profesională și morală, colegilor care i-au fost alături la fiecare pas și familiei, al cărei sprijin necondiționat i-a oferit încrederea necesară pentru a merge înainte.

Pentru ea, statutul de șefă de promoție este mai mult decât o realizare personală. Este o responsabilitate și un angajament de a reprezenta cu demnitate școala pe care a absolvit-o și de a păstra aceleași standarde de profesionalism pe întreaga durată a carierei militare.

Sursa: SMMMSFA

First Sergeant Symposium

În perioada 24-28 august 2026, Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă" Brașov a fost gazda activității internaționale First Sergeant Symposium, unul dintre rezultatele parteneriatului dintre Forțele Aeriene Române și USAFE-AFAFRICA.

La activitate au participat 24 de militari, dintre care 15 militari români, reprezentând nu doar Forțele Aeriene Române, ci și Forțele Terestre Române și Forțele Navale Române. Alături de aceștia au fost prezenți militari din Polonia, Croația, Lituania, Slovenia și Ungaria, într-un cadru menit să consolideze cooperarea, interoperabilitatea și încrederea reciprocă între partenerii NATO.

Dezvoltarea abilităților necesare unui lider, dar și pregătirea specifică rolului de First Sergeant, depășesc cu mult simpla acumulare de cunoștințe profesionale. În contextul actual de securitate, capacitatea de a conduce, de a comunica, de a lua decizii și de a înțelege nevoile oamenilor pe care îi coordonăm reprezintă elemente esențiale pentru eficiența oricărei structuri militare.

Schimbul de experiență internațională oferă tocmai acest cadru: militarii au posibilitatea să învețe unii de la ceilalți, să compare experiențe, să identifice soluții și să își dezvolte competențele de leadership într-un mediu multinațional.

Alegerea Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă" ca gazdă pentru acest eveniment reprezintă, totodată, o recunoaștere a capacității instituției de a oferi cadrul necesar pentru activități multinaționale și pentru consolidarea relațiilor dintre militarii statelor aliate.

Activitatea de la Brașov demonstrează, încă o dată, că parteneriatele solide se construiesc prin oameni, prin dialog și prin disponibilitatea de a învăța unii de la ceilalți.

Sursa: BIRP SMFA

Pregătiri pentru ceremonia de deschidere a noului an școlar

Un ultim pas înainte de poarta unității

Un pas făcut astăzi conturează viitoarea carieră militară

Pe 31 august, primii elevi declarați admiși în sesiunea I au trecut pragul Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia". La o săptămână distanță li s-au alăturat și cei admiși în sesiunea a II-a.

Pentru fiecare dintre ei, ziua sosirii la Boboc a avut o semnificație aparte. Au venit însoțiți de părinți, familie, prieteni sau oameni dragi. Apoi a venit momentul despărțirii. O îmbrățișare, un *„ne vedem curând"* și ultimul pas înainte de intrarea pe poarta unității.

Din acel moment, au început să descopere o lume nouă.

Au fost întâmpinați de cadrele militare ale batalionului și de elevii sergenți, care le vor fi alături în perioada de început. Au descoperit spațiile de cazare, locul pe care îl vor numi *„acasă"* în următorul an, au primit echipamentul militar și au făcut primii pași în deprinderea unor lucruri care, pentru un militar, devin parte din rutină: salutul militar, mersul în formație și formulele de adresare.

Sunt lucruri simple la prima vedere. Pentru ei a fost începutul.

În zilele care vor urma vor învăța să meargă în același ritm, să lucreze împreună, să respecte reguli și să aibă încredere unii în ceilalți. Vor descoperi ce înseamnă disciplina, responsabilitatea și camaraderia.

Marți, 8 septembrie, i-am văzut pentru prima dată în cadrul ceremoniei de deschidere a noului an școlar.

Pentru ei, acesta este doar primul pas.

Pentru noi, este începutul unui nou capitol din povestea unei generații care a ales să poarte uniforma Forțelor Aeriene Române.

Bine ați venit la Boboc!

Sursa: SMMMSFA, foto: Venera Cumpăt, Bianca Crăciun, Adrian Nedelcu

Emoții, îmbrățișări de bun rămas și un nou drum care începe la Boboc

Un nou an de învățământ, un nou început

În data de 8 septembrie, la sediul Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia", a avut loc festivitatea de deschidere a anului de învățământ 2026–2027, moment care marchează începutul unei noi etape de pregătire pentru viitorii maiștri militari și subofițeri ai Forțelor Aeriene.

Evenimentul a reunit oficiali de rang înalt, printre care s-au numărat locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, general-maior Aurel-Cezar Stănciulescu, și reprezentanți ai Statului Major al Apărării. Alături de aceștia, la activitate a fost prezent și întregul colectiv de cadre didactice al școlii.

În cadrul festivității a avut loc și ceremonialul religios, moment de binecuvântare și de încredințare a noului an de învățământ cu speranță, responsabilitate și credință. Pentru elevii școlii, începutul noului an înseamnă un nou pas spre profesia militară. Pentru cadrele didactice și instructorii militari, înseamnă continuarea misiunii de a forma oameni și profesioniști pregătiți să răspundă cerințelor Forțelor Aeriene.

După festivitatea de deschidere, activitățile au continuat cu autoevaluarea Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia" pentru anul de învățământ 2025–2026, prilej pentru analiza rezultatelor obținute, a obiectivelor îndeplinite și a direcțiilor de acțiune pentru perioada următoare.

Un nou an începe cu aceeași responsabilitate: pregătirea celor care vor duce mai departe tradiția, profesionalismul și valorile Forțelor Aeriene Române.

Succes tuturor în noul an de învățământ!

Sursa: SMMMSFA

Un început cu emoție, onoare și tradiție

În prima decadă a lunii septembrie, studenții anului I ai Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă" au trăit unul dintre momentele cu o puternică încărcătură simbolică din parcursul lor militar: festivitatea de înmânare a armamentului individual.

În cadrul ceremoniei, acest moment a fost completat de prezentarea Drapelului de Luptă, simbol sacru al onorarei militare, al tradițiilor și al jurământului de credință față de România.

Pentru tinerii aflați la început de drum, ziua de astăzi marchează trecerea către o nouă etapă, una în care uniforma, disciplina, camaraderia și valorile militare vor deveni parte din viața lor de zi cu zi.

În discursul său, comandantul Academiei le-a transmis studenților:

„Dragi studenți, în câteva momente veți primi armamentul individual. Țineți minte clipa aceasta. Țineți minte greutatea armei în mâinile voastre. Pentru că nu primiți doar un obiect. Primiți o responsabilitate".

O zi pe care cei din anul I o vor păstra în memorie ca pe unul dintre primele momente în care au simțit, cu adevărat, că fac parte din marea familie a Forțelor Aeriene Române.

Sursa: Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă"

Primirea armamentului de către studenții militari reprezintă primul mare moment de referință din carieră, simbolizând transferul oficial de responsabilitate și încredere pentru apărarea țării

Emoții și speranțe la început de an școlar

Piața Cetății din Alba Iulia a fost din nou martora emoțiilor și speranțelor celor peste 650 de elevi ai Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul", cadrelor militare și didactice și părinților, cu ocazia începerii unui nou an școlar. Ceremonia dedicată deschiderii noului an școlar 2026 – 2027 la Colegiul Militar din Alba Iulia s-a desfășurat în prezența locțiitorului șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, general-maior Aurel-Cezar Stănciulescu, și a locțiitorului șefului Direcției Instruire și Doctrină, general de flotilă aeriană Nicolae Crețu.

Momentul în care bobocii claselor a IX-a au rostit legământul de suflet al elevilor militari a avut cea mai mare încărcătură emoțională, iar mesajele rostite de către elevul plutonier adjutant Andrea Buontempo și elevul Raul Bucur, admis primul în clasa a IX-a, au surprins importanța celor două etape în care se regăsesc: clasa a XII-a, respectiv început de drum în colegiul militar. În cadrul ceremoniei au fost oferite distincții și diplome care răsplătesc, atât rezultatele școlare deosebite, cât și activitatea profesională. A fost conferită astfel distincția „Robert Schuman", clasei care a obținut cea mai mare medie generală la finalul anului școlar trecut, clasa a X-a B.

Totodată, șeful promoției 2026, absolventul Claudiu Stanciu, în prezent student la Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă" din Brașov unde a fost admis primul, a primit placheta de onoare și diploma care îi recunoaște performanțele. Pentru rezultatele deosebite obținute de către absolvenții Promoției 2026, profesorii diriginți și cadrele militare au primit aprecieri și felicitări.

De asemenea, comandantul colegiului militar, colonel Viorel-Daniel Josan a primit Emblema de Merit „În Serviciul Armatei României" clasa a II-a, iar doamnei profesoare Dorina Filipescu i-a fost conferită Emblema de merit „În Serviciul Armatei României" clasa a III-a.

Pe timpul ceremoniei, Piața Cetății a fost survolată de aeronave F-16 și elicoptere din cadrul Bazei 71 Aeriană „General Emanoil Ionescu" Câmpia Turzii, care au sărbătorit alături de toți cei prezenți, deschiderea unui nou an școlar.

În anul școlar 2026 – 2027 vor studia la Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul", 651 de elevi, 168 dintre aceștia fiind elevi în clasa a IX-a.

Succes tuturor în noul an școlar!

Sursa: Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul", foto: Iasmina Marișcu, Robert Popa

Cel mai bun dintre cei buni!

În perioada 6-12 septembrie, Școala de Instruire pentru Apărare Antiaeriană a găzduit ediția a XIII-a a fazei finale a competiției „Cel mai bun dintre cei buni" din Forțele Aeriene Române.

Peste 40 de competitori (maiștri militari, subofițeri și soldați / gradați profesioniști) și-au testat limitele prin probe teoretice complexe, instrucția tragerii și evaluări fizice intense sub coordonarea comisiei de examinare condusă de subofițerul de comandă al Statului Major al Forțelor Aeriene, plutonier-adjutant Ionuț Enache.

Această întrecere are ca rezultat final atât desemnarea celor mai buni militari ai anului, cât și ridicarea nivelului general de instruire și coeziune în unitățile militare subordonate Statului Major al Forțelor Aeriene.

După o luptă strânsă guvernată de fair-play și profesionalism, podiumul laureaților anului 2026 este următorul:

Categoria maiștri militari:

Locul I și titlul de Maistru Militar al Anului: maistru militar clasa a II-a Ionuț Cosmin Cucu;

Locul II: maistru militar clasa a IV-a Alexandru Sebastian Istudor;

Locul III: maistru militar clasa a III-a Adelian Tiberiu Cristian Drelciuc Săbăilă.

Categoria subofițeri:

Locul I și titlul de Subofițerul Anului: plutonier Andrei Nicușor Dolhascanu;

Locul II: sergent major Marian Lupu;

Locul III: sergent Ionel Cristian Nuță.

Categoria soldați și gradați profesioniști:

Locul I și titlul de Soldatul Anului: caporal clasa a III-a Ilie Bunea;

Locul II: caporal clasa a II-a Marin Dorel Duță;

Locul III: caporal clasa I Răzvan Iulian Niculae.

Felicitări tuturor participanților pentru determinare și mulțumiri gazdelor pentru organizarea ireproșabilă!

Totodată, sub deviza „doar împreună", mulțumim colegilor de la Forțele Navale Române care, pentru câteva ore, au găzduit vizita tuturor participanților la competiție, în Portul Militar Constanța. Fregata 222 Regina Maria, Corveta 261 Contraamiral August Roman și Submarinul Delfinul au contribuit la creșterea motivației profesionale, dar și la cunoașterea capabilităților Forțelor Navale Române.

Sursa: BIRP SMFA

Concursul are ca scop identificarea celui mai instruit militar, ce a demonstrat în procesul de instruire multă dedicare și consecvență, cu nivel crescut al ordinii și disciplinei militare și care conștientizează din plin tot ceea ce înseamnă tradiții militare

Competiția este dedicată celor mai performanți maiștri militari, subofițeri și soldați/gradați profesioniști din Forțele Aeriene Române și prezintă în mod real nivelul de cunoștințe însușite pe timpul procesului de instruire

Militarii Bazei 57 Aeriană, care au participat la concursul „Cel mai bun dintre cei buni," au fost felicitați de comandantul bazei pentru modul în care și-au demonstrat capacitățile teoretice și practice, dar și pentru profesionalismul demonstrat pe parcursul desfășurării competiției

Reprezentanții Bazei 90 Transport Aerian, Otopeni „Comandor aviator Gheorghe Bănciulescu" au demonstrat un nivel de pregătire excepțional, clasându-se pe podium la toate categoriile la care au concurat, ocupând primele trei locuri în fruntea clasamentului Forțelor Aeriene Române.
Aceste rezultate reflectă profesionalismul și standardul ridicat de instruire a personalului militar din cadrul Bazei 90 Transport Aerian, Otopeni, coordonat și îndrumat de maistrul militar de comandă Răzvan Bondor Negraru

Militarii sunt testați în cadrul mai multor probe care acoperă toate cerințele de pregătire a unui militar din Statul Major al Forțelor Aeriene

Participanții au avut de trecut prin provocări care le-au pus la încercare atenția, rezistența la efort, spiritul de echipă și gradul de instruire tactică

Campionii cerului la Boboc!

În perioada 3–7 august, la Baza Aeriană „Aurel Vlaicu” Boboc, s-a desfășurat cea de-a XV-a ediție a Cupei Aviației Militare la parașutism militar – o competiție în care precizia, curajul, concentrarea și spiritul de echipă s-au întâlnit la înălțime.

Probele de concurs au reunit la start cele 7 loturi participante din Sistemul Național de Apărare și au constat în probe de echipă și individuale și au inclus salturi de zi și de noapte, cu aterizare de înaltă precizie.

Parașutismul militar nu înseamnă doar un salt din avion. Implică disciplină, multă pregătire și capacitatea de a lua decizii perfecte în doar câteva secunde.

Iar la Boboc, fiecare aterizare a fost o demonstrație de profesionalism.

Podiumul final al competiției:

Locul I – S.R.I.;

Locul II – D.G.I.A.;

Locul III – S.M.F.A.

Felicitări câștigătorilor și tuturor participanților pentru determinare, fair-play și nivelul de pregătire demonstrat pe parcursul competiției.

Sursa: Baza Aeriană Boboc

„Cine salvează o viață, salvează o lume”!

În data de 21 iulie, la inițiativa Bazei 90 Transport Aerian, Otopeni, o echipă mobilă a Centrului de Transfuzie Sanguină „Colonel Profesor Doctor Nicolae Nestorescu” aflat în subordinea Direcției Medicale a Ministerului Apărării Naționale, s-a deplasat la baza aeriană în vederea completării stocurilor de sânge.

În contextul Zilei Aviației și a Forțelor Aeriene Române, aviatorii din Baza 90 Transport Aerian au răspuns apelului la solidaritate donând sânge, demonstrând că spiritul de sacrificiu și grija față de semeni merg mână în mână cu motto-ul campaniei „Cine salvează o viață, salvează o lume!”

Campania de donare de sânge a fost găzduită de Baza 90 Transport Aerian, Otopeni, coordonată de medicii militari ai Centrului de Transfuzie Sanguină, locotenent-coloneii Laurențiu Tofan și Iulian Ioniță cu sprijinul echipei medicale a Bazei 90 Transport Aerian și sub îndrumarea medicului-șef al bazei aeriene, locotenent-colonel Dragoș Cristian Tudose.

Le mulțumim donatorilor pentru generozitate! Fiecare donare înseamnă o șansă la viață!

Text: Lăcrămioara David, foto: Radu Postelnicu, Lăcrămioara David

Știați că primele bănci de sânge moderne au apărut ca urmare a unei necesități pe câmpul de luptă?

O singură donare de sânge poate contribui la salvarea a până la trei vieți.

Campania de donare de sânge organizată de Batalionul 114 Rachete Sol-Aer „Șoimii Bărăganului”, în cooperare cu Centrul de Transfuzii al Ministerului Apărării Naționale, a reunit oameni care au ales să ofere ceva ce nu poate fi fabricat sau înlocuit: o șansă la viață.

Mulțumim tuturor celor care au răspuns prezent și echipei medicale care a făcut posibilă desfășurarea acestei campanii. Fiecare gest de generozitate înseamnă speranță pentru pacienții care depind de transfuzii.

Prin această activitate dorim să transmitem un mesaj de susținere și putere tuturor celor care trec prin momente dificile. Un simplu gest din partea noastră poate însemna o nouă șansă la viață pentru cineva aflat la nevoie.

Text și foto: Cătălin Guțu

Rýmářov – un eveniment de excepţie, încărcat de emoţie şi recunoştinţă, la aniversarea unui secol de la accidentul aviatic al *pilotului militar român Gheorghe Bănciulescu* şi al *mecanicului de zbor Ioan Stoica*

Sâmbătă, 12 septembrie 2026, o delegaţie a Forţelor Aeriene Române din Baza 90 Transport Aerian, Otopeni, „Comandor aviator Gheorghe Bănciulescu", a participat la solemnităţile şi manifestările comemorative, dedicate împlinirii a 100 de ani de la tragicul accident aviatic produs în munţii Jeseníky, la Visoka Holle în Podişul Cehoslovaciei, la data de 12 septembrie 1926, din cauza vizibilităţii reduse şi a condiţiilor meteo nefavorabile. Un zbor care a „frânt aripile" pilotului Gheorghe Bănciulescu, ale cărui picioare au fost amputate în spitalul de la Rýmařov, un timp care s-a oprit definitiv pentru mecanicul de bord Ioan Stoica în urma impactului aparatului de zbor cu solul.

O tragedie aviatică care a devenit peste timp o filă în istoria aripilor româneşti, un zbor care continuă să dăinuie peste timp, prin solidaritate, respect, prin legătura care uneşte oamenii şi generaţiile, prin prietenia dintre România şi Cehia, prin spiritul celui care a reuşit să învingă vremurile sale, zburând cu proteze la ambele picioare, lăsând în urmă o lecţie de curaj, voinţă şi determinare, spunându-şi de pe patul de spital cu neînfricare „Şi totuşi voi mai Zbura", motivat fiind de prietenia piloţilor cehi, care-l salutau în zbor în fiecare zi, devenind la mai puţin de un an de la catastrofa aviatică, primul pilot din lume care a pilotat avioane cu proteze la ambele picioare.

În discursul său, generalul de flotilă aeriană Emil Florian Tecuceanu, comandantul Bazei 90 Transport Aerian, a spus: „Suntem la Rýmařov pentru a comemora 100 de ani de la decesul mecanicului de bord Ioan Stoica, pentru a cinsti şi onora memoria pilotului Gheorghe Bănciulescu, pentru a mulţumi cu recunoştinţă autorităţilor locale de ieri şi de azi, personalului medical pentru solidaritate şi ajutorul medical acordat aviatorului Gheorghe Bănciulescu, piloţilor cehi care i-au redat lui Gheorghe Bănciulescu printr-un simplu salut în zbor, încredere, speranţă, curaj, forţă pentru a zbura şi putere de a trăi, mulţumim tuturor celor care au fost alături de Gheorghe Bănciulescu în acele momente critice în care fiecare zi a însemnat o luptă, şi îi mulţumim lui Gheorghe Bănciulescu pentru că ne-a lăsat o lecţie a biruinţei, a omului care şi-a depăşit limitele, transmiţându-ne de peste timp că nimic în lume nu este imposibil pentru cei care îşi doresc să învingă!".

În alocuţiunea sa, ambasadoarea României în Cehia, Excelenţa sa, Maria Antoaneta Barta, a salutat prezenţa delegaţiei Forţelor Aeriene Române, mulţumind tuturor celor care au contribuit la realizarea plăcii comemorative a mecanicului de bord Ioan Stoica, amplasată pe monumentul de la Rýmařov, Forţelor Aeriene Române pentru monumentul ridicat în curtea spitalului de la Rýmařov în colaborare cu Ambasada României în Cehia şi autorităţilor cehe, domnului primar Luděk Šimko şi autorităţilor locale din Rýmařov care şi-au dat mâna pentru organizarea ceremoniei comemorative.

În semn de omagiu şi memorie vie pentru numele pe care Baza 90 Transport Aerian, Otopeni, „Comandor aviator Gheorghe Bănciulescu", îl poartă cu onoare şi-l duce cu mândrie în zbor de peste 30 de ani, o aeronavă C-27J Spartan a survolat în zbor comemorativ curtea spitalului din Rýmařov la ora 10.45, oră, la care, în urmă cu 100 de ani, se producea tragicul accident aviatic.

În cadrul programului memorial, au fost vizitate Muzeul oraşului Rýmařov, Galeria Gheorghe Bănciulescu şi Ioan Stoica şi s-a vizionat filmul documentar *„Şi totuşi voi mai zbura!"* regizat de Anca Filoteanu.

La 100 de ani de la tragicul accident aviatic în faţa timpului care a trecut şi a unit pentru totdeauna România, munţii Jeseníky şi Rýmařov prin memoria unui zbor, am comemorat 100 de ani de la decesul lui Ioan Stoica, am omagiat trecutul unui zbor frânt, pasiunea şi voinţa unui Om care a depăşit limitele timpului său şi continuă să zboare peste timp cu numele „Comandor aviator Gheorghe Bănciulescu" pe aripile aeronavelor militare din Baza 90 Transport Aerian, Otopeni.

Pios Omagiu! Vie Amintire!
Glorie eternă aviatorilor români!

Text: Lăcrămioara David,
foto: Dragoş Jipa

Glorie și recunoștință eroilor

În data de 13 septembrie, Baza Aeriană „Aurel Vlaicu" Boboc a organizat în localitatea Bănești din județul Prahova, împreună cu autoritățile locale, ceremonia de comemorare a 113 ani de la ultimul zbor al pionierului aviației românești și mondiale, ing. av. Aurel Vlaicu.

Onorul a fost prezentat din seninul cerului de aeronavele din Aviația Civilă.

***

La 13 septembrie 1913, inginerul, inventatorul şi pilotul Aurel Vlaicu s-a desprins de la sol din Cotroceni, cu gândul măreț de a traversa munții urmând Valea Prahovei, pentru a face legătura pe calea aerului cu românii săi din Transilvania. Din păcate, acesta a fost ultimul său zbor, avionul Vlaicu II frângându-și aripile.

În cinstea marelui Vlaicu, piloții militari ce își încep cariera la Baza Aeriană Boboc duc mai departe cu dedicare și profesionalism misiunea de aur - zborul și apărarea cerului senin al Patriei.

Sursa: Baza Aeriană „Aurel Vlaicu Boboc

De la linia frontului, în eternitate: s-a stins ultimul veteran de război din municipiul Bacău

„Eroii nu mor niciodată pentru naţiunile din care s-au născut sau pe care, cu spiritul lor creator, le-au plăsmuit din nou".

Aceeaşi mărturisire o putem face şi despre ultimul veteran de război din municipiul Bacău, locotenent-colonel (rtr.) Ion Rusu, care a trecut la cele veşnice.

Veteranul de război, născut la 23 iulie 1922, s-a stins din viaţă la venerabila vârstă de 104 ani. A participat pe front, ca soldat, în cadrul Regimentelor 1 şi 3 Artilerie Antiaeriană, între anii 1943-1944, precum şi în cadrul Regimentului 3 Transmisiuni Aero, în perioada 1944-1945. Pentru faptele de arme de pe front, distinsul veteran a fost decorat cu Medalia „Crucea comemorativă de participare la cel de-al Doilea Război Mondial, 1941-1945.

„Ne-au încorporat primăvara, înainte de Sărbătorile Pascale, îmbrăcaţi în haine de cânepă şi cu opinci. Era pentru prima dată când mergeam la Bucureşti şi am mers pe jos de la Gara de Nord. Eram trei din judeţul Bacău şi îi ţin minte pe fiecare

în parte, unul a murit şi celălalt era din Tescani. Ne era dor de casă, de copii şi de nevastă…. După ce am venit de la Constanţa, ne-a repartizat la Cotroceni, în Parcul Carol. Noi dădeam alarma, după ce au început bombardamentele şi aveam şapte cabine de telefoane. Cei care aveau încălţări trebuiau să-i ia în spinare pe cei care nu aveau. Cu opinci am făcut întreaga perioadă de instrucţie", – ne-a mărturisit la ultima vizită veteranul de război, locotenent-colonel (rtr.) Ion Rusu.

Vă vom purta veşnică recunoştinţă pentru materializarea idealurilor pe care le-aţi apărat cu atâtea sacrificii. Cu durere în suflet suntem alături de familia îndoliată pe care o asigurăm de compasiunea şi sprijinul nostru.

Drum lin spre lumina veşnică, drag veteran şi suflet patriot!

Text şi foto: Mădălina Burlacu

Radiolocația: OCHIUL STRATEGIC AL APĂRĂRII

25 Iulie: Ziua Radiolocației în Armata României

O prezență discretă, radiolocația reprezintă o componentă fundamentală a Forțelor Aeriene și a întregului sistem de apărare a spațiului aerian al României.

Este o zi deosebită pentru militarii forțelor aeriene care veghează 24 de ore din 24, 7 zile pe săptămână, pentru transmiterea datelor necesare asigurării unui spațiu aerian sigur pentru România, dar și pentru statele Alianței, știind că apărarea aeriană se desfășoară integrat la nivelul NATO.

Militarii radiolocatoriști sunt permanent la datorie pentru a supraveghea spațiul aerian al României!

Sunt cei care nu se văd, dar fără de care piloții noștri nu ar putea identifica, angaja și neutraliza amenințările aeriene în timp oportun.

Doborârea celor două drone care au pătruns ilegal în spațiul aerian românesc a fost posibilă și datorită radiolocatoriștilor aflați mereu la datorie.

Chiar dacă domeniul este unul dinamic, cu multe provocări, militarii radiolocatoriști își demonstrează profesionalismul în fiecare zi.

Semper vigilantes!

La mulți ani tuturor radiolocatoriștilor!

Sursa: MApN, foto: Forțele Aeriene Române

